

4 Чим гордяться та що непокоїть лісівників Черкащини дізнавався «Урядовий кур'єр»

5 Новий законопроект, який пропонує Мінінфраструктури, передбачає, що водії таксі оформлюватимуть спеціальний патент, котрий надаватиме право на перевезення пасажирів

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ЧЕТВЕР, 3 ВЕРЕСНЯ 2020 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№170 (6784)

ЦИТАТА ДНЯ

ВІКТОР ЛЯШКО:

«Лихоманка у 88% хворих, сухий кашель у 67%, слабкість у 38%, ускладнення дихання у 18%, біль у горлі у 13%, головний біль у 13%, біль у м'язах, відчуття холоду, нудота і блювота у 5–10%. Іноді нежить, діарея, кашель з кров'ю».

Головний державний санітарний лікар про «рейтинг» симптомів COVID-19

Банкотно-монетний ряд скоротиться

ГАМАНЕЦЬ. Із 1 жовтня 2020 року монети номіналом 25 копійок і всі банкноти гривні, введені в обіг до 2003 року (1 і 2 гривні й монети 1 гривня зразка 1996 року), перестануть бути засобом платежу при здійсненні розрахунків готівкою. Від цієї дати вказані монети й банкноти вилучатимуть з обігу, замінюючи їх на відповідні монети зразка 2018 року. Таким чином НБУ впроваджує зміни в банкотно-монетному ряді гривні, спрямовані на подальше впорядкування грошового обігу національної валюти.

«Ми продовжуємо наводити лад у готівковому обігу і приводити його до світових стандартів. Головна мета наших рішень — спростити розрахунки готівкою й підвищити їх зручність для користувачів. Також ми дбаємо про економічну доцільність і підвищенні якості готівки в обігу», — цитує пресслужба НБУ слова заступника голови правління установи Олексія Шабана. Завдяки цьому банкотно-монетний ряд гривні скоротиться із 17 номіналів до 12. У ньому залишаться 6 номіналів монет і 6 номіналів банкнот, що відповідає міжнародній практиці. Він стане впорядкованим і зручним, запевнили в НБУ.

ЦИФРА ДНЯ

85,4 млрд грн

надійшло в серпні до загального фонду державного бюджету. Розпис виконано на 119,7%, або +14 млрд грн

Пільгове знову в тренді

РЕСТАРТ. У Харківській області з міського та обласного бюджетів нинішнього року надано рекордні 115 мільйонів гривень для реалізації програми молодіжного житлового кредитування та програми «Доступне житло»

Уряд заохотить молодих аграріїв

ЗАСІДАННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ. Визнано пріоритетність державної підтримки господарствам, де голова має вік до 35 років

Відділ новин «Урядового кур'єра»

Кабінет Міністрів ухвалив рішення про можливість проводити роботу уряду та його комітетів в режимі онлайн в умовах підви-

щення загроз через захворюваність COVID-19. Про це під час засідання уряду повідомив Прем'єр-міністр Денис Шмигаль.

«На жаль, небезпека COVID-19 в Україні залишається стабільно високою. Про це свідчить статистика,

яку ми бачимо щодня. Для забезпечення безперебійної роботи КМУ, вважаю за необхідне ухвалити постанови про можливість проведення засідань уряду в режимі онлайн», — наголосив урядовець. Міністр Кабінету Міністрів Олег Немчинов, зо-

крема, уточнив: «Пропонуємо внести зміни до чинного регламенту, зокрема пункту 6 параграфу 14, яким передбачити проведення засідань уряду, а також урядових комітетів у режимі онлайн, відповідно до якого головуючий буде формувати по-

рядок денний, а члени уряду зможуть брати участь або безпосередньо в Будинку уряду, або перебуваючи в режимі відеоконференції з використанням апаратного ресурсу Кабінету Міністрів із захищеним зв'язком».

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 3 вересня 2020 року

USD 27.6428 за 1 долар США

EUR 32.7996 за 1 євро

RUB 3.7254 / AU 54342.7 за 10 рублів

AG 769.11 за 1 трийську унцію

PT 25549.96

PD 62676.46

4 820103 080039

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Уряд заохотить молодих аграріїв

(Закінчення.

Початок на стор. 1)

У такий спосіб буде змо-
га забезпечити безперебій-
ну роботу уряду і підготовку
документів Кабміну урядови-
ми комітетами. Рішення було
схвалено одностайно.

Шахтарі мають
отримати
зарплату

Прем'єр-міністр також по-
ставив термінове завдан-
ня міністру енергетики Оль-
зі Буславець найближчи-
ми днями знайти шляхи
розв'язання проблеми що-
до заборгованості із зарплати
перед гірниками шахти «На-
дія» на Львівщині.

«Ми відсвяткували День
шахтаря, але, на жаль, час-
тина гірників не отримала
свою зарплату. Це фактич-
но недержавне підприємство.
Держава на сьогодні не має
інструментів прямої дотації
коштів на це підприємство»,
— підкреслив Прем'єр. Про-
те додав: «Знаю, що є проєкт
рішення. Прошу всі мініс-
терства об'єднати пропозиції
і найближчими днями дати
механізми врегулювання, по-
відомити про них шахтарям,
щоб переконати людей, що
уряд над рішенням працює».

Зрошувальні
системи здолають
посуку

Чимало уваги було також
приділено аграрним пита-
нням. Так, Денис Шмигаль по-
відомив, що в межах програ-
ми «Велике будівництво»
уряд планує у 2021 році роз-
почати будівництво зрошу-
вальних систем, які забезпе-
чать аграріїв від несприят-
ливих погодних умов, пові-
домляє департамент комуні-
кацій Секретаріату Кабінету
Міністрів.

З-понад 30 тисяч активних фермерських господарств лише близько 500 очолюють молоді люди. Тож найближчими роками їхня кількість має зрости щонайменше вдвічі

На думку Прем'єр-
міністра, такі системи мають
збільшити врожайність і за-
хистити аграріїв від втрат че-
рез посуху.

Також було схвалено про-
ект закону, який передбачає
зміни до законодавства в час-
тині підтримки фермерських
господарств.

«Серед основних новацій,
які ми пропонуємо, — законо-
давчо визнати пріоритетність
державної підтримки фер-
мерському господарству, го-
лова якого має вік до 35 років.
Бо у нас зараз понад 30 тисяч
активних фермерських гос-
подарств, і лише близько 500
з них очолюють молоді лю-
ди», — зауважив Прем'єр. І
додав, що кількість таких гос-
подарств має зрости щонай-
менше вдвічі в найближчі ро-
ки, і держава має їм активно
допомагати.

«Також ми пропонуємо чіт-
ке унормування складу зе-
мельних ділянок фермерських
господарств і перелік отримувачів
допомоги, що дасть змо-
гу збільшити кількість одер-
жувачів державної підтримки,
зокрема на тих господарів, які

орендують землі», — зазначив
очільник уряду.

Розвиваємо
співпрацю з ЄС

Далі Прем'єр зупинився
на тому, що євроінтеграційні
прагнення України мають
втілюватися через конкретні
справи та ініціативи.

Отже, за підсумками засі-
дання було схвалено проєкти
угод для посилення співробіт-
ництва України та Європей-
ського Союзу. У них зокрема
йдеться про підтримку ЄС у
відновленні української еко-
номіки, у реформі сфери юс-
тиції та розвитку верховен-
ства права, а також про спів-
працю з європейськими парт-
нерами в галузі ядерної без-
пеки.

Прем'єр-міністр також на-
голосив, що пришвидши-
ти рух України до Європей-
ського Союзу та європейських
правил — це пріоритет уря-
ду. Для цього треба посилюва-
ти координацію різних орга-
нів і гілок влади. Тому Кабінет
Міністрів затвердив три ро-
бочі групи: Міжвідомчу робо-

чу групу з проєкту «Європей-
ський зелений курс», Комі-
сію з питань взаємодії органів
влади щодо забезпечення рів-
них прав та можливостей жі-
нок і чоловіків та Комісію з пи-
тань виконання угоди про асо-
ціацію між Україною та ЄС.

«Їх створення додасть нам
можливості залишатися в
графіку щодо виконання на-
шої дорожньої карти Угоди
про асоціацію з ЄС. Я особис-
то контролюватиму цей на-
прям. Бо слова «Україна —
це Європа» мають бути не ли-
ше словами, а й втілюватися в
життя через конкретні ініці-
ативи та реформи нашого уря-
ду», — наголосив Денис Шми-
галь. І додав, що до кінця року
уряд планує подати до Верхо-
вної Ради близько 30 законо-
проєктів щодо європейської
інтеграції.

Реформа
державного
банківського
сектору

Далі уряд схвалив запро-
понований Міністерством

фінансів варіант стратегії
реформування державного
банківського сектору. Відпо-
відно до затверджених Каб-
міном засад стратегічного
реформування банківського
сектору, держава зокрема
планує: впровадити страте-
гії для кожного державного
банку; до 2025 року знизити
частку держави в банків-
ському секторі з 60% до 25%;
скоротити частку непрацюю-
чих активів на балансах
державних банків; захища-
ти й підтримувати реаліза-
цію реформи корпоратив-
ного управління з більшіс-
тю незалежних членів у на-
глядовій раді із забезпечен-
ням необхідного рівня під-
звітності.

«Держава залишається
відданою своїй меті — по-
будувати надійну та кон-
курентоспроможну банків-
ську систему. Сьогодні, ко-
ли реформу корпоративного
управління банків держав-
ного сектору в Україні фак-
тично завершено, ми оно-
вили й посилили стратегіч-
ні принципи реформуван-
ня банків державного сек-
тору для забезпечення чіт-
кого розуміння цілей для но-
вих наглядових рад і прав-
ління, досягнення, яких від
них очікує акціонер», — за-
значив заступник міністра
фінансів з питань європей-
ської інтеграції Юрій Дра-
ганчук.

Роботу будинків-
інтернатів
оптимізують

Також урядовці врегулю-
вали питання, пов'язані з ді-
яльністю будинків-інтер-
натів для громадян похило-
го віку та осіб з інвалідністю,
зокрема дітей.

Кабмін ухвалив постано-
ву «Про затвердження Ти-
пового положення про бу-
динок-інтернат для грома-
дян похилого віку та осіб з

інвалідністю» з доопрацю-
ванням у триденний термін.
Документ має на меті забез-
печити конституційні пра-
ва і свободи громадян похи-
лого віку та осіб з інвалід-
ністю, які проживають у бу-
динках-інтернатах.

Зазначається, що Типо-
вим положенням визначено
проведення комплексу реа-
білітаційних заходів одним
із пріоритетних напрямів
діяльності інтернату та за-
безпечено реалізацію прав
підопічних відповідно до за-
конодавства, зокрема до За-
кону «Про психіатричну до-
помогу».

Також спрощено меха-
нізм подання документів
для влаштування до інтер-
нату через структурні під-
розділи з питань соціалісти-
чного населення за місцем прожи-
вання та процедуру відра-
хування підопічних, регла-
ментовано організацію по-
ховання підопічних. Про це
повідомила міністр соціаль-
ної політики Марина Лазеб-
на.

Рішення, які було пого-
джено урядовцями раніше,
ухвалено на засіданні без
обговорення. Серед них —
запуск експериментального
проєкту щодо використан-
ня віддаленого кваліфіко-
ваного електронного підпи-
су «Смарт-Дія», а також за-
твердження плану заходів
з реалізації Стратегії кому-
нікацій у галузі запобігання
та протидії корупції на 2020
рік і внесення змін до деяких
актів уряду.

Урядовці також затвер-
дили перелік спеціальнос-
тей, за якими здійснюється
підготовка фахівців у галу-
зі фахової передвищої осві-
ти з професій, для яких за-
проваджено додаткове ре-
гулювання. А також схвали-
ли проєкт указу Президента
про встановлення в Украї-
ні Дня суднобудівника й від-
значення його щороку пер-
шої суботи вересня.

Пандемія позбавила
можливості навчатися
майже мільярд школярівВікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

НАВЧАЛЬНИЙ РІК. Лише кожен третій учень у світі розпо-
чав новий навчальний рік. Такі дані оприлюднила організація
ЮНЕСКО на своєму вебсайті. Решта учнів не змогла знову сіс-
ти за парти, оскільки їхні «школи було закрито або вони не змо-
гли розпочати навчальний рік за графіком через епідемію ко-
ронавірусу».

Із загальної кількості півтора мільярда дітей у світі, які навча-
ються від початкових до старших класів середньої школи, 900
мільйонів зазвичай розпочинають навчання у період із серп-
ня по жовтень, а решта дотримується іншого шкільного графі-
ка: січень — листопад, березень — грудень тощо. Близько 128
мільйонів уже розпочали навчання, найближчими тижнями до
них приєднаються ще 433 мільйони учнів із 155 країн, тобто за-
галом 561 мільйон дітей, повідомляє ЮНЕСКО.

Проте один мільярд учнів, що становить дві третини школя-
рів у світі, не мають змоги відвідувати школу «або опинилися у
невизначеній ситуації» у перший день нового навчального ро-
ку через пандемію COVID-19, а понад половина з 900 мільйонів
школярів навчатимуться частково або повністю дистанційно.

ЮНЕСКО стурбована такою ситуацією. На думку міжнарод-
них експертів, закриття шкіл і дистанційне навчання підвищує
ризик того, що багато учнів залишать навчання у школі. Ця си-
туація, ймовірно, найбільше зачепить найуразливіші верстви
школярів, зокрема дівчат. ЮНЕСКО закликає національні ор-
гани управління освітою гарантувати дітям повернення до на-
вчання у школах, одночасно вживаючи заходів щодо охорони
здоров'я та безпеки учнів і вчителів.

357 кілометрів «Великого будівництва»

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

КАДРИ Й ДОРОГИ. Усі
робочі поїздки, які останнім
часом здійснив Президент
Володимир Зеленський по
областях України, здебіль-
шого було присвячено ін-
спектуванню виконання На-
ціональної програми «Вели-
ке будівництво». Зокрема
на Харківщині він крізь ілю-
мінатор гелікоптера оглянув
перегіб реконструкції до-
ріг державного та місцевого
значення.

Цього року в області пла-
нують відремонтувати 357
км автошляхів загального
користування: 281 км доріг
державного значення та 76
км — місцевого.

Станом на 1 вересня об-
лаштовано 200 км верхньо-
го шару дорожнього покрит-
тя на дорогах державного
значення та 76 км — на до-
рогах місцевого значення.

Зокрема, завершують ре-
монтні роботи на чотирьох
об'єктах-довгобудах. Це ді-
лянка траси М-03 Київ —
Харків — Довжанський (від

окружної навколо Харко-
ва до Донецчини). У межах
Харківщини це 130 км. Цю-
горіч буде оновлено 85 км
автошляху.

Тривають роботи й на ді-
лянці траси Н-26 Чугуїв —
Мілове (від Чугуєва до Лу-
ганщини). Загальна про-
тяжність дороги на Харків-
щині становить 108 км. У
планах на 2020 рік — оно-

тошляху в регіоні становить
132 км.

«Важливо, що ці дороги
йдуть до Донбасу, там, де в
нас тимчасово невідконтро-
льні нам території. Це на-
віть символічно — будувати
дороги, що з'єднують», —
цитуює пресслужба Офісу
Президента слова Володи-
мира Зеленського.

Утім, цього разу Прези-

Харківська область, згідно з термінами
здачі всіх доріг та інших об'єктів
«Великого будівництва», на сьогодні
випереджає більшість областей, вважає
Президент Володимир Зеленський.

вити 68,4 км автошляху. З
урахуванням ремонтів ми-
нулих років і поточного до-
рогу буде повністю відно-
влено.

Також триває ремонт ді-
лянки траси Р-51 Мерефа
— Лозова — Павлоград (від
міста Мерефи до Дніпропе-
тровщини). Протяжність ав-

дентові не вдалося розди-
витися з гелікоптера старої
проблеми, а саме — колиш-
нього масштабу незаконно-
го вирубування лісів, як це
було торік. «Коли я прилетів
рік тому з приводу вирубки
лісу, що я побачив?! Я по-
бачив вирубку, ми відправи-
ли правоохоронців, як тіль-

ки вони не допустили різні
бандитські угруповання ту-
ди, ми зупинили ці проце-
си. Ми бачили, як по області
їхали машини, які вивозили
ліс. Я цього зараз не бачу.
Від правоохоронців я отри-
мую інформацію, що загалом
масштабні вирубки лісу в
Харківській області припи-
нено», — цитує Укрінформ
слова глави держави.

Прокоментував він і си-
туацію з нібито браком ко-
штів у фонді боротьби з
COVID-19 через буцімто їх
нецільове використання на
програму «Велике будівни-
цтво». «Це неправда, це іс-
торія з великим фейком,
яку підіграють різні лю-
ди, журналісти... запитуйте
міністра охорони здоров'я,
Прем'єр-міністра. Вони до-
сить часто обговорюють
цю інформацію, з ківідним
фондом все в порядку... Там
майже всі кошти є».

Крім того, Президент про-
вів зустріч з представника-
ми ділових кіл Харківщини
та взяв участь у презентації
Стратегії розвитку області
до 2027 року.

АКТУАЛЬНО

Пільгове знову в тренді

Володимир ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

Запровадження наприкінці дев'яностих років минулого століття державних програм пільгового кредитування придбання житла було зумовлено гострою необхідністю подолання економічної кризи, яка більшою чи меншою мірою охоплювала в той період фактично всі пострадянські країни. І одним із важелів підняття економіки з колін, як засвідчує досвід успішних держав, є розвиток будівельної галузі, яка у свою чергу потребувала фінансових ін'єкцій.

Тож стратегічними завданнями молодіжного житлового кредитування, а потім і програми «Доступне житло», стало заохочення населення до інвестування в будівництво житла, що мало сприяти вирішенню квартирно-го питання для сотень тисяч жителів України, які роками перебували в чергах, спадку недоугої радянської системи забезпечення житлом.

Ефективність реалізації програм у різні роки мала як піки піднесення, так і спади, що пояснюється економічними кризами, недовірою людей на початку дії програм, браком коштів... Однак із часом пільгове кредитування набуло популярності, програми видозмінювали, доповнювали новим змістом, а з початком війни на Донбасі їх повністю стали забезпечувати місцеві бюджети.

Харківська область накопичила унікальний досвід у сфері пільгового кредитування придбання житла й посіла лідируючі позиції в Україні.

Інвестиції в майбутнє

2009 року через світову економічну кризу програму молодіжного кредитування у Харкові, як і в багатьох інших містах, була фактично згорнута. За весь рік Харківське регіональне управління Держмолодьжитла через брак фінансування змогло укласти лише одну угоду з молодою родиною на отримання кредиту, та ще й за рахунок власного фонду. На тлі щорічних цифр — від більш ніж двадцяти до дев'яности договорів, це було крахом програми.

Для Харкова згорання молодіжного житлового кредитування могло обернутися замороженням об'єктів житлового будівництва, а для сотень молодих сімей харків'ян — втратою перспектив придбання власного житла. Це лише видимі краї айсберга, бо, як зазначає директор Харківського регіонального управління Держмолодьжитла Олександр Вензель, молодіжне кредитування — це інвестиції в майбутнє нашої держави. Адже

Отримувачами ювілейного пільгового кредиту на придбання трикімнатної квартири в межах міської програми молодіжного житлового кредитування стали Олександр та Анастасія Логвин

вирішення квартирно-го питання для молодих сімей сприяє поліпшенню демографічної ситуації, створенню нових робочих місць у будівельній і суміжних галузях, впливає на зменшення відтоку кваліфікованих кадрів за кордон, стимулює молодь до більш продуктивної праці задля більших заробітків, які дадуть змогу швидше повернути взяті в кредит кошти.

У Харківській міській раді не один рік існує саме таке розуміння розв'язання комплексу проблем, пов'язаних з пільговим житловим кредитуванням. Тому в 2010 році тут розробили й ухвалили дві міські програми пільгового кредитування придбання житла: молодіжне кредитування і «Доступне житло». На кожну з них у міському бюджеті було закладено по 5 мільйонів гривень, і вже наступного року 32 молоді родини отримали власні квартири.

«Упродовж 2011—2014 років усі учасники програми завдяки фінансуванню з різних джерел отримали своє житло в Харкові», — додає Олександр Вензель і уточнює, що це 271 квартира.

За словами заступника Харківського міського голови директора департаменту економіки та комунального майна Михайла Фатєєва з початку реалізації програма молодіжного житлового кредитування мала значний попит, тому обсяги її фінансування постійно збільшувалися, що дало змогу 181 молодій сім'ї та одиноким молодим громадянам отримати житло. Нині, стверджують у міськраді, в реєстрі на отримання молодіжного кредиту перебувають 330 сімей.

Саме тому, як зауважив Михайло Фатєєв, нинішнього ро-

ДОВІДКА «УК»

За підсумками першого півріччя в усіх областях України (без м. Харкова) профінансовано житлові програми на загальну суму 44 905 810 грн. За цей самий період по м. Харкову профінансовано житлові програми на 50 514 560 гривень. Так, обсяг фінансування програм по Харкову перевищує обсяг фінансування по всіх областях загалом.

Нині в Харкові діють програми за шістьма напрямками. В інших регіонах України реалізують переважно програми молодіжного кредитування, лише в чотирьох областях діють інші програми з незначними обсягами фінансування за окремими категоріями.

ку на цільові соціально-економічні програми будівництва або придбання доступного житла та молодіжного житлового кредитування у міському бюджеті закладено понад 100 мільйонів гривень.

У Харкові двійня ювілейних соток...

У місті відсвяткували два однакові ювілеї. Спочатку в регіональному управлінні Держмолодьжитла вітали молодшу родину з підписанням 100-го договору, а через 17 днів така сама подія відбулася в Харківській міськраді. Складно зрозуміти, як дві родини майже одночасно уклали соті угоди. Але пояснюється все дуже просто. Як зауважив Олександр Вензель, цифри в управлінні і міськраді не збігаються, тому що Держмолодьжитло укладає договори і за рахунок інших джерел фінансування.

«Першими ювілярами виявилася молода родина. Олег і Юлія разом з 2011 року. Через місяць їхньому старшому сину виповниться вісім років. Подружжя працює у відомій міжнародній компанії експрес-доставки вантажів і документів, а ось мешкає в однокімнатній квартирі

разом з батьками Юлії. Молоді батьки мріють про другу дитину і ретельно проаналізували умови міської програми молодіжного житлового кредитування. Виконали їх у повному обсязі, стали кандидатами на участь у програмі. А дев'ять місяців потому народився молодший син. Отож невдовзі він мешкатиме з батьками вже в новій квартирі», — розповів Олександр Вензель і додав, що попри пандемічні ускладнення, управління не здає позицій і працює у звичному темпі.

Сім'я Олександра та Анастасії Логвинів також стала сотою серед родин, що підписали договір на отримання кредиту в межах міських житлових програм, і вітання з цієї події приймала в стінах Харківської міськради.

Олександр розповів, що після народження третьої дитини вони були змушені винаймати житло.

Для їхньої родини участь у програмі молодіжного житлового кредитування чи не найліпший варіант вирішення квартирно-го питання, оскільки мають трьох дітей. Вони за умовами договору виплатять упродовж 25 років лише 50 відсотків від суми кредиту, а все інше погасить місто.

Можливо, через довгі роздуми родина Логвинів могла б і не потрапити в кандидати на пільгове житлове кредитування, оскільки однією з головних вимог програми є вік чоловіка і дружини, який не повинен перевищувати 35 років. А дружині цього року виповнюється 36. Проте, пояснив Михайло Фатєєв, згідно з постановою Кабміну, сім'я може підписати договір позачергово.

І не лише ця родина, а й усі сім'ї, подружжю яких цього року виповниться 36, матимуть змогу укласти кредитні договори на житло завдяки збільшенню фінансування програми на 2020 рік.

Має бути доступним для всіх

Як наголосив заступник Харківського міського голови, впровадження міських житлових програм є частиною втілення стратегічного завдання, поставленого міським головою. Зі зростанням затребуваності на участь у цих програмах зростають обсяги їх фінансування, програма будівництва доступного житла доповнюється новими напрямками.

Так, у 2015 році, коли з'явилася проблема забезпечення житлом учасників бойових дій у зоні проведення АТО, було затверджено новий напрям щодо забезпечення житлом цієї категорії харків'ян, завдяки чому житло отримала 141 сім'я учасників бойових дій.

Також, за словами Михайла Фатєєва, після проведення Харківським міським головою візних прийомів у вищих навчальних закладах було з'ясовано проблему відтоку кваліфікованих кадрів за кордон. Одна з причин — відсутність перспективи придбати власне житло. У підсумку міськрада затвердила напрям програми щодо забезпечення житлом професорсько-викладацького складу вишів.

«Також було ухвалено напрям програми щодо забезпечення житлом працівників промислових підприємств і будівельних організацій. Інші напрями реалізації житлових програм також приймали з огляду на потребу забезпечення соціально-економічного розвитку Харкова, — розповів Михайло Фатєєв та повідомив, що на останній сесії міськради за дорученням Геннадія Кернеса депутати ухвалили нову редакцію програми іпотечного кредитування, згідно з якою харків'яни, які потребують поліпшення житлових умов, зможуть взяти кредит на придбання житла, відсотки за яким перші п'ять років погашатиме місто. Також у цій програмі зможуть брати участь сім'ї внутрішньо переміщених осіб.

Банки рекламуватимуть свої послуги по-новому

Олег ГРОМОВ,
«Урядовий кур'єр»

ВИМОГИ. Першого вересня в Україні набрали чинності нові вимоги до інформації банків про їхні послуги в рекламі та на сайтах.

Передовсім, як зазначають у Нацбанку України, має з'явитися достовірна, правдива інформація щодо депозитів та кредитів на вебсайті у єдиному вигляді.

Так, банки повинні вказувати правильну річну ставку за кредитами з урахуванням усіх додаткових послуг. Крім того, послуги страхової компанії, державного реєстратора тощо. Має бути інформація щодо терміну послуги, періодичності погашення кредиту. Банкіри також повинні повідомити клієнту-кредитотримувачу, які штрафи та пені на нього накладатимуть в тому разі, коли він невчасно

розраховуватиметься за кредитом.

Рекламування послуг за кредитами та депозитами має бути максимально спрощено для візуального сприйняття. У такому рекламному повідомленні слід чітко вказувати для кредиту його реальну ставку, максимальну суму та термін погашення. Для депозиту — річна відсоткова ставка, термін вкладу, валюта та мінімальна сума.

Такі вимоги стосуються будь-якої реклами, включаючи інтернет-банери, білборди, телевізійну та радіорекламу.

Нацбанк України ретельно перевірятиме виконання банками нових вимог — щоденно проводитиме моніторинг вебсайтів та реклами банків.

Як зазначають у головному фінансовому регуляторі, за недотримання нових вимог щодо розкриття інфор-

мації банками, їм загрожують штрафні санкції від 50 до 800 неоподатковуваних мінімумів громадян (за кожне таке порушення).

Зазначені зміни затверджені постановою правління Національного банку України від 14 травня 2020 року №62 «Про затвердження змін до Положення про інформаційне забезпечення банками клієнтів щодо банківських та інших фінансових послуг».

Також на вебсайтах мають запрацювати калькулятори для розрахунку витрат за користування споживчим кредитом чи доходів від розміщення коштів на депозит.

Дотримання банками вимог щодо розкриття інформації в рекламі та на вебсайтах контролюватиме профільний підрозділ Національного банку — Управління захисту прав споживачів фінансових послуг.

БУДЕННІ СПРАВИ

Покарати не можна захистити

АКЦІЯ. Управління Держпраці в Луганській області посилює контроль за оформленням трудових відносин

Наталія ВОЙНОВА
для «Урядового кур'єра»

З першого вересня 2020 року в Україні заплановано проведення інспекційних відвідувань до роботодавців, які мають найвищий ризик застосування незадекларованої праці. Це суб'єкти, у яких обсяг наданих послуг (виконаних робіт) не відповідає фактичній чисельності найманих працівників, зменшилися їхня кількість під час карантину, а також ті, що приховують трудові відносини, замінюючи їх іншими видами цивільних або господарських.

Працювати без ризику

Із червня 2020 року після пом'якшення карантинних заходів інспектори праці розпочали інформаційну кампанію про недопущення використання незадекларованої праці. Марина Мартинюк, яку в липні цього року призначено на посаду першого заступника начальника Головного управління Держпраці у Луганській області, розповідає, що за два місяці інформаційної кампанії інспектори Головного управління відвідали на Луганщині майже

12 тисяч суб'єктів господарювання.

«Реакція роботодавців буває різною. Є ті, хто розуміє важливість дотримання трудового законодавства. Вони розпитують про деталі, як зробити все правильно і куди звертатися по роз'ясненню. А деякі ставляться агресивно, аргументуючи, що карантин і так завдав серйозних фінансових збитків, а тут ще їх планують перевіряти. Але наше завдання не в тому, щоб покарати і оштрафувати, а щоб легалізувати працю і захистити права людей», — каже посадовець.

Марина Мартинюк зауважила, що під час інформаційної кампанії роз'яснення проводять для роботодавців і працівників.

«Ми відповідаємо на запитання про відпустки, нарахування зарплатні, умови оплати за неповний робочий день та інші. Пояснюємо: якщо людина погоджується працювати неофіційно, то це великий ризик для неї самої, бо немає лікарняних і відпустки, захищеності в разі нещасного випадку або інших раптових негараздів у житті. Роботодавець може не оплатити виконану роботу або заплатити менше, ніж обіцяв, ніхто не контролює тривалість робочого дня. Деякі недобросовіс-

Разом з іншими державними установами роз'яснювальну роботу з роботодавцями щодо легалізації трудових відносин проводять фахівці Луганської обласної служби зайнятості

ні роботодавці називають роботу стажуванням або випробувальним терміном і щоб не платити зарплатню, щоразу наймають нових працівників», — підкреслює перший заступник начальника Головного управління Держпраці у Луганській області.

Легально краще

Якщо у найманих працівників є сумніви щодо правильного оформлення трудових відносин, Марина Мар-

тинюк радить відстежувати відрахування роботодавця за допомогою електронного кабінету Пенсійного фонду. У разі виявлення розбіжностей треба звертатися із заявою до Головного управління.

Разом з іншими державними установами роз'яснювальну роботу з роботодавцями щодо легалізації трудових відносин проводять і фахівці Луганської обласної служби зайнятості. У районах вони відвідують керівників фермерських гос-

подарств, торговельних та інших підприємств. Проводять роз'яснювальну роботу і з безробітними. Наприклад, фахівці Новопокровського районного центру зайнятості 21 серпня провели для цієї категорії клієнтів вебінар «Легальна зайнятість — запорука вашого майбутнього».

На таких онлайн-заходах учасникам розповідають про переваги легального працевлаштування. Представники управління Пенсійного фонду роз'яснюють поря-

док звернення по призначення пенсії та підтвердження страхового стажу. Юристи бюро правової допомоги навчають, як діяти в разі пропозиції роботи без укладання трудового договору та консультують з питань трудового законодавства, розгляду трудових спорів з роботодавцем, захисту законних прав та інтересів.

Ми спитали, як проводитимуть перевірки роботодавців, що заплановані з 1 вересня цього року. Марина Мартинюк відповіла, що передовсім фахівці аналізуватимуть документи і факти. Наприклад, коли інспектори приходять у кафе, бачать, скільки там офіціантів, який обсяг їжі мають приготувати відвідувачам і який приблизно обсяг прибирання й підтримання закладу в належному стані. А далі дивляться документи: якщо офіційно оформлено одну-дві людини, а потрібно більше, то до такого роботодавця з'являється питання. Розмір штрафу за використання одного незадекларованого працівника в разі повторного вчинення порушення може становити 141 тисячу гривень. А ті, хто правильно оформив трудові відносини із працівниками, можуть не звертати уваги на заплановані перевірки.

Самшитове диво у серці Холодного Яру

ГЛИБИНКА. Чим гордяться та що непокоїть лісівників Черкащини

Роман КИРЕЙ,
«Урядовий кур'єр»

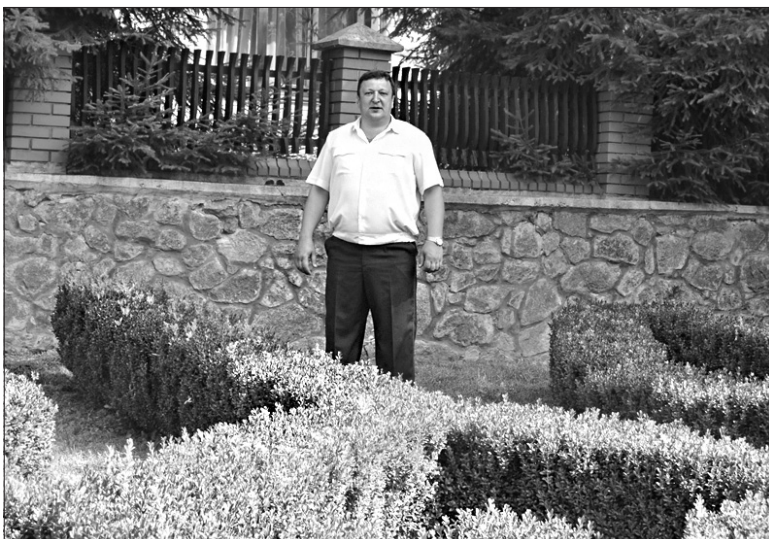
Буваючи в Кам'янському районі на Черкащині, обов'язково звертаю до Грушківського лісництва. Його господар лісничий Сергій Могила завжди радо приймає гостей, неодмінно ділиться новинками. І не тільки. Часом у його розповідях про буденні справи вчувається не тільки професійна зацікавленість, а й біль від того, що не все вдається.

Облік лісів необхідний

Останнім часом турбота про майбутнє зелених масивів займає дедалі більше місця в думках місцевих лісівників. Насамперед, вважають вони, слід навести порядок в обліку лісових ресурсів. Повну інвентаризацію лісів України вперше хотіли провести ще в 2004—2007 роках, але за браком фінансування цю справу так і не почали. Через кілька років інвентаризацію знову не провели з тих самих причин.

Недавно Президент України Володимир Зеленський підписав закон, який створює підґрунтя для проведення нової інвентаризації. Вона вкрай необхідна, адже в умовах тотальної корупції наявний механізм обліку зарекомендував себе як малоефективний та необ'єктивний спосіб визначення достовірних даних щодо якісних та кількісних показників стану лісів та лісових ресурсів.

У Грушківському лісництві вже кілька років здійснюють електронний облік. У цьому майстрам допомагає спеціальна комп'ютерна техніка, завдяки якій на лісосіці виписують товарно-транспортні на-

Сергій Могила знає ціну лісу, його значення в житті людей

кладні. На кожну ділову колоду і на окремий штабель дров'яної деревини встановлюють спеціальні бирки, які засвідчують легальність лісопродукції.

Насправді, зауважує Сергій Могила, у державі чимало заліснених ділянок, але їх не позначено як території державного лісового фонду. Це сприяє корупції та непродуктивному використанню ресурсів. До того ж потребують заліснення південні області й райони, що безумовно поліпшить екологічну ситуацію на цих територіях. Що ж до Грушківського лісництва, то всі вільні площі тут давно заліснено.

— Більш як 100 гектарів за час, коли працюю, — розповідає лісничий, — ми додали до масиву лісів там, де їх не було. Юридично сільські ради передавали нам землі під Держлісфонд. За створеними но-

вими насадженнями, звичайно, ретельно доглядаємо. Акація, червоний дуб добре приживаються на схилах. В акації розгалужена коренева система, вона тримає, закріплює ґрунт. Нині знайти землі для заліснення на Черкащині складно.

Бути чи не бути парку?

Дедалі частіше порушують питання про створення національного парку в Холодному Яру. Сергій Могила вбачає тут проблему. Під цей проєкт хочуть вилучити землі, змінити їхнє цільове призначення. Але, на його глибоке переконання, й без цього можна досягти мети, яку ставлять ініціатори ідеї.

«Адже хто заважає поліпшувати екологічну ситуацію? Ми, лісівники, всіма силами допомагаємо в

цьому: будемо рекреаційні зони, дороги. Але чи буде в разі створення заповідника достатнє фінансування для догляду за лісом, який ми створили? — розмірковує лісничий. — Маю в цьому великий сумнів. Головна лісоутворююча порода в нас — дуб. А в лісі більш як десяток порід, які ростуть швидше за нього. Ми доглядаємо його до віку ділового користування, щоб це було ділове дерево, а не бур'яни й кущі. Берест, клен, липа та інші породи ростуть швидше за дуб, але вони не настільки цінні. Та й жителі близьких сіл мають перед очима негативні приклади парків, коли землю вилучили, але ні адміністрація, ні місцеві органи самоврядування не дбають про ці території, іноді там виростають котедажі. Можна й не ходити далеко — проаналізуйте ситуацію в Трахтемирові на Черкащині».

Ліс дає нам життя, необхідні ресурси. Грушківські лісівники, як можуть, допомагають деревиною для потреб військових. Вони вважають, що всі свідомі українці на основі наших цінностей, зокрема історичних, мають об'єднуватися. Україна одна, потрібно берегти її на фронті й тут, у Холодному Яру, самому серці держави.

Краса рятує душу

На території Грушківського лісництва чимало цікавинок. Дивують вічнозелений тризуб із самшиту, який видно з космосу, великі шахи, оригінальні дерев'яні скульптури. І... триповерхова Ейфелева вежа заввишки 7 метрів, у якій є ліфт, що рухається, і відповідне освітлення — усе, як у паризькій. Ось тільки

прапор на грушківській вежі майорить синьо-жовтий.

Ліс потребує щоденної турботи, каже Сергій Могила. Однак робота із зеленими насадженнями спонукає до творчості, виникає потреба робити щось незвичайне. Ось і намагаються реалізувати свої прагнення цікавими композиціями.

Приміром, декоративну конструкцію вічнозеленого герба України із самшиту створили ще дев'ять років тому й приурочили до 20-ї річниці Незалежності. Патрістичний задум втілювали в життя працівники державної лісової охорони. Для формування декоративного тризуба використали 300 дворічних саджанців самшиту, оскільки ця рослина відносно невибаглива до місцевих природних умов, морозостійка, дає змогу формувати різноманітні фігури й творчі ландшафтні задуми. Зеленою композицією створювали із власного посадкового матеріалу, який вирощують у теплицях лісництва та лісовому розсаднику.

Постійно доглядають герб, формують крону кущів, аби вона зберігала форму та гарний вигляд у всі пори року.

Майстри лісництва — це люди з фаховою освітою, мають набір спеціальних інструментів. Самшит у дорослому віці поливу не потребує. Узимку працівники лісгоспу іноді знімають із кущів сніг, якщо його випало дуже багато, щоб не зламати стебла.

Не прагнуть вписувати тризуб у якісь книги рекордів, адже лісівникам просто приємно, що мають такий незвичайний зелений знак, зроблений власними руками для душі, а не для п'яру.

ДЕРЖАВНИЙ ІНТЕРЕС

Коли легалізуємо працю на ринку таксі?

НА ЧАСІ. За оцінками Мінінфраструктури, 98% таких послуг перебувають у тіні, а щорічний обсяг ринку — приблизно 40 мільярдів гривень. Новий законопроект, який пропонує МІУ, обіцяє покінчити з бізнесом поза правовим полем

Станіслав ПРОКОПЧУК,
«Урядовий кур'єр»,
Київ — Рим

За моїми спостереженнями як водія, в період карантинних заходів багато киян стали надавати перевагу або власному авто, або таксі замість громадського транспорту. Різке збільшення машин у місті навіть поза годинами пік із 5—8-бальними заторами — підтвердження цього. А те, що чимало фірм-перевізників (а на ринку таксі їх, за даними МІУ, приблизно 220) помітно знизили останніми місяцями тарифи, свідчить про зростання конкуренції. У всякому разі, надаючи інколи перевагу таксі, переконуєшся не тільки в цьому, а й у явній безконтрольності влади щодо роботи нелегалів. Без таксометрів, страхування пасажирів, відповідної ліцензії. Більшість машин, які приїжджають на виклики, не мають жодних позначок, що це таксі. Виняток — кілька нових фірм, які недавно зайшли на український ринок і почали серйозно конкурувати.

Згадую Ригу 1980-х, коли можна було здалеку помітити за жовтим кольором даху «Волги» з обов'язковим таксометром, ввічливим водієм. У Китаї, зокрема Пекіні або Шанхаї, автомобілі таксі, які належать конкретному перевізникові, мають не тільки окремий колір, а й добре помітний номер компанії на дверях. А в салоні пасажир може побачити на лобовому склі, крім фото і прізвища водія, номери телефонів установ, за якими можна поскаржитися на якість обслуговування.

Чи буде враховано такі деталі досвіду на ринку таксі цих та інших країн в остаточному варіанті законопроекту Мінінфраструктури? Його офіційна назва — «Про внесення змін до деяких законів України щодо врегулювання діяльності з надання послуг з внутрішніх перевезень пасажирів на таксі та легковими автомобілями на замовлення».

На особливу увагу наших парламентаріїв, на мій погляд, заслуговує досвід Рима з його щорічним потоком туристів понад 4 мільйони. За даними соціологічних опитувань, троє з чотирьох туристів мають намір повернутися сюди. Завдячуючи не в останню чергу, як особисто переконався, високому рівню транспортно-го обслуговування.

Закони Вічного міста

У різних столицях держав Євросоюзу в більшості іноземних туристів, що прибули туди літаками, поїздами чи іншим транспортом, власний стиль пересування історичними місцями. У Празі — сучасними трамваями, у Варшаві — комфортними автобусами. З жорстким графіком дотримання їх руху на маршрутах. А Рим найзручніше роздивлятися ногами, в чому вже першого дня переконалися ми з друзями, адже через кожну сотню метрів неспішної ходи — унікальні визначні пам'ятки. А ще всі найулюбленіші місця для гостей в історичній частині міста — Колізей, собор Святого Петра, Ватикан, фонтан Треві, римський Форум, замок Святого ангела, площ

ща Іспанії — недалеко одне від одного.

— Але якщо все-таки виникла потреба скористатися таксі, то вже в міжнародному аеропорту «Ф'юмичіно», як і в аеропортах Ліона (Франція) чи Риги (Латвія), відразу відчуваєш, що опинився у країні Євросоюзу. Тебе не хапають за руки, як це давно стало звичним особливо на виходах в аеропортах Києва чи на залізничному вокзалі столиці, де самовпевнені дядьки нав'язливо вам пропонують: «Таксі недорого! Куди, шановний, тобі треба?»

Таксі в головному аеропорту Рима виструнчилися на спеціальних стоянках. Маєш сісти в машину, першу в цій черзі. Водій не називає свої захмарні умови доставки до названого готелю чи конкретної адреси. Вмикається лічильник — і ти вже в дорозі.

Задоволення пересування на таксі в Римі не з дешевих. Але як кажуть, вважаєш дорого — ніхто тебе не змушує користуватися такою послугою: добирайся куди тобі треба громадським, значно дешевшим і не менш комфортним транспортом. Стандартна поїздка таксі містом обходиться приблизно у 15 євро залежно від пори доби і дня тижня. Спочатку нараховується 3—6 євро за посадку. За рештою суми, яку треба сплатити або готівкою, або банківською карткою, або з допомогою смартфона, пасажирів зручно стежити на лічильнику. Якщо, до речі, заздалегідь замовити звичайну поїздку з аеропорту Ф'юмичіно до конкретного готелю Рима, тариф сталий: 50—60 євро, не більше.

У Пояснювальній записці до законопроекту Мінінфраструктури чітко визначено мету створення цього документа. (Його, до речі, підготовлено на підставі Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2020 рік.) Цей проект «розроблено з огляду на необхідність виправлення ситуації на ринку, коли через недовість та неактуальність наявних інструментів регулювання та контролю ринок пасажирських перевезень на таксі та легковими автомобілями на замовлення фактично опинився поза межа-

ми державного регулювання, що свідчить про неефективність поточної регуляторної політики та її некоректність щодо умов, які склалися на ринку».

До того ж, законодавчі акти, які врегулюють питання ведення відповідної діяльності, не змінювалися протягом останніх 15 років. І звичайно, за цей період не було враховано досвіду в цьому питанні країн ЄС, куди, ми сподіваємося, нас колись запросять.

А це вкрай потрібно взяти до уваги в остаточному варіанті підготовки такого дуже важливого законопроекту. Особливо в умовах нашої «недорозвиненої», як ідеться в Пояснювальній записці, «інфраструктури громадського транспорту», коли зросла потреба в отриманні швидкої, зручної та фінансово доступної послуги з перевезень. Її об'єктивно не можна задовольнити за рахунок так званого традиційного ринку таксі, обсяг якого був і залишається незначним. Нині ним користуються приблизно 37% українців.

«Непрофесійні перевізники», а їх переважна частина, надають послуги з перевезення пасажирів більш оперативні, індивідуально, на замовлення через онлайн-додатки, на умовах неповної зайнятості, у вільний від роботи час, у вихідні чи просто дорогою з роботи додому.

Таку специфіку роботи наших «непрофесійних таксистів» (а їх, за даними МІУ, близько 220 тисяч — 1,1% економічно активного населення) треба, на моє переконання, спробувати творчо врахувати і спеціалістам міністерства, і народним депутатам, взявши до уваги досвід роботи таксі в Римі, які обладнані таксометрами. Не забуваючи, як це вже давно врахували італійці, затори на дорогах. У Києві, Харкові, Дніпрі, як і у Вічному місті, вони теж стали ледь не проблемою №1 для автомобілістів.

У Римі (це, певне, добре відомо багатьом українським туристам, що там бували) машини з лічильниками працюють, по-перше, за трьома тарифами. За умови, увага, що вони рухаються зі швидкістю понад 20 км на годину. Т1 — 1,10 євро за кілометр, Т2 — 1,30,

Т3 — 1,60 євро за кілометр. Тариф Т1 працює до того моменту, коли таксометр показуватиме 1,10 євро, після чого він переходить автоматично на тариф Т2 і працюватиме до суми 1,30 євро. А коли ви перевищили цю суму, ваша поїздка розраховуватиметься за максимальним тарифом — 1,60 євро за кілометр. По-друге, якщо швидкість таксі, в якому ви їдете, буде меншою за 20 км на годину (в умовах заторів), ви як пасажир платитимете 27 євро за годину.

Наостанок із досвіду роботи таксі в Римі. Усі вони, як правило, білого кольору, і на дверях авто, крім іншої інформації, обов'язково зазначено дані про ліцензію, яка дає право працювати водієві у межах закону. На кожній офіційній стоянці таксі є табло з детальним описом чинних у місті тарифів.

Коли ви, скажімо, сідаєте в таксі, на таксометрі вже вказано, за даними blogitaliano.com, фіксований платіж за посадку: 3,25 євро вдень (з 6.00 до 22.00), 4,50 євро вночі (з 22.00 до 6.00). Очікування впродовж години оцінюється в 30 євро.

Хочеш надавати послуги — купи патент

Основні положення проекту закону зазначено у Пояснювальній записці. Насамперед це запровадження правил роботи на ринку та ефективних інструментів контролю за їх дотриманням щодо підвищення рівня безпеки перевезень на таксі та легковими автомобілями на замовлення за рахунок переходу перевізників у правове поле та здійснення державного контролю за їхньою діяльністю, запровадження механізмів, що гарантуватимуть відповідальність перевізників за якість та безпечність наданих послуг.

Далі — забезпечення надходжень податків і зборів від ведення діяльності з надання послуг внутрішніх перевезень на таксі та легковими автомобілями на замовлення до бюджетів

різних рівнів. Створення сприятливих умов для чесної та прозорої конкуренції, зокрема, певне, і на ринку інформаційних послуг з організації перевезень, загальний обсяг якого становить близько 4 мільярдів гривень.

Легалізувати та цивілізовано врегулювати діяльність на ринку таксі запропоновано шляхом патентування. Передбачено два види патентів. Вартість патенту строком на рік становитиме 4723 гривні, тобто розмір мінімальної заробітної плати, встановленої на 1 січня року, в якому здійснюється плата за патент. Для автомобілів з електричними двигунами патент коштуватиме 50% цієї суми. Тобто у 2020 році це 2361 гривня 50 коп. Плата за патент, який ви хочете придбати строком на місяць, становитиме одну дванадцяту розміру плати за патент, виданий строком на рік, збільшену на 5% цієї плати. У цьому році така сума становитиме 393 гривні 50 копійок.

Проект закону «Про внесення змін до деяких законів України щодо врегулювання діяльності з надання послуг з внутрішніх перевезень пасажирів на таксі та легковими автомобілями на замовлення» передбачає від отримання патентів для ведення такої діяльності надходження до бюджетів різних рівнів у сумі близько 800 мільйонів гривень на рік.

Малувато. Достатньо назвати чистий комісійний дохід лише однієї іноземної компанії — «технологічної платформи», сервіс виклику таксі якої працює в Україні з 2016-го. «Це не наші автомобілі, не наш парк, ми не оператор автомобілів, не перевізник», — каже один з її регіональних керівників. Усі питання щодо страхування пасажирів, легалізації діяльності водіїв та технічного стану машин — до власників авто. Компанія створила мобільний додаток для пошуку, виклику та оплати таксі або роботи приватних водіїв. Нині на неї вже припадає 51% ринку таксі за кількістю поїздок. Її комісійний дохід, за приблизними оцінками «Європейської правди», може становити 100 мільйонів гривень на місяць і більше.

Коли законопроект ухвалить ВР і він почне працювати як закон, забезпечуючи надходження до державної скарбниці від легалізації праці на ринку таксі близько мільярда гривень, не відомо. Головне — тенденції до зменшення кількості приватних авто у країні навіть в умовах декларованого спаду економіки не видно. Отже, і охочих заробляти таксуванням поза межами закону поки що не стане менше.

В Італії тенденція інша. За різними даними, останніми роками залежно від регіонів у 3—5 разів збільшилася кількість мотоциклів, моторолерів, скутерів. Їм затори не страшні. У дні перебування в Римі було відчуття, що все місто пересіло з авто на ці стрімкі, значно дешевші сучасні засоби пересування, спроможні й у приміському транспортному потоці, і на вузьких вулицях міста пролізти без проблем у будь-яку щілину між крутими ауді, мерседесами, БМВ та фіатами.

У Києві поки що лише велосипедисти вельми обережно, проте дедалі голосніше заявляють про своє існування як повноправних учасників дорожнього руху.

Одна з ознак боротьби із заторами в італійських містах: останніми роками втричі—вп'ятеро зросла кількість мотоциклів, моторолерів, скутерів

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення освітньої діяльності у сфері вищої освіти

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

І. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про вищу освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 37—38, ст. 2004 із наступними змінами):

1) у статті 1:

у частині першій:

у пункті 4:

в абзаці першому слова «на предмет» замінити словами «на предмет забезпечення та вдосконалення якості вищої освіти»;

абзаці другий—четвертий виключити;

пункти 8, 13 і 15 викласти в такій редакції:

«8) галузь знань — гармонізована з Міжнародною стандартною класифікацією освіти широка предметна область освіти і науки, що включає групу споріднених спеціальностей»;

«13) компетентність — здатність особи успішно соціалізуватися, навчатися, провадити професійну діяльність, яка виникає на основі динамічної комбінації знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей»;

«15) ліцензування — процедура визнання спроможності юридичної особи провадити освітню діяльність відповідно до ліцензійних умов провадження освітньої діяльності»;

у пункті 16 слова «що проводиться з метою забезпечення здобуття вищої, післядипломної освіти і задоволення інших освітніх потреб здобувачів вищої освіти та інших осіб» замінити словами «спрямована на організацію, забезпечення та реалізацію освітнього процесу»;

пункт 17 викласти в такій редакції:

«17) освітня (освітньо-професійна, освітньо-наукова чи освітньо-творча) програма — єдиний комплекс освітніх компонентів (навчальних дисциплін, індивідуальних завдань, практик, контрольних заходів тощо), спрямованих на досягнення передбачених такою програмою результатів навчання, що дає право на отримання визначеної освітньої або освітньої та професійної (професійних) кваліфікації (кваліфікацій). Освітня програма може визначати єдину в її межах спеціалізацію або не передбачати спеціалізації»;

доповнити пунктами 18¹ і 18² такого змісту:

«18¹) професія, для якої запроваджене додаткове регулювання, — вид професійної діяльності, доступ до якого, крім наявності освіти відповідного рівня та спеціальності, визначається законом або міжнародним договором;

18²) регіональне замовлення у сфері вищої освіти — засіб задоволення потреб економіки держави, регіону та суспільства у кваліфікованих кадрах, забезпечення конституційного права громадян на вищу освіту шляхом укладання регіональним замовником (Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласною, Київською, Севастопольською міськими державними адміністраціями) із закладом вищої освіти регіонального контракту на підготовку фахівців з вищою освітою»;

пункт 19 після слів «завершення освітньої програми» доповнити словами «(програми результати навчання)»;

пункти 20 і 21 викласти в такій редакції:

«20) спеціалізація — складова спеціальності, що може визначатися закладом вищої освіти та передбачає одну або декілька профільних спеціалізованих освітніх програм вищої або післядипломної освіти;

21) спеціальність — гармонізована з Міжнародною стандартною класифікацією освіти предметна область освіти і науки, яка об'єднує споріднені освітні програми, що передбачають спільні вимоги до компетентностей і результатів навчання випускників»;

доповнити пунктами 22¹—22³ такого змісту:

«22¹) студентоцентроване навчання — підхід до організації освітнього процесу, що передбачає:

заохочення здобувачів вищої освіти до ролі автономних і відповідальних суб'єктів освітнього процесу;

створення освітнього середовища, орієнтованого на задоволення потреб та інтересів здобувачів вищої освіти, зокрема надання можливостей для формування індивідуальної освітньої траєкторії;

побудову освітнього процесу на засадах взаємної поваги і партнерства між учасниками освітнього процесу;

22²) тимчасово переміщений заклад вищої освіти (наукова установа) — заклад вищої освіти (наукова установа), який у період тимчасової окупації або антитерористичної операції у період її проведення, під час здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях за рішенням засновника (засновників) змінив своє місцезнаходження шляхом переміщення з тимчасово окупованої території до населеного пункту на підконтрольній українській владі території;

22³) уповноважений заклад вищої освіти — заклад вищої освіти, якому центральний орган виконавчої влади у сфері освіти і науки встановлює квоти для зарахування осіб, місцем проживання яких є тимчасово окупована територія, для здобуття вищої освіти на конкурсних засадах за державним замовленням»;

пункт 23 викласти в такій редакції:

«23) якість вищої освіти — відповідність умов провадження освітньої діяльності та результатів навчання вимогам законодавства та стандартам вищої освіти, професійним та/або міжнародним стандартам (за наявності), а також потребам заінтересованих сторін і суспільства, що забезпечується шляхом здійснення процедур внутрішнього та зовнішнього забезпечення якості»;

пункт 24 виключити;

доповнити частиною другою такого змісту:

«2. Терміни «ліцензія», «ліцензійні умови», «орган ліцензування» вживаються в цьому Законі у значеннях, наведених у Законі України «Про ліцензування видів господарської діяльності»;

2)пункти 4 і 9 частини третьої статті 3 викласти в такій редакції:

«4) створення та забезпечення рівних умов доступу до вищої освіти, у тому числі забезпечення додатковою підтримкою в освітньому процесі осіб з особливими освітніми потребами, зокрема психолого-педагогічним супроводом, створення для них вільного доступу до інфраструктури закладу вищої освіти»;

«9) належної державної підтримки підготовки фахівців із числа осіб з особливими освітніми потребами на основі забезпечення їх додатковою підтримкою, зокрема психолого-педагогічним супроводом, та створення для них вільного доступу до освітнього процесу, зокрема забезпечення вільного доступу до інфраструктури закладу вищої освіти»;

3) у статті 4:

абзац другий частини першої викласти в такій редакції:

«Громадяни України мають право безоплатно здобувати вищу освіту в державних і комунальних закладах вищої освіти на конкурсній основі, якщо певний ступінь вищої освіти громадянин здобуває вперше за рахунок коштів державного або місцевого бюджету, а також в інших випадках, передбачених законодавством»;

абзац перший частини другої викласти в такій редакції:

«2. Іноземці та особи без громадянства, у тому числі закордонні українці, які постійно проживають в Україні, особи, яких визнано біженцями, та особи, які потребують додаткового захисту, мають право на здобуття вищої освіти нарівні з громадянами України, у тому числі за рахунок коштів державного або місцевого бюджету»;

4) у статті 5:

у частині першій:

абзаці сьомий — десятий і тринадцятий викласти в такій редакції:

«Початковий рівень (короткий цикл) вищої освіти передбачає набуття здобувачами вищої освіти здатності до розв'язування типових спеціалізованих задач у певній галузі професійної діяльності.

Перший (бакалаврський) рівень вищої освіти передбачає набуття здобувачами вищої освіти здатності до розв'язування складних спеціалізованих задач у певній галузі професійної діяльності.

Другий (магістерський) рівень вищої освіти передбачає набуття здобувачами вищої освіти здатності до розв'язування задач дослідницького та/або інноваційного характеру у певній галузі професійної діяльності.

Третій (освітньо-науковий/освітньо-творчий) рівень передбачає набуття здобувачами вищої освіти здатності розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності»;

«Науковий рівень вищої освіти передбачає здатність особи визначати та розв'язувати соціально значущі системні проблеми у певній галузі діяльності, які є ключовими для забезпечення сталого розвитку та вимагають створення нових системноутворювальних знань і прогресивних технологій»;

абзац третьої частини п'ятої викласти в такій редакції:

«Ступінь магістра медичного, фармацевтичного або ветеринарного спрямування здобувається на основі повної загальної середньої освіти або освітнього ступеня молодшого бакалавра, фахового молодшого бакалавра, освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста за відповідною спеціальністю і присуджується закладом вищої освіти у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньої програми, обсяг якої у випадку, якщо ступінь магістра медичного, фармацевтичного або ветеринарного спрямування здобується на основі повної загальної середньої освіти, становить 300—360 кредитів ЄКТС. Для здобуття освітнього ступе-

ня магістра медичного, фармацевтичного або ветеринарного спрямування на основі освітнього ступеня молодшого бакалавра або на основі фахової передвищої освіти заклад вищої освіти має право визнати та перезарахувати кредити ЄКТС, максимальний обсяг яких визначається стандартом вищої освіти»;

5) у статті 6:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Атестація — це встановлення відповідності результатів навчання (наукової або творчої роботи) здобувачів вищої освіти вимогам освітньої (наукової, освітньо-творчої) програми та/або вимогам програми єдиного державного кваліфікаційного іспиту»;

у частині другій:

абзац третьої викласти в такій редакції:

«Атестація осіб на першому (бакалаврському) та/або другому (магістерському) рівнях вищої освіти може включати єдиний державний кваліфікаційний іспит, що проводиться за спеціальностями та в порядку, визначеними Кабінетом Міністрів України»;

доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«Рішення про присудження ступеня вищої освіти та присвоєння відповідної кваліфікації скасовується закладом вищої освіти у разі виявлення фактів порушення здобувачем вищої освіти академічної доброчесності, зокрема наявності у кваліфікаційній роботі академічного плагіату, фабрикації, фальсифікації, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України»;

6) у статті 7:

частини третю, четверту, шосту—дев'яту викласти в такій редакції:

«3. У дипломі молодшого бакалавра, бакалавра, магістра зазначаються назва закладу вищої освіти (наукової установи), що видав цей документ (у разі здобуття вищої освіти у відокремленому підрозділі закладу вищої освіти (наукової установи) — також назва такого підрозділу), назва освітньої програми, а також кваліфікація, що складається з інформації про здобутий особою ступінь вищої освіти, спеціальність (спеціальності), галузь знань — для міждисциплінарних освітніх програм), спеціалізацію та професійну кваліфікацію (у разі присвоєння).

4. У дипломі доктора філософії, доктора мистецтва, доктора наук зазначається інформація про здобутий особою науковий ступінь (ступінь доктора мистецтва), галузь знань, спеціальність, з якої здобуто відповідний ступінь (спеціальності), галузь знань — для міждисциплінарних робіт), назва закладу вищої освіти (наукової установи), в якому здійснювалось підготовка, назва закладу вищої освіти (наукової установи), у спеціалізованій вчентій раді (спеціалізованій раді з присудження ступеня доктора мистецтва) якого (якої) захищено наукові (мистецькі) досягнення»;

«6. Документ про вищу освіту видається закладом вищої освіти лише за акредитованою відповідно до цього Закону освітньою програмою. У документі про вищу освіту зазначається найменування органу (органів) акредитації, а в додатку до документа про вищу освіту — інформація про видані ним (ними) відповідні акредитаційні сертифікати, рішення.

7. Документи про вищу освіту для осіб, які навчаються за державним замовленням, виготовляються закладами вищої освіти та видаються за рахунок коштів державного бюджету, а для осіб, які навчаються за рахунок коштів фізичних або юридичних осіб, вартість документів про вищу освіту включається у вартість навчання. Перелік обов'язкової інформації, яка повинна міститися у документі про вищу освіту, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

8. У разі здобуття особою вищої освіти за узгодженими між закладами вищої освіти (науковими установами), у тому числі іноземними, освітніми програмами заклади вищої освіти (наукові установи) мають право виготовляти та видавати спільний (подвійний) документ про вищу освіту за зразком, визначеним спільним рішенням вчених рад таких закладів вищої освіти (наукових установ).

9. У разі здобуття особою вищої освіти більше ніж за однією спеціальністю заклад вищої освіти має право виготовляти та видавати документ про вищу освіту за спеціальним зразком, визначеним вченою радою закладу вищої освіти»;

7) назву розділу ІІІ викласти в такій редакції:

«Розділ ІІІ

ЛІЦЕНЗІЙНІ УМОВИ ТА СТАНДАРТИ ВИЩОЇ ОСВИТИ»;

8) статтю 9 викласти в такій редакції:

«Стаття 9. Ліцензійні умови, галузі знань та спеціальності

1. Ліцензійні умови провадження освітньої діяльності встановлюють вичерпний перелік вимог, обов'язкових для виконання закладом вищої освіти або науковою установою, та вичерпний перелік документів, що додаються до заяви про отримання ліцензії.

2. Ліцензійні умови провадження освітньої діяльності визначають:

1) кадрові вимоги до працівників, які мають визначену освітню та/або професійну кваліфікацію;

2) технологічні вимоги щодо наявності певної матеріально-технічної бази разом з даними, що дають змогу її ідентифікувати (для освітніх програм, що передбачають присвоєння професійної кваліфікації з професій, для яких запроваджено додаткове регулювання, та з урахуванням необхідності створення умов для осіб з особливими освітніми потребами);

3) інші вимоги, передбачені Законом України «Про ліцензування видів господарської діяльності».

3. Перелік галузей знань та спеціальностей розробляється на основі Міжнародної стандартної класифікації освіти і затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади у сфері освіти і науки.

4. Перелік галузей знань та спеціальностей розробляється з метою упорядкування освітніх програм, диференціації вимог до них, забезпечення порівнянності документів про вищу освіту, планування підготовки фахівців та збирання статистичних даних щодо вищої освіти.

5. Заклади вищої освіти (наукові установи) самостійно розробляють і затверджують освітні програми з урахуванням вимог до відповідного рівня вищої освіти, встановлених законодавством та стандартами вищої освіти.

6. Освітні програми, що передбачають присвоєння професійних кваліфікацій, мають забезпечувати виконання вимог відповідних професійних стандартів (за наявності), якщо інше не передбачено законодавством»;

9) статтю 9¹ доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. На другому (магістерському) рівні вищої освіти можуть створюватися міждисциплінарні освітньо-наукові програми, якщо це не суперечить відповідним стандартам вищої освіти»;

10) текст статті 10 викласти в такій редакції:

«1. Стандарти вищої освіти — це сукупність вимог до освітніх програм вищої освіти, які є спільними для всіх освітніх програм у межах певного рівня вищої освіти та спеціальності.

2. Стандарти вищої освіти розробляються для кожного рівня вищої освіти в межах кожної спеціальності відповідно до Національної рамки кваліфікації і використовуються для визначення та оцінювання якості вищої освіти та результатів освітньої діяльності закладів вищої освіти (наукових установ), результатів навчання за відповідними спеціальностями.

3. Стандарти вищої освіти визначає такі вимоги до освітньої програми:

1) обсяг кредитів ЄКТС, необхідний для здобуття відповідного ступеня вищої освіти;

2) вимоги до рівня освіти осіб, які можуть розпочати навчання за цією програмою, та результатів їх навчання;

3) перелік обов'язкових компетентностей випускника;

4) нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти, сформульований у термінах результатів навчання;

5) форми атестації здобувачів вищої освіти;

6) вимоги до створення освітніх програм підготовки та галузю знань, двома галузями знань або групою спеціальностей (у стандартах рівня молодшого бакалавра), міждисциплінарних освітньо-наукових програм (у стандартах магістра та доктора філософії);

7) вимоги професійних стандартів (за їх наявності).

4. Стандарти вищої освіти спеціальностей, необхідних для доступу до професій, для яких запроваджене додаткове регулювання, можуть містити додаткові вимоги до правил прийому, структури освітньої програми, змісту освіти, організації освітнього процесу та атестації випускників. Нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти для відповідних освітніх програм формується у термінах програмних результатів навчання.

5. Заклад вищої освіти на підставі відповідної освітньої програми розробляє навчальний план, що визначає перелік та обсяг освітніх компонентів у кредитах ЄКТС, їх логічну послідовність, форми організації освітнього процесу, види та обсяг навчальних занять, графік навчального процесу, форми поточного і підсумкового контролю, що забезпечують досягнення здобувачем відповідного ступеня вищої освіти програмних результатів навчання.

На основі навчального плану у визначеному закладом вищої освіти порядку для кожного здобувача вищої освіти розробляються та затверджуються індивідуальні навчальні плани на кожний навчальний рік. Індивідуальний навчальний план формується за результатами особистого вибору здобувачем вищої освіти дисциплін в обсязі, не меншому за встановлений цим Законом, з урахуванням вимог освітньої програми щодо вивчення її обов'язкових компонентів. Індивідуальний навчальний план є обов'язковим для виконання здобувачем вищої освіти.

6. Стандарти вищої освіти за кожною спеціальністю розробляє центральний орган виконавчої влади у сфері освіти і науки з урахуванням пропозицій галузевих державних органів, що забезпечують формування і реалізують державну політику у відповідних сферах, галузевих об'єднань організацій роботодавців і затверджує їх за погодженням з Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти»;

11) у пункті 5 частини першої статті 11 слово «стандарти» замінити словами «ліцензійні умови провадження»;

12) у статті 13:

у частині першій:

у пункті 7 слова «зокрема за поданням Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти» виключити;

у пункті 8 слова «державного зразка» виключити;

пункт 9 викласти в такій редакції:

«9) затверджує перелік спеціальностей, здобуття ступеня освіти з яких необхідне для доступу до професій, для яких запроваджено додаткове регулювання»;

у пункті 16 слова «та стандарти освітньої діяльності» виключити;

у пункті 22 слова «у сфері вищої освіти» виключити;

пункт 24 виключити;

пункт 24¹ викласти в такій редакції:

«24¹) оприлюднює перелік тимчасово переміщених закладів вищої освіти (наукових установ) та уповноважених закладів вищої освіти»;

доповнити пунктом 24² такого змісту:

«24²) затверджує вимоги до міждисциплінарних освітніх (наукових) програм»;

у частині другій:

пункт 3 виключити;

у пункті 5 слова «освітньої діяльності закладів» замінити словами «вищої освіти в закладах»;

13) пункт 4 частини першої статті 18 виключити;

14) статтю 24 викласти в такій редакції:

«Стаття 24. Ліцензування освітньої діяльності

1. Освітня діяльність у сфері вищої освіти проводиться закладами вищої освіти, закладами фахової передвищої освіти (для підготовки фахівців ступенів молодшого бакалавра та бакалавра) та науковими установами (для підготовки фахівців ступенів магістра та/або доктора філософії) на підставі ліцензій, що видаються визначеним Кабінетом Міністрів України органом ліцензування відповідно до закону.

У сфері вищої освіти ліцензуванню підлягають:

1) освітня діяльність закладу вищої освіти на певному рівні вищої освіти;

2) освітня діяльність за освітніми програмами, що передбачають присвоєння професійної кваліфікації з професій, для яких запроваджено додаткове регулювання.

Особливості ліцензування освітньої діяльності за освітніми програмами, що передбачають присвоєння професійних кваліфікацій для доступу до професій, для яких запроваджено додаткове регулювання, встановлюються Кабінетом Міністрів України.

2. Для отримання ліцензії на провадження освітньої діяльності здобувач ліцензії подає до органу ліцензування через Єдину державну електронну базу з питань освіти заяву та документи, що підтверджують відповідність забезпечення освітнього процесу заявника ліцензійним умовам провадження освітньої діяльності у сфері вищої освіти. Наукові установи Національної академії наук України та національних галузевих академій наук можуть подавати заяви та документи для отримання ліцензії на основі відповідного рішення їх президії.

На підставі отриманих документів та іншої інформації, що міститься у державних реєстрах, орган ліцензування протягом 10 робочих днів з дня одержання заяви про отримання ліцензії (розширення провадження освітньої діяльності) встановлює наявність або відсутності підстав для заличення її без розгляду.

Здобувачі ліцензії та ліцензіати повинні забезпечити виконання ліцензійних умов, що затверджені відповідно до закону.

У разі ліцензування освітньої діяльності закладом вищої освіти вперше, а також ліцензування освітньої діяльності за освітніми програмами, що передбачають присвоєння професійної кваліфікації з професій, для яких запроваджено додаткове регулювання, проводиться визна ліцензійна експертиза, для якої орган ліцензування утворює експертну комісію. Строк проведення вибіркової ліцензійної експертизи не може перевищувати 10 днів. Порядок проведення вибіркової ліцензійної експертизи при ліцензуванні освітньої діяльності у сфері вищої освіти встановлюється центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки.

Строк прийняття рішення про видачу ліцензії на провадження освітньої діяльності або про відмову у її видачі становить 35 робочих днів з дня одержання органом ліцензування заяви про отримання ліцензії.

3. Ліцензія на провадження освітньої діяльності надається рішенням органу ліцензування про надання суб'єкту господарювання права на провадження освітньої діяльності на певному рівні вищої освіти в межах ліцензованого обсягу або на провадження освітньої діяльності за освітньою програмою, що передбачає присвоєння професійної кваліфікації з професій, для яких запроваджено додаткове регулювання, в межах визначеного для такої програми ліцензованого обсягу додатково до ліцензованого обсягу на відповідному рівні.

Ліцензований обсяг встановлюється на певному рівні вищої освіти або для певної освітньої програми, що передбачає присвоєння професійної кваліфікації з професій, для яких запроваджено додаткове регулювання, а також визначає максимальну сумарну кількість здобувачів вищої освіти, які можуть протягом одного календарного року вступити на навчання до закладу вищої освіти, бути поновлені у ньому або переведені до нього з інших закладів вищої освіти для здобуття вищої освіти відповідного рівня, або за відповідною освітньою програмою.

Звуження провадження освітньої діяльності у сфері вищої освіти в закладі вищої освіти (відокремленому структурному підрозділі) — це зменшення ліцензованого обсягу на певному рівні вищої освіти або для певної освітньої програми, що передбачає присвоєння професійної кваліфікації з професій, для яких запроваджено додаткове регулювання.

Розширення провадження освітньої діяльності у сфері вищої освіти у закладі вищої освіти (відокремленому структурному підрозділі) — це збільшення ліцензованого обсягу на певному рівні вищої освіти або для певної освітньої програми, що передбачає присвоєння професійної кваліфікації з професій, для яких запроваджено додаткове регулювання.

4. Підставою для прийняття рішення про анулювання ліцензії є:

1) заява закладу вищої освіти про анулювання власної ліцензії;

2) наявність у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб—підприємців та громадських формувань відомостей про державну реєстрацію припинення юридичної особи;

3) акт про невиконання розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов провадження освітньої діяльності у сфері вищої освіти;

4) акт про повторне порушення закладом вищої освіти ліцензійних умов. Повторним порушенням закладом вищої освіти ліцензійних умов вважається вчинення протягом двох років з дня видання центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов нового порушення хоча б однієї з вимог ліцензійних умов, щодо якої видавалося таке розпорядження;

5) акт про виявлення недостовірних відомостей у документах, поданих закладом вищої освіти разом із заявою про отримання ліцензії;

6) акт про відмову закладу вищої освіти у проведенні органом ліцензування перевірки;

7) несплата за видачу ліцензії;

8) відсутність провадження освітньої діяльності ліцензіатом на певному рівні вищої освіти або за певною освітньою програмою, що передбачає присвоєння професійної кваліфікації з професій, для яких запроваджено додаткове регулювання, протягом 365 днів.

Рішення про анулювання ліцензії приймається протягом 15 робочих днів з дня виникнення або встановлення підстав для анулювання ліцензії.

У разі анулювання ліцензії відповідно до пунктів 1, 3—5, 7, 8 цієї частини заклад вищої освіти втрачає право провадити освітню діяльність у сфері вищої освіти за певним рівнем вищої освіти або за певною освітньою програмою, що передбачає присвоєння професійної кваліфікації з професій, для яких запроваджено додаткове регулювання. У разі анулювання ліцензії відповідно до пунктів 2 і 6 цієї частини заклад вищої освіти втрачає право провадити всі види освітньої діяльності у сфері вищої освіти.

5. Підставою для прийняття рішення про звуження провадження освітньої діяльності у сфері вищої освіти є:

1) заява закладу вищої освіти про звуження провадження освітньої діяльності у сфері вищої освіти;

2) акт про виявлення порушень ліцензійних умов провадження освітньої діяльності у сфері вищої освіти у закладі вищої освіти (відокремленому структурному підрозділі) на певному рівні вищої освіти або за певною освітньою програмою, що передбачає присвоєння професійної кваліфікації з професій, для яких запроваджено додаткове регулювання;

3) встановлення факту використання менше 50 відсотків ліцензованого обсягу в кожний рік прийому, переведення, поновлення здобувачів освіти за розрахунковий строк виконання освітньої програми за певним рівнем вищої освіти або за певною освітньою програмою, що передбачає присвоєння професійної кваліфікації з професій, для яких запроваджено додаткове регулювання.

6. У разі наявності підстав, визначених частиною п'ятою цієї статті, орган ліцензування протягом 15 днів з дня виявлення підстав приймає рішення про звуження провадження освітньої діяльності.

7. Переоформлення ліцензії — це зміна інформації у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань про рішення органу ліцензування щодо наявності у суб'єкта господарювання права на провадження визначеного ним виду господарської освітньої діяльності, що підлягає ліцензуванню, та в Єдиній державній електронній базі з питань освіти щодо назви закладу вищої освіти (наукової установи), відокремленого структурного підрозділу закладу освіти (наукової установи), місцезнаходження закладу освіти та відокремленого структурного підрозділу закладу освіти (наукової установи), назви спеціальності, за якою видано ліцензію, та/або ліцензованого обсягу.

Підставою для переоформлення ліцензії на провадження освітньої діяльності є:

ДОКУМЕНТИ

1) реорганізація юридичних осіб, що мають ліцензії на провадження освітньої діяльності, шляхом перетворення, злиття, поділу, виділу або приєднання однієї юридичної особи до іншої;

2) реорганізація або зміна найменування структурного підрозділу закладу вищої освіти, що провадить освітню діяльність за відповідною спеціальністю та рівнем вищої освіти і зазначений у ліцензії закладу вищої освіти;

3) зміна найменування чи місцезнаходження (без зміни місця провадження освітньої діяльності) закладу та/або відокремлений структурного підрозділу;

4) зміни в переліку галузей знань та спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти;

5) інші випадки, визначені законом.

Переоформлення ліцензії на провадження освітньої діяльності здійснюється без проведення процедури ліцензування. У разі реорганізації юридичних осіб, що мають ліцензії на провадження освітньої діяльності, шляхом перетворення, злиття, поділу, виділу або приєднання переоформлення ліцензії здійснюється на основі ліцензій таких юридичних осіб.

У разі затвердження нового переліку галузей знань та спеціальностей або внесення змін до нього переоформлення ліцензій здійснюється в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки»;

15) у статті 25:

у частині першій:

абзац перший викласти в такій редакції:

«1. Заклад вищої освіти, який бажає акредитувати освітню програму, подає до Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти письмову заяву та документи, що підтверджують відповідність його освітньої програми та освітньої діяльності за такою програмою вимогам та критеріям, встановленим Положенням про акредитацію освітніх програм»;

доповнити абзацом другим такого змісту:

«Особливості акредитації узгоджених між закладами вищої освіти, у тому числі іноземними, освітніх програм та освітніх програм більше ніж за однією спеціальністю визначаються Положенням про акредитацію освітніх програм»;

у частині шостій:

пункт 2 викласти в такій редакції:

«2) реорганізація юридичних осіб, що мають сертифікати (рішення) про акредитацію, шляхом перетворення, злиття, поділу, виділу або приєднання однієї юридичної особи до іншої»;

доповнити пунктом 4 такого змісту:

«4) зміни в переліку галузей знань та спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти»;

16) у частині п'ятій статті 27 слова «спільно з іноземними навчальними закладами» замінити словами «спільно з українськими та іноземними закладами освіти»;

17) друге речення абзацу першого пункту 3 частини першої статті 28 виключити;

18) статті 29 і 30 викласти в такій редакції:

«Стаття 29. Національний заклад вищої освіти

1. Університету, академії, інституту незалежно від форми власності відповідно до законодавства може бути надано статус національного.

2. Статус національного закладу вищої освіти є почесним і надається за визначний внесок у розвиток вищої освіти, науки та культури України.

3. Надання закладу вищої освіти статусу національного здійснюється за пропозицією центрального органу виконавчої влади у сфері освіти і науки.

4. Статус національного відображається в офіційній назві відповідного закладу вищої освіти.

Стаття 30. Дослідницький університет

1. Закладу вищої освіти, що забезпечує розвиток держави в певних галузях знань за моделлю поєднання освіти, науки та інновацій, сприяє її інтеграції у світовий освітньо-науковий простір, має визнані наукові здобутки, для стимулювання наукової, науково-технічної та інноваційної діяльності і проведення міждисциплінарних досліджень може надаватися статус дослідницького університету.

2. Статус дослідницького університету надається закладу вищої освіти строком на п'ять років. Надання, позбавлення та продовження дії статусу дослідницького університету здійснюються Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади у сфері освіти і науки.

3. Центральний орган виконавчої влади у сфері освіти і науки формує пропозиції щодо надання закладу вищої освіти статусу дослідницького університету відповідно до результатів наукової та освітньої діяльності такого закладу.

4. Заклад вищої освіти може отримати статус дослідницького університету в разі:

1) наявності інституційної акредитації;

2) присутності в міжнародних рейтингах закладів вищої освіти, перелік яких визначається Національним агентством із забезпечення якості вищої освіти;

3) одержання за результатами проходження державної атестації в частині провадження ним наукової (науково-технічної) діяльності впродовж не менше трьох із попередніх п'яти років найвищої позиції не менш як за одним науковим напрямом або однієї з трьох найвищих позицій не менш як за трьома науковими напрямками.

5. Дослідницький університет має право:

1) використовувати у своєму найменуванні слово «дослідницький»;

2) отримувати у пріоритетному порядку базове фінансування наукових досліджень відповідно до Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність»;

3) приймати остаточне рішення щодо присвоєння вчених звань;

4) утворювати самостійно розові спеціалізовані вчені ради для захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії за участю не менше п'яти осіб з відповідним ступенем, двоє з яких працюють в іншому закладі вищої освіти (науковій установі);

5) реалізовувати інші права, передбачені законодавством»;

19) у статті 32:

частину другу доповнити пунктами 24¹—24³ такого змісту:

«24¹) формувати на своїй базі інноваційні структури різних типів (наукові та технологічні парки, бізнес-інкубатори, малі підприємства тощо) на засадах поєднання інтересів високотехнологічних компаній, науки, освіти, бізнесу та держави з метою виконання і впровадження інноваційних проєктів;

24²) встановлювати нормативи чисельності осіб, які навчаються, на одну посаду науково-педагогічного та наукового працівника;

24³) самостійно визначати статті та обсяги витрат власних надходжень»;

у частині третій:

пункт 2 викласти в такій редакції:

«2) мати внутрішню систему забезпечення якості вищої освіти, у тому числі затверджену політику забезпечення дотримання учасниками освітнього процесу академічної доброчесності (кодекс академічної доброчесності)»;

доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) здійснювати освітню діяльність на засадах студентоцентрованого навчання»;

20) у статті 33:

у частині шостій слова «бібліотечний фонд якої має відповідати вимогам стандартів освітньої діяльності» виключити;

частину сьому доповнити пунктом 4¹ такого змісту:

«4¹) фаховий коледж може бути (закордонним) структурним підрозділом закладу вищої освіти відповідно до Закону України «Про фахову передвищу освіту»;

частину дев'яту викласти в такій редакції:

«9. Структурний підрозділ закладу вищої освіти, розташований в іншому населеному пункті, ніж місцезнаходження закладу вищої освіти, є територіально відокремленим структурним підрозділом.

Територіально відокремлені структурні підрозділи закладу вищої освіти у формі інститутів, коледжів, факультетів, відділень тощо утворюються з метою задоволення потреб регіонального ринку праці у відповідних фахівецях та наближення місця навчання здобувачів вищої освіти до їх місця проживання.

Територіально відокремлений структурний підрозділ не є юридичною особою і діє на підставі затвердженого закладом вищої освіти положення та відповідно до отриманої ліцензії на провадження освітньої діяльності.

Територіально відокремлений структурний підрозділ закладу вищої освіти очолює керівник, який підпорядкований керівнику закладу вищої освіти і діє на підставі відповідного доручення.

Відомості про територіально відокремлений структурний підрозділ закладу вищої освіти вносяться до Єдиної державної електронної бази з питань освіти.

Положення про особливості утворення, реорганізації та ліквідації територіально відокремлених структурних підрозділів закладів вищої освіти затверджується Кабінетом Міністрів України. Не припускається створення та функціонування територіально відокремлених структурних підрозділів закладів вищої освіти в містах Києві, Харкові, Львові, Дніпрі та Одесі.

Територіально відокремлені структурні підрозділи закладів вищої освіти здійснюють освітню діяльність за власними освітніми програмами.

У територіально відокремлених структурних підрозділах не надаються місця державного замовлення для підготовки фахівців:

на другому (магістерському) та наступних рівнях вищої освіти;

із спеціальностей, з яких у тому самому місті або в радіусі 50 кілометрів від нього функціонує заклад вищої освіти державної форми власності, що здійснює підготовку за такою самою спеціальністю»;

21) у статті 35:

у частині першій слова «які не можуть перебувати на цих посадах більш як два строки» виключити;

частину другу після слова «звання» доповнити словами «як правило»;

22) у частині другій статті 36:

пункт 7 виключити;

пункт 10 викласти в такій редакції:

«10) затверджує зразок та порядок виготовлення документів про вищу освіту, у тому числі спільних і подвійних дипломів»;

23) абзац десятий частини третьої статті 42 доповнити словами «визначаючи у контракті цільові показники діяльності закладу вищої освіти, досягнення яких повинні забезпечити особа (кандидатура) на посаді керівника закладу вищої освіти в разі підписання контракту, механізми перевірки досягнення таких цільових показників, а також терміни для досягнення таких цільових показників»;

24) статті 44, 48 і 49 викласти в такій редакції:

«Стаття 44. Умови прийому на навчання для здобуття вищої освіти

1. Прийом на навчання до закладів вищої освіти здійснюється на конкурсній основі відповідно до Умов прийому на навчання для здобуття вищої освіти, затверджених центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки. Умови конкурсу повинні забезпечувати дотримання прав особи у сфері освіти.

2. Умови прийому на навчання для здобуття вищої освіти оприлюднюються на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади у сфері освіти і науки не пізніше 15 жовтня року, що передує року вступу до закладу вищої освіти.

3. Громадяни мають право безоплатно здобути вищу освіту в державних і комунальних навчальних закладах на конкурсній основі.

Брати участь у конкурсі в межах установлених квот прийому до закладів вищої освіти (наукових установ) України мають право діти-сироти, діти, позбавлені батьківського піклування, особи з їх числа, за результатами вступних іспитів з конкурсних предметів у закладі вищої освіти в межах установлених квот прийому до закладів вищої освіти (наукових установ) України мають право особи (за їхнім вибором), які мають захворювання, що можуть бути перешкодою для проходження зовнішнього незалежного оцінювання, особи, яких законом визнано учасниками бойових дій та які захищали незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України, брали участь в антитерористичній операції (операції об'єднаних сил), забезпеченні її проведення, у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, забезпеченні їх здійснення, а також військовослужбовці військової служби за контрактом — при вступі до військових закладів вищої освіти та військових навчальних підрозділів закладів вищої освіти.

Для осіб, місцем проживання яких є тимчасово окупована територія Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, які отримали документ про загальну середню освіту, прийом на навчання до одного з уповноважених закладів вищої освіти, розташованих на території інших регіонів України, у тому числі на території Запорізької, Миколаївської, Одеської та Херсонської областей, здійснюється на конкурсній основі за результатами вступних випробувань у межах установлених квот прийому до закладів вищої освіти (наукових установ) України.

Право на першочергове зарахування для здобуття вищої освіти за медичними, мистецькими та педагогічними спеціальностями на конкурсній основі в межах установлених квот мають особи, які уклали угоду про відпрацювання не менше трьох років у сільській місцевості або селищах міського типу, при їх зарахуванні на місця, що фінансуються за державним (регіональним) замовленням.

У умовах особливого періоду брати участь у конкурсі за результатами вступних іспитів з конкурсних предметів при вступі на навчання на освітні програми в галузі воєнних наук, національної безпеки, безпеки державного кордону до військових закладів вищої освіти та військових навчальних підрозділів закладів вищої освіти також мають право:

1) громадяни України, звільнені зі строкової служби, — протягом року після звільнення;

2) студенти закладів вищої освіти, які виявили бажання вступити на навчання та в подальшому проходити службу за контрактом на посадах офіцерського складу;

3) вступники з числа випускників військових (військово-морських) ліцеїв та ліцеїв з посилено військово-фізичною підготовкою, які закінчили навчання в рік вступу;

4) військовослужбовці військової служби за призовом під час мобілізації, на особливий період.

4. Прийом на навчання для здобуття ступеня молодшого бакалавра чи бакалавра (магістра медичного, фармацевтичного або ветеринарного спрямувань) здійснюється на основі повної загальної середньої освіти за результатами зовнішнього незалежного оцінювання знань і вмінь вступників та рівня їхніх творчих та/або фізичних здібностей з урахуванням:

1) середнього бала документа про повну загальну середню освіту;

2) бала за мотиваційний лист;

3) бала за особливі успіхи особам, які є членами збірних команд України на міжнародних учнівських олімпіадах або є призерами IV етапу Всеукраїнських учнівських олімпіад з базових предметів (за переліком, визначеним центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки), є учасниками Олімпійських, Паралімпійських та Дефлімпійських ігор (за поданням центрального органу виконавчої влади у сфері культури, молоді та спорту), або бала за успішне закінчення підготовчих курсів закладу вищої освіти для вступу до цього закладу вищої освіти на визначені Умовами прийому на навчання для здобуття вищої освіти природничо-математичні та інженерно-технічні спеціальності.

Для осіб, місцем проживання яких є територія проведення антитерористичної операції (на період її проведення), територія здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях (на період їх здійснення), територія населених пунктів на лінії зіткнення та які отримали документ про загальну середню освіту, прийом на навчання до уповноважених закладів вищої освіти здійснюється відповідно до абзаців першого — четвертого частини четвертої цієї статті або на конкурсній основі за результатами вступних випробувань у закладі вищої освіти.

Особливості прийому до уповноважених закладів вищої освіти осіб, місцем проживання яких є тимчасово окупована територія окремих районів Донецької та Луганської областей, та осіб, місцем проживання яких є тимчасово окупована територія Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, які отримали документ про загальну середню освіту, визначаються Умовами прийому на навчання для здобуття вищої освіти.

5. Відповідно до Умов прийому на навчання для здобуття вищої освіти вчена рада закладу вищої освіти затверджує Правила прийому, якими встановлюються:

1) перелік і кількість сертифікатів зовнішнього незалежного оцінювання, вага кожного з яких має становити не менш як 20 відсотків конкурсного бала;

2) вага середнього бала документа про повну середню освіту, що має становити від 0 до 10 відсотків конкурсного бала;

3) вага бала за конкурс творчих або фізичних здібностей (у разі його проведення), що має становити не більш як 60 відсотків конкурсного бала за конкурс творчих здібностей та не більш як 25 відсотків конкурсного бала за конкурс фізичних здібностей;

4) вага бала за особливі успіхи особам, які є членами збірних команд України на міжнародних учнівських олімпіадах або є призерами IV етапу Всеукраїнських учнівських олімпіад з базових предметів (за переліком, визначеним центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки), є учасниками Олімпійських, Паралімпійських та Дефлімпійських ігор (за поданням центрального органу виконавчої влади у сфері культури, молоді та спорту), та/або бала за успішне закінчення підготовчих курсів закладу вищої освіти для вступу до цього закладу вищої освіти на визначені Умовами прийому на навчання для здобуття вищої освіти природничо-математичні та інженерно-технічні спеціальності,

бала за мотиваційний лист,

помножених на вагові коефіцієнти, що встановлюються Правилами прийому до закладу вищої освіти. Сума вагових коефіцієнтів має дорівнювати одиниці.

7. В установленому порядку та у визначений строк Правила прийому до закладу вищої освіти подаються закладом вищої освіти, що претендує на отримання державного замовлення на підготовку фахівців ступеня молодшого бакалавра або ступеня бакалавра (магістра медичного, фармацевтичного або ветеринарного спрямувань), до Єдиної державної електронної бази з питань освіти.

Рейтинговий список вступників формується на основі конкурсного бала за кожну спеціальністю згідно з виставленими вступниками пріоритетами з повідомленням про отримання чи неотримання ними права здобувати вищу освіту за рахунок коштів державного бюджету.

Вступ до закладів вищої освіти для здобуття вищої освіти ступеня молодшого бакалавра чи бакалавра за спеціальностями, прийом на навчання за якими здійснюється з урахуванням рівня творчих та/або фізичних здібностей, здійснюється на конкурсних засадах у порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки за погодженням з центральними органами виконавчої влади, до сфери управління яких належать відповідні заклади вищої освіти.

8. У Правилах прийому до закладу вищої освіти обов'язково вказується перелік акредитованих та неакредитованих освітніх програм, за якими здійснюється прийом

на кожний рівень вищої освіти. Прийом на навчання іноземних громадян та осіб без громадянства проводиться на акредитовані освітні програми.

9. Прийом на основі ступеня молодшого бакалавра, ступеня фахового молодшого бакалавра або освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста під час вступу для здобуття ступеня бакалавра (магістра медичного, фармацевтичного або ветеринарного спрямувань) здійснюється за результатами зовнішнього незалежного оцінювання та вступних іспитів у закладі вищої освіти з предметів (дисциплін), з яких не проводиться зовнішнє незалежне оцінювання, або творчих конкурсів.

10. Прийом на основі ступеня бакалавра на навчання для здобуття ступеня магістра здійснюється за результатами вступних випробувань з використанням організаційно-технологічних процесів зовнішнього незалежного оцінювання та вступних іспитів у закладі вищої освіти або творчих конкурсів з предметів (дисциплін), з яких не проводиться вступні іспити з використанням організаційно-технологічних процесів зовнішнього незалежного оцінювання, включаючи єдиний вступний іспит з іноземної мови з використанням організаційно-технологічних процесів зовнішнього незалежного оцінювання. Особа може вступити до закладу вищої освіти для здобуття ступеня магістра на основі ступеня бакалавра чи магістра, здобутих за іншою спеціальністю, за умови успішного проходження вступних випробувань з використанням організаційно-технологічних процесів зовнішнього незалежного оцінювання та вступних іспитів у закладі вищої освіти або творчих конкурсів з предметів (дисциплін), з яких не проводиться вступні іспити з використанням організаційно-технологічних процесів зовнішнього незалежного оцінювання.

11. Прийом на основі ступеня магістра для здобуття ступеня доктора філософії або доктора мистецтва здійснюється за результатами вступних випробувань.

12. Прийом до докторантури або надання творчої відпустки для підготовки дисертації на здобуття ступеня доктора наук здійснюється з урахуванням наукових, науково-технічних досягнень за обраною спеціальністю відповідно до вимог, визначених центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки.

13. Прийом до закладів вищої освіти здійснюється на засадах об'єктивності та відкритості.

Заклад вищої освіти зобов'язаний створити умови для ознайомлення вступників з ліцензією на здійснення освітньої діяльності, сертифікатами про акредитацію, правилами прийому, відомостями про обсяг прийому за кожною спеціальністю та освітнім рівнем, кількістю місць, виділених для вступу на пільгових умовах.

Відповідальність за забезпечення об'єктивності та відкритості прийому до закладів вищої освіти несуть їх керівники.

14. Обсяг та порядок оприлюднення інформації про хід і результати прийому до закладів вищої освіти визначаються Умовами прийому на навчання для здобуття вищої освіти.

15. Держава забезпечує особам, визнаним постраждалими учасниками Революції Гідності, учасниками бойових дій, особами з інвалідністю внаслідок війни відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», та їхнім дітям, дітям, один із батьків яких загинув (пропав безвісти), помер внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час безпосередньої участі в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції під час її проведення, під час безпосередньої участі у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації в Донецькій та Луганській областях, у забезпеченні їх здійснення, перебуваючи безпосередньо в районах та під час здійснення зазначених заходів, дітям, один із батьків яких загинув під час масових акцій громадянського протесту або помер внаслідок поранення, контузії чи каліцтва, одержаних під час масових акцій громадянського протесту, дітям, зареєстрованим як внутрішні переміщені особи, дітям, які проживають у населених пунктах на лінії зіткнення, — до закінчення такими дітьми закладів освіти, але не більш як до досягнення ними 23 років, державну цільову підтримку для здобуття вищої освіти в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Державна цільова підтримка для здобуття вищої освіти надається у вигляді:

повної або часткової оплати навчання за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів;

пільгових довгострокових кредитів для здобуття освіти;

соціальної стипендії;

безоплатного забезпечення підручниками;

безоплатного доступу до мережі Інтернет, систем баз даних у державних та комунальних навчальних закладах;

безоплатного проживання в гуртожитку;

інших заходів, затверджених Кабінетом Міністрів України.

Порядок та умови надання державної цільової підтримки для здобуття вищої освіти зазначеним категоріям громадян визначаються Кабінетом Міністрів України.

16. Підставою для зарахування особи на навчання є виконання вимог Умов прийому на навчання для здобуття вищої освіти, правил прийому та укладання договору про навчання між закладом вищої освіти та вступником (за участі батьків або законних представників — для неповнолітніх вступників), в якому можуть бути деталізовані права та обов'язки сторін відповідно до типової форми, затвердженої Кабінетом Міністрів України. Цим договором не можуть обмежуватися права чи встановлюватися додаткові обов'язки здобувачів освіти, не передбачені цим Законом чи іншими актами законодавства. У разі зарахування на навчання за рахунок коштів фізичних (юридичних) осіб додатково укладається договір між закладом вищої освіти та фізичною (юридичною) особою, яка замовляє платну освітню послугу для себе або для іншої особи, беручи на себе фінансові зобов'язання щодо її оплати.

17. Умови прийому на навчання для здобуття вищої освіти не є регуляторним актом.

18. Прийом на навчання іноземних громадян та осіб без громадянства здійснюється за результатами вступних іспитів та на підставі академічних прав на продовження навчання, що надаються документом про здобутий рівень освіти в країні його походження, та врахування балів успішності, що дають право для продовження навчання на наступному рівні вищої освіти відповідно до законодавства країни, що видала документ про здобутий рівень освіти»;

«Стаття 48. Мова освітнього процесу в закладах вищої освіти

1. Особа має право здобувати вищу освіту в різних формах або поєднувати їх. Основними формами здобуття вищої освіти є:

інституційна (очна (денна, вечірня), заочна, дистанційна, мережева);

дуальна.

2. Очна (денна, вечірня) форма здобуття вищої освіти — це спосіб організації навчання здобувачів вищої освіти, що передбачає проведення навчальних занять та практичної підготовки не менше 30 тижнів упродовж навчального року.

3. Заочна форма здобуття вищої освіти — це спосіб організації навчання здобувачів вищої освіти шляхом поєднання навчальних занять і контрольних заходів під час короткотривалих сесій та самостійного оволодіння освітньою програмою в період між ними. Тривалість періоду між навчальними заняттями та контрольними заходами не може бути меншою, ніж один місяць.

4. Дистанційна форма здобуття вищої освіти — це індивідуалізований процес здобуття освіти, що відбувається в основному за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників освітнього процесу в спеціалізованому середовищі, що функціонує на основі сучасних психолого-педагогічних та інформаційно-комунікаційних технологій.

5. Мережева форма здобуття вищої освіти — це спосіб організації навчання здобувачів вищої освіти, завдяки якому оволодіння освітньою програмою відбувається за участю закладу вищої освіти та інших суб'єктів освітньої діяльності, що взаємодіють між собою на договірних засадах.

6. Дуальна форма здобуття вищої освіти — це спосіб здобуття освіти здобувачем денної форми, що передбачає навчання на робочому місці на підприємстві, в установах та організаціях для набуття певної кваліфікації обсягом від 25 відсотків до 60 відсотків загального обсягу освітньої програми на основі договору. Навчання на робочому місці передбачає виконання посадових обов'язків відповідно до трудового договору.

Дуальна освіта здійснюється на підставі договору між закладом вищої освіти та роботодавцем (підприємством, установою, організацією тощо), що передбачає: порядок працевлаштування здобувача вищої освіти та оплати його праці; обсяг та очікувані результати навчання здобувача вищої освіти на робочому місці; зобов'язання закладу вищої освіти та роботодавця в частині виконання здобувачем вищої освіти індивідуального навчального плану на робочому місці; порядок оцінювання результатів навчання, здобутих на робочому місці.

7. Стандарти вищої освіти та заклади вищої освіти можуть обмежувати перелік допустимих форм здобуття вищої освіти для окремих спеціальностей та освітніх програм.

8. Положення про основні форми здобуття вищої освіти затверджуються центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки.

Заклад вищої освіти може використовувати інші форми здобуття вищої освіти і поєднувати форми здобуття вищої освіти відповідно до положення про організацію освітнього процесу в закладі вищої освіти, а також встановлювати вимоги до поєднання форм здобуття вищої освіти»;

25) абзац другий частини другої статті 56 викласти в такій редакції:

ДОКУМЕНТИ

«Норми часу навчальної, методичної, наукової, організаційної роботи визначають-ся закладом вищої освіти»;

26) частину шосту статті 73 викласти в такій редакції:
«6. Розмір плати за весь строк навчання для здобуття відповідного ступеня вищої освіти, підвищення кваліфікації, включаючи виготовлення документа про освіту та додатка до нього, а також порядок оплати освітньої послуги (разово, щоріку, щосе-местрово, щомісяця) встановлюються в договорі (контракті), що укладається між за-кладом вищої освіти та фізичною (юридичною) особою, яка замовляє платну освіт-ню послугу для себе або для іншої особи, беручи на себе фінансові зобов’язання що-до її оплати.

Типовий договір, що укладається між закладом вищої освіти та фізичною (юри-дичною) особою, яка замовляє платну освітню послугу, на строк навчання, затвер-джується центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки»;

27) пункт 2 частини другої статті 76 після слів «іноземних студентів» доповнити словами «за акредитованими освітніми програмами»;

28) у розділі XV «Прикінцеві та перехідні положення»:

у пункті 2:
у підпункті 10 слова «та їх структурних підрозділів (факультетів, інститутів, коле-джів, філій)» виключити;

підпункт 19 викласти в такій редакції:
«19) розмір квоти для прийому осіб, місцем проживання яких є тимчасово оку-пована територія Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, встановлюєть-ся центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки для уповноважених закладів вищої освіти»;

доповнити підпунктом 20¹ такого змісту:
«20¹) територіально відокремлені структурні підрозділи закладів вищої освіти в містах Києві, Харкові, Львові, Дніпрі та Одесі, що функціонують на день набрання чинності цим Законом, мають бути реорганізовані або припинені до 1 липня 2021 ро-ку рішенням закладів вищої освіти або їх засновників»;

пункт 4¹ викласти в такій редакції:
«4¹). Для акредитаційних сертифікатів тимчасово переміщених закладів вищої осві-ти (наукових установ) зі спеціальностей та напрямів підготовки, що на день перемі-щення з тимчасово окупованої території або з населених пунктів, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, були чинни-ми, продовжується на період проведення антитерористичної операції, заходів із за-безпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Ро-сійської Федерації у Донецькій та Луганській областях, але не більш як на п’ять років з дня закінчення строку дії відповідних акредитаційних сертифікатів.

Тимчасово переміщені заклади вищої освіти зберігають статус національних. Нормативи чисельності осіб, які навчаються, на одну посаду науково-педагогіч-ного працівника в тимчасово переміщених закладах вищої освіти, тимчасово пере-міщених наукових установах визначаються Кабінетом Міністрів України з коефіцієн-том 0,8 від установлених норм.

Для закладів вищої освіти на підконтрольній українській владі території Донецької та Луганської областей центральні органи виконавчої влади, у сфері управління яких знаходяться такі заклади, встановлюють фіксовані обсяги державного замовлення на підготовку фахівців з вищою освітою для всіх спеціальностей та всіх освітніх рів-нів, зазначених у відповідних ліцензіях на провадження освітньої діяльності, чинних станом на 31 грудня 2019 року.

Центральний орган виконавчої влади у сфері освіти і науки має право ініціюва-ти передачу прав засновника профільних за напрямками підготовки професійно-тех-нічних навчальних закладів переміщеним закладам вищої освіти, переміщеним нау-ковим установам державної власності за згодою сторін та реорганізацію тимчасово переміщених закладів вищої освіти, тимчасово переміщених наукових установ шля-хом злиття чи приєднання відповідно до закону в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

у пункті 5:
підпункти 1,4 і 5 виключити;
підпункт 12 викласти в такій редакції:

«12) забезпечити можливості для додаткового вивчення українознавчих дисци-плін особами, місцем проживання яких є тимчасово окупована територія та які зара-ховані на навчання до одного з уповноважених закладів вищої освіти».

2. У Законі України «Про освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 38—39, ст. 380; 2019 р., № 5, ст. 33, ст. 35, № 21, ст. 81, № 30, ст. 119):

1) частини другу і третю статті 10 викласти в такій редакції:
«2. Рівнями освіти є:

- дошкільна освіта;
- початкова освіта;
- базова середня освіта;
- профільна середня освіта;
- перший (початковий) рівень професійної (професійно-технічної) освіти;
- другий (базовий) рівень професійної (професійно-технічної) освіти;
- третій (вищий) рівень професійної (професійно-технічної) освіти;
- фахова передвища освіта;
- початковий рівень (короткий цикл) вищої освіти;
- перший (бакалаврський) рівень вищої освіти;
- другий (магістерський) рівень вищої освіти;
- третій (освітньо-науковий/освітньо-творчий) рівень вищої освіти;
- науковий рівень вищої освіти.

3. У системі позашкільної освіти та освіти дорослих (включно із післядипломною освітою) можуть здобуватися часткові кваліфікації»;

2) частину четверту статті 15 викласти в такій редакції:

«4. Заклади професійної (професійно-технічної) освіти мають право здійснювати за відповідними стандартами підготовку на рівні фахової передвищої освіти. Ліцен-зування такої освітньої діяльності та акредитація відповідних освітніх програм здій-снюються в загальному порядку»;

3) частини третю і четверту статті 16 виключити;
4) статтю 35 викласти в такій редакції:
«Стаття 35. Національна рамка кваліфікацій

1. Національна рамка кваліфікацій призначена для впорядкування освітніх і про-фесійних кваліфікацій.

Кількість кваліфікаційних рівнів Національної рамки кваліфікацій відповідає кіль-кості рівнів Європейської рамки кваліфікацій.

Національна рамка кваліфікацій, а також зміни до неї затверджуються Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади у сфері осві-ти і науки.

2. Національна рамка кваліфікацій призначена для використання органами дер-жавної влади та органами місцевого самоврядування, установами та організація-ми, закладами освіти, роботодавцями, іншими юридичними та фізичними особами з метою розроблення, ідентифікації, співвіднесення, визнання, планування і розви-тку кваліфікацій.

3. Національна рамка кваліфікацій ґрунтується на європейських і національних стандартах та принципах забезпечення якості освіти, враховує вимоги ринку праці до компетентностей працівників та запроваджується з метою гармонізації норм законо-давства у сферах освіти і соціально-трудових відносин, сприяння національному та міжнародному визнанню кваліфікацій, здобутих в Україні, налагодження ефективної взаємодії сфери освіти і ринку праці»;

5) статтю 36 виключити;
6) частину першу статті 37 викласти в такій редакції:

«1. Національна система кваліфікацій — це сукупність інституцій і правових норм, що регулюють формування і розвиток освітніх та професійних кваліфікацій, їх відпо-відність потребам суспільства і ринку праці»;

7) частину другу статті 43 викласти в такій редакції:
«2. Освітня діяльність провадиться на підставі ліцензії, що видається органом лі-цензування відповідно до законодавства»;

8) абзац двадцятій частини першої статті 64 викласти в такій редакції:
«здійснює ліцензування освітньої діяльності та нагляд (контроль) за дотержан-ням вимог ліцензійних умов у сферах, визначених Кабінетом Міністрів України»;

9) частину другу статті 67 після абзацу восьмого доповнити новим абзацом та-кого змісту:

«здійснює ліцензування освітньої діяльності та нагляд (контроль) за дотержан-ням вимог ліцензійних умов у сферах, визначених Кабінетом Міністрів України».

У зв’язку з цим абзац дев’ятий вважати абзацом десятим.

3. У частині першій статті 7 Закону України «Про фахову передвищу освіту» (Відо-мості Верховної Ради України, 2019 р., № 30, ст. 119) слова «відповідає п’ятому рів-ню Національної рамки кваліфікацій і» виключити.

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Установити, що:

1) ліцензії на провадження освітньої діяльності за рівнями та спеціальностями, дійсні на день набрання чинності цим Законом, дають право на переоформлення лі-цензій на провадження освітньої діяльності за відповідними рівнями із збереженням ліцензованого обсягу без проходження ліцензування;

2) ліцензії на провадження освітньої діяльності за спеціальностями, необхідні-ми для доступу до професій, для яких запроваджено додаткове регулювання, дають право на переоформлення ліцензій на провадження освітньої діяльності за відповід-ними рівнями та освітніми програмами, за якими фактично здійснюється підгото-вка фахівців, із збереженням ліцензованого обсягу без проходження ліцензування;

3) переоформлення ліцензій відповідно до підпунктів 1 і 2 цього пункту здійсню-ється в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади у сфері осві-ти і науки, а прийом здобувачів освіти на навчання у 2020 році здійснюється на осно-ві ліцензій, дійсних на день набрання чинності цим Законом.

3. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

- привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;
- забезпечити приведення міністерствами та іншими державними органами вико-навчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;
- забезпечити можливості для додаткового вивчення українознавчих дисциплін, а також вивчення інших дисциплін українською мовою особами, які вступили на на-вчання відповідно до абзаців п’ятого — шостого частини четвертої статті 44 Закону України «Про вищу освіту»;

затвердити план заходів з підготовки передачі до комунальної власності вищих навчальних закладів І—ІІ рівнів акредитації державної форми власності, що мають статус окремих юридичних осіб і видатки на оплату послуг з підготовки фахівців в яких здійснюються з обласних бюджетів та бюджету міста Києва.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
18 грудня 2019 року
№ 392-IX

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про звільнення І. Тумасова з посади
Надзвичайного і Повноважного Посла
України в Республіці Перу

Звільнити ТУМАСОВА Ігоря Юрійовича з посади Надзвичайного і Повноважного Посла України в Республіці Перу.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
1 вересня 2020 року
№ 369/2020

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Питання складу Комісії з питань координації
євроатлантичної інтеграції України

1. Призначити головою Комісії з питань координації євроатлантичної інтеграції України СТЕФАНШИНУ Ольгу Віталівну — Віце-прем’єр-міністра з питань європей-ської та євроатлантичної інтеграції України, урівнявши від виконання цих обов’язків В.Пристайка.

2. На зміну абзацу третього статті 2 Указу Президента України від 30 жовтня 2019 року № 784 «Питання Комісії з питань координації євроатлантичної інтеграції Укра-їни» затвердити новий склад Комісії з питань координації євроатлантичної інтегра-ції (додається).

3. Визнати такими, що втратили чинність:
статтю 3 Указу Президента України від 8 липня 2016 року № 296 «Питання коорди-нації євроатлантичної інтеграції України»;

статтю 1 Указу Президента України від 30 жовтня 2019 року № 784 «Питання Ко-місії з питань координації євроатлантичної інтеграції України»;

Указ Президента України від 9 квітня 2020 року № 134 «Питання Комісії з питань координації євроатлантичної інтеграції України».

4. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
1 вересня 2020 року
№ 370/2020

ЗАТВЕРДЖЕНО

Указом Президента України
від 1 вересня 2020 року № 370/2020

СКЛАД

Комісії з питань євроатлантичної інтеграції України

СТЕФАНШИНА Ольга Віталівна — Віце-прем’єр-міністр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України, голова Комісії

ДЖАЛАРОВА Єміне Айяровна — перший заступник Міністра закордонних справ України, Національний координатор з питань співробітництва України з НАТО у сфе-рі зовнішньої політики, заступник голови Комісії

ГЕНЧЕВ Олексій Валентинович — заступник генерального директора Урядового офісу координації європейської та євроатлантичної інтеграції, секретар Комісії

АЛЕКСЕЄНКО Андрій Вікторович — перший заступник Голови Служби зовнішньої розвідки України

БІЛОШИЦЬКИЙ Руслан Миколайович — заступник Голови Державної служби України з надзвичайних ситуацій

БУКВИЧ Андрій Володимирович — Генеральний директор Директорату з питань зовнішньої політики Офісу Президента України

ВАСИЛЬЄВА Надія Борисівна — заступник генерального директора Державного концерну «Укроборонпром» з інновацій

ВІТРЕНКО Андрій Олександрович — заступник Міністра освіти і науки України

ГАСВСЬКИЙ Ігор Миколайович — перший заступник Голови Державної служби фінансового моніторингу України

ГОЛОПАТЮК Леонід Станіславович — начальник Головного управління військо-вого співробітництва та миротворчих операцій Генерального штабу Збройних Сил України

ГОРБЕНКО Володимир Терентійович — заступник Голови Служби безпеки Укра-їни, Національний координатор з питань співробітництва України з НАТО у сфері ін-формаційної безпеки

ДЕМЕДЮК Сергій Васильович — заступник Секретаря Ради національної безпеки і оборони України, Національний координатор з питань співробітництва України з НА-ТО у сфері оборонної промисловості, Національний координатор з питань співробіт-ництва України з НАТО у сфері розбудови національної системи стійкості

ДЕМЧЕНКОВ Ярослав Сергійович — заступник Міністра енергетики та захисту до-вкілля України з питань європейської інтеграції

ЖАЛДАК Валерій Олександрович — заступник Міністра молоді та спорту України з питань європейської інтеграції

ІЛЛЯШЕНКО Олексій Володимирович — заступник Міністра у справах ветеранів України з питань європейської інтеграції

ІОНАН Валерія Едуардівна — заступник Міністра цифрової трансформації України з питань європейської інтеграції

КАЛАШНИК Сергій Васильович — Голова Державного агентства України з управ-ління зоною відчуження

КОВАЛЬ Михайло Володимирович — Перший заступник Секретаря Ради націо-нальної безпеки і оборони України, Національний координатор з питань співробіт-ництва України з НАТО у сфері реформування сектору безпеки і оборони України

КОВАЛЬЧУК Тетяна Іванівна — заступник Міністра внутрішніх справ України

КОЗЛОВСЬКИЙ Олег Анатолійович — заступник Голови Національної поліції Укра-їни — начальник Департаменту оперативної підтримки

КОЛОМІЄЦь Валерія Рудольфівна — заступник Міністра юстиції України з питань європейської інтеграції, Національний координатор з питань співробітництва Украї-ни з НАТО у правовій сфері

КОНДРАТЮК Володимир Васильович — перший заступник командувача Націо-нальної гвардії України

КУПРИЙ Володимир Олександрович — перший заступник Голови Національного агентства України з питань державної служби, Національний координатор з питань співробітництва України з НАТО у сфері професійного розвитку

ЛІТКЕВИЧ Дмитро Олександрович — начальник Управління міжнародноправового співробітництва Офісу Генерального прокурора (за згодою)

ЛОЗИНСЬКИЙ Василь Миронович — перший заступник Міністра розвитку громад та територій України

МАКОВСЬКИЙ Дмитро Васильович — перший заступник Голови Державної служ-би спеціального зв’язку та захисту інформації України

НІКІФОРЕНКО Володимир Степанович — перший заступник Голови Державної прикордонної служби України

ПАНАЮТІДІ Світлана Миколаївна — заступник Міністра розвитку економіки, тор-гівлі та сільськогосподарства України

ПЕТРЕНКО Анатолій Григорович — заступник Міністра оборони України з питань європейської інтеграції

ПЛАЧКОВ Григорій Іванович — Голова Державної інспекції ядерного регулюван-ня України

ПРЕСНЯКОВ Іван Євгенійович — заступник Голови Національного агентства з пи-тань запобігання корупції України

РЕВУК Ольга Миколаївна — заступник Міністра соціальної політики України з пи-тань європейської інтеграції

СІНАЙКО Олег Олександрович — заступник директора Національного інституту стратегічних досліджень

СТАВЧУК Ірина Іванівна — заступник Міністра захисту довкілля та природних ре-сурсів України з питань європейської інтеграції

УЛЮТІН Денис Валерійович — перший заступник Міністра фінансів України, На-ціональний координатор з питань співробітництва України з НАТО у сфері ресурсно-го (фінансового) забезпечення

ФОМЕНКО Світлана Валеріївна — заступник Міністра культури та інформаційної політики України з питань європейської інтеграції

ФОРСЮК Наталія Валеріївна — заступник Міністра інфраструктури України з пи-тань європейської інтеграції

ХОЛОДНЮК Зеновій Васильович — Голова Державної судової адміністрації Укра-їни (за згодою)

ЧЕРВАК Богдан Остапович — перший заступник Голови Державного комітету те-лебачення і радіомовлення України

ШАТАЛОВА Світлана Миколаївна — заступник Міністра охорони здоров’я України

ЯРЕМЕНКО Ігор Олександрович — заступник Міністра з питань реінтеграції тимча-сово окупованих територій України з питань європейської інтеграції.

Керівник Офісу Президента України А. ЄРМАК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 19 серпня 2020 р. № 1030-р
Київ

Про погодження передачі нерухомого
майна у м. Ізмаїлі в державну власність
із віднесенням його до сфери управління
Міністерства внутрішніх справ

Погодитися з пропозицією Міністерства внутрішніх справ та Ізмаїльської міськ-кої ради (Одеська область) щодо передачі будівель і споруд (реєстраційний но-мер 1537213151106) по вул. Холостякова адмірала, 43/вул. Соборний, 29, у м. Ізма-їлі, що розміщені на земельній ділянці площею 0,1365 гектара (кадастровий номер 511060000:01:033:0118), у державну власність з віднесенням їх до сфери управлін-ня зазначеного Міністерства.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 19 серпня 2020 р. № 1034-р
Київ

Про погодження передачі нерухомого майна
у м. Вінниці в державну власність
з віднесенням його до сфери управління
Міністерства внутрішніх справ

Погодитися з пропозицією Міністерства внутрішніх справ та Вінницької міської ра-ди щодо передачі будівлі та споруд (реєстраційний номер 914366205101) по вул. Ва-силя Порика, 8, у м. Вінниці, що розміщені на земельній ділянці площею 1,1346 гек-тара (кадастровий номер 0510100000:02:043:0032), в державну власність з віднесе-нням їх до сфери управління зазначеного Міністерства.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 19 серпня 2020 р. № 1036-р
Київ

Про погодження передачі нерухомого майна
у м. Полтаві в державну власність
з віднесенням його до сфери управління
Міністерства внутрішніх справ

Погодитися з пропозицією Міністерства внутрішніх справ та Полтавської міської ради щодо передачі будівлі і споруд (реєстраційний номер 1540475453101) по пров. Рибальському, 8, у м. Полтаві, що розміщені на земельній ділянці площею 1,0246 гектара (кадастровий номер 5310136700:16:005:0183), в державну власність з відне-сенням їх до сфери управління зазначеного Міністерства.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 19 серпня 2020 р. № 1038-р
Київ

Про передачу нерухомого майна у власність
територіальної громади м. Харкова

Передавати будівлю (реєстраційний номер 443053763101) по вул. Двадцять Третьо-го Серпня, 66, у м. Харкові, що розміщена на земельній ділянці площею 0,2051 гекта-ра (кадастровий номер 6310136300:10:003:0015) і закріплена на праві господарсько-го відання за Національним банком, у власність територіальної громади м. Харкова.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 19 серпня 2020 р. № 1043-р
Київ

Про затвердження плану заходів щодо
реалізації Національної стратегії
з оздоровчої рухової активності в Україні
на період до 2025 року «Рухова активність —
здоровий спосіб життя — здорова нація»
на 2021 рік

1. Затвердити план заходів щодо реалізації Національної стратегії з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність — здоровий спосіб життя — здорова нація» на 2021 рік, що додається.

2. Обласним, Київській міській держадміністраціям за участю органів місцевого самоврядування:

забезпечити розроблення та затвердження в місячний строк регіональних пла-нів заходів щодо реалізації Національної стратегії з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року «Рухова активність — здоровий спосіб життя — здо-рова нація» на 2021 рік;

забезпечити підготовку та оприлюднення до 15 січня 2022 р. звіту про виконання відповідних регіональних планів заходів за попередній рік.

3. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади, обласним та Ки-ївській міській держадміністраціям, іншим виконавцям плану заходів, затверджено-го цим розпорядженням:

забезпечити виконання плану заходів за рахунок та в межах видатків державного та місцевих бюджетів, а також за рахунок інших джерел фінансування;

подати до 15 січня 2022 р. Міністерству молоді та спорту інформацію про стан ви-конання плану заходів для її узагальнення та подання до 15 лютого 2022 р. Кабінето-ві Міністрів України звіту про його виконання.

Прем’єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Із деталізованим планом заходів, передбачених урядом розпорядженням,
можна ознайомитися на сайті «УК».

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ**:

І. Внести до Митного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., №№ 44—48, ст. 552) такі зміни:

1. У статті 11:

1) частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Не належать до інформації з обмеженим доступом і не можуть становити комерційної таємниці відомості щодо конкретних експортно-імпортних операцій, згоду на оприлюднення яких надано декларантом (крім випадків віднесення таких відомостей до державної таємниці) за формою, визначеною центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, а також відомості, внесені декларантами до митної декларації відповідно до частини восьмої статті 257 цього Кодексу, за виключенням пунктів 2, 4, підпунктів «б», «в», «д», «є», «з» пункту 5, пунктів 6, 7 і 9 частини восьмої зазначеної статті»;

2) доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Не вважається розголошенням інформації з обмеженим доступом надання або оприлюднення знеособленої зведеної інформації для статистичних цілей, знеособленої аналітичної інформації, знеособленої інформації щодо конкретних експортно-імпортних операцій, внесених декларантами до митної декларації відповідно до частини восьмої статті 257 цього Кодексу, за виключенням пунктів 2, 4, підпунктів «б», «в», «д», «є», «з» пункту 5, пунктів 6, 7 і 9 частини восьмої зазначеної статті, включаючи інформацію, що стосується митної вартості товарів, знеособленої інформації щодо загальних питань роботи митного органу, знеособленої інформації, яка стосується правопорушень, а також публічне обговорення в засобах масової інформації та суспільстві питань, що стосуються митної справи.

Надання та оприлюднення такої інформації здійснюються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, на безоплатній основі та у формі відкритих даних в обсягах, що не суперечать міжнародним договорам України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та в порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України».

2. Частину четверту статті 21 доповнити словами «на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику».

3. Назву глави 4 викласти в такій редакції:

«Глава 4. Оскарження рішень, дій або бездіяльності митних органів, їх посадових осіб та інших працівників і порядок розгляду звернень митними органами».

4. Статтю 26 викласти в такій редакції:

«Стаття 26. Вимоги до форми і змісту скарг та інших звернень, строки їх подання, порядок і строки їх розгляду

1. Вимоги до форми і змісту скарг та інших звернень громадян, строки їх подання, порядок і строки їх розгляду, а також відповідальність за порушення законодавства про звернення громадян визначаються Законом України «Про звернення громадян» та цим Кодексом.

2. Скарги та інші звернення громадян розглядаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, митницями та їх посадовими особами відповідно до повноважень, визначених у цьому Кодексі та положеннях про відповідний митний орган.

Митні органи та їх посадові особи, до повноважень яких належить розгляд звернень громадян, зобов'язані об'єктивно і вчасно розглядати їх, перевіряти викладені в них факти, приймати рішення відповідно до чинного законодавства і забезпечувати їх виконання, надавати обґрунтовану відповідь у встановлений законом строк.

3. Скарга підприємства має містити всі необхідні реквізити цього підприємства та бути підписана керівником зазначеного підприємства або особою, яка виконує його обов'язки. Якщо інше не передбачено законом, скарги підприємств подаються і розглядаються у такому самому порядку і в ті самі строки, що і скарги громадян.

4. Скарга має містити конкретну інформацію про предмет оскарження і бути належним чином аргументованою. У разі якщо особа під час подання скарги не може надати відповідних доказів, такі докази можуть бути представлені пізніше, але в межах строку, встановленого законом на розгляд скарги.

5. Відповідь за результатами розгляду скарг та інших звернень надається у встановлений законом строк тим митним органом, який отримав ці звернення, за підписом керівника або його заступника.

6. Якщо питання, порушені в одержаному митним органом зверненні, не входять до його повноважень, воно в термін не більше п'яти днів пересилається таким митним органом за належністю відповідному органу чи посадовій особі, про що повідомляється автору звернення. У разі якщо звернення не містить даних, необхідних для прийняття обґрунтованого рішення митним органом чи посадовою особою, воно в той самий термін повертається автору звернення з відповідними роз'ясненнями».

5. Доповнити статтю 31¹ такого змісту:

«Стаття 31¹. Застосування електронних документів та електронного документообігу в митній справі

1. Заяви, звернення, запити, скарги, інші документи, подання яких митним органам передбачено цим Кодексом, можуть подаватися митним органам в електронному вигляді.

2. Рішення та інші документи, передбачені цим Кодексом, які створюються митними органами під час реалізації повноважень, можуть видаватися у вигляді електронних документів відповідно до Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг». У випадках, встановлених законодавством з питань митної справи, електронні документи перетворюються у візуальну форму, придатну для сприйняття її змісту людиною, у форматі, що унеможливило у подальшому внесення змін до них, з накладенням кваліфікованого електронного підпису.

3. Формати, структура документів, зазначених у частинах першій і другій цієї статті, протоколи обміну даними та інші технічні специфікації визначаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, з оприлюдненням відповідної інформації на своєму офіційному веб-сайті».

6. Статтю 56 доповнити частиною другою такого змісту:

«2. Не вважається розголошенням інформації з обмеженим доступом, конфіденційної інформації та комерційної таємниці та не потребує спеціального дозволу особи чи органу, які подають таку інформацію, оприлюднення митним органом знеособленої інформації щодо конкретних експортно-імпортних операцій, внесених декларантами до митної декларації відповідно до частини восьмої статті 257 цього Кодексу, за виключенням пунктів 2, 4, підпунктів «б», «в», «д», «є», «з» пункту 5, пунктів 6, 7 і 9 частини восьмої зазначеної статті, у тому числі інформації, що стосується митної вартості товарів, які переміщуються через митний кордон України в обсягах, що не суперечать міжнародним договорам України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України».

7. Частину третю статті 197 викласти в такій редакції:

«3. Переміщення валюти України, іноземної валюти, банківських металів через митний кордон України здійснюється з урахуванням вимог Закону України «Про валюту і валютні операції».

8. Частину п'яту статті 233 викласти в такій редакції:

«5. Операції з міжнародними поштовими та експрес-відправленнями (розпакування, перепакування, пред'явлення для огляду, у тому числі при здійсненні заходів офіційного контролю тощо) та їх зберігання до випуску у вільний обіг чи повернення відправникам здійснюються під митним контролем у місцях міжнародного поштового обміну та на центральних (регіональних) сортувальних станціях.

Порядок визначення та обладнання місць міжнародного поштового обміну встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування і реалізує державну політику у сфері надання послуг поштового зв'язку, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Порядок визначення та обладнання центральних (регіональних) сортувальних станцій встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику».

9. У частині п'ятій статті 239 слова «особи, яка виконує його обов'язки» замінити словами «його заступника».

10. У статті 247:

1) частину першу доповнити абзацом другим такого змісту:

«У випадках, що визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, митні формальності, які виконуються автоматизованою системою митного оформлення в автоматичному режимі, здійснюються цілодобово»;

2) частину третю доповнити абзацом другим такого змісту:

«У випадках та в порядку, що визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, окремі або всі митні формальності, що підлягають виконанню митними органами, можуть виконуватися посадовими особами іншого митного органу, ніж митний орган, якому пред'явлені товари, транспортні засоби комерційного призначення, або автоматизованою системою митного оформлення».

11. У статті 255:

1) у частині першій слова «протягом чотирьох робочих годин з моменту пред'явлення органу доходів і зборів» замінити словами «в найкоротший можливий строк, але не більше ніж чотири робочих години з моменту пред'явлення митному органу»;

2) пункт 3 частини другої викласти в такій редакції:

«3) проведення досліджень (аналізу, експертизи) проб і зразків товарів, якщо товари не випускаються відповідно до заявленого митного режиму за тимчасовою митною декларацією згідно з цим Кодексом».

12. Статтю 257 доповнити частиною одинадцятою такого змісту:

«11. Митні органи та їх посадові особи для виконання завдань, визначених цим Кодексом, мають право на безоплатне отримання послуг кваліфікованого електронного підпису, які надаються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику».

13. Частину третю статті 315 після слів «керівника органу доходів і зборів» доповнити словами «або його заступника».

14. У статті 320:

1) частину першу викласти в такій редакції:

«1. Форми та обсяги митного контролю обираються:

1) посадовими особами митних органів на підставі результатів застосування системи управління ризиками; та/або

2) автоматизованою системою управління ризиками.

Не допускається визначення форм та обсягів митного контролю іншими органами державної влади, а також участь їх посадових осіб у здійсненні митного контролю»;

2) у частині другій слова «контролю, достатнього для забезпечення додержання законодавства України з питань митної справи та міжнародних договорів України, укладених відповідно до закону» замінити словами «митного контролю»;

3) доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Форми та обсяги митного контролю, визначені відповідно до пункту 2 частини першої цієї статті, є обов'язковими для виконання посадовими особами митних органів. Прийняття цими посадовими особами рішення щодо нездійснення митного контролю у зазначених формах та обсягах не допускається.

Визначені відповідно до пункту 2 частини першої цієї статті форми та обсяги митного контролю можуть бути змінені або скасовані у випадках та в порядку, що визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику».

15. У частині другій статті 332 слова «інших, крім митниць, територіальних органів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, а також посадових осіб» замінити словом «інших», а слова «особи, яка виконує його обов'язки» — словами «його заступника».

16. В абзаці першому частини третьої статті 338 слова «особи, яка виконує його обов'язки» замінити словами «його заступника».

17. У статті 340:

1) у частині першій слова «особи, яка виконує його обов'язки» замінити словами «його заступника»;

2) у частині другій слова «чи особи, яка виконує його обов'язки» замінити словами «або його заступника».

18. Частину восьмою статті 353 після слів «органу доходів і зборів» доповнити словами «або його заступник».

19. У статті 354:

1) у частині десятій слова «особи, яка виконує його обов'язки» замінити словами «його заступника»;

2) у частинах одинадцятій і дванадцятій слова «особою, яка виконує його обов'язки» замінити словами «його заступником».

20. У частині другій статті 356 слова «особи, яка виконує його обов'язки» замінити словами «його заступника».

21. У статті 357:

1) частину четверту після слів «органу доходів і зборів» доповнити словами «або його заступника»;

2) частину шосту після слів «органу доходів і зборів» доповнити словами «або його заступник».

22. В абзаці третьому частини третьої статті 363 слово «однакового» виключити.

23. У частині другій статті 383 слова «чи особи, яка виконує його обов'язки» замінити словами «або його заступника».

24. У частині другій статті 399 слова «особа, яка виконує його обов'язки» замінити словами «його заступник».

25. В абзаці першому частини другої статті 400¹ слова «особа, яка виконує його обов'язки, за» замінити словами «його заступника».

26. У частині третій статті 401¹ слова «уповноважена ним особа» замінити словами «його заступник».

27. Абзац перший частини другої статті 425 після слів «керівником органу доходів і зборів» доповнити словами «або його заступником».

28. У частині третій статті 431:

слово «начальником» замінити словом «керівником»;

після слів «органу доходів і зборів» доповнити словами «або його заступником».

29. У статті 445 слова «податкову і митну» замінити словом «фінансову».

30. Частину п'яту статті 449 доповнити словами «а також оприлюднення інформації, передбаченої частиною п'ятою статті 11 цього Кодексу».

31. Частину першу статті 452 доповнити абзацами другим і третім такого змісту:

«Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, має доступ на правах користувача до автоматизованих інформаційних і довідкових систем центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, в яких міститься інформація про товари, транспортні засоби комерційного призначення, що переміщуються через митний кордон України.

Обробка такої інформації здійснюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, із додержанням вимог щодо конфіденційності інформації».

32. У частині другій статті 493 слова «особа, яка виконує його обов'язки, має» замінити словами «його заступник має».

33. Частину одинадцяту статті 494 доповнити словами «а в разі якщо провадження у справі здійснюється іншим митним органом, — до такого органу».

34. Пункт 1 частини третьої статті 500 викласти в такій редакції:

«1) адвоката — документами, що посвідчують повноваження адвоката на надання правової допомоги, відповідно до Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність».

35. У пункті 16 частини другої статті 544 слова «надання підприємствам послуг електронного цифрового підпису» виключити.

36. У статті 546:

1) у частині другій слова «юридичною особою, має самостійний» замінити словами «територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, має окремий», а слова «забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику» — словами «реалізує державну митну політику»;

2) частини третю і четверту викласти в такій редакції:

«3. Керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, може делегувати керівникам митниць окремі повноваження, визначені цим Кодексом, законодавством про державну службу, іншими законами та положеннями про центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

Перелік делегованих повноважень визначається положенням про митницю, яке підлягає погодженню з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Керівники митниць призначаються на посади та звільняються з посади керівником центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, відповідно до законодавства про державну службу.

4. Митниця здійснює свою діяльність на території однієї, двох чи більше адміністративно-територіальних одиниць України. Зони діяльності митниць визначаються положеннями про ці митниці»;

3) частину шосту виключити.

37. Статтю 547 викласти в такій редакції:

«Стаття 547. Митний пост

1. Митний пост є митним органом, який виходить до складу митниці як структурний підрозділ і в зоні своєї діяльності забезпечує виконання завдань, покладених на митні органи.

2. Зони діяльності митних постів визначаються положеннями про ці пости.

3. Положення про митні пости затверджуються керівниками відповідних митниць за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

4. Створення, реорганізація та ліквідація митних постів здійснюються центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, в порядку, визначеному законодавством.

5. Керівники митних постів призначаються на посади і звільняються з посад керівником центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, в порядку, визначеному законодавством».

38. Частину другу статті 557 викласти в такій редакції:

«2. У межах пунктів пропуску через державний кордон України для автомобільного сполучення органи доходів і зборів як балансоутримувачі земельних ділянок, нерухомого майна та службових приміщень можуть надавати у тимчасове користування відповідні приміщення та земельні ділянки для службових потреб підприємствам, діяльність яких пов'язана із забезпеченням функціонування пунктів пропуску, та підприємствам сфери обслуговування відповідно до закону».

39. У частині четвертій статті 558 слова «або особи, яка виконує його обов'язки» замінити словами «або його заступника».

40. У статті 570:

1) частину другу доповнити словами «з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом»;

2) доповнити частинами четвертою і п'ятою такого змісту:

«4. Керівник митниці у разі делегування йому окремих повноважень керівника центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, та у межах, визначених положенням про митницю, здійснює відповідні повноваження керівника, передбачені законодавством про працю, державну службу та іншими законодавчими актами.

5. З особами, які призначаються на службу до митних органів на посади державної служби, можуть укладатися контракти про проходження державної служби відповідно до законодавства про державну службу з урахуванням особливостей, передбачених цим Кодексом.

Рішення про віднесення посади державної служби до посад, призначення на які здійснюється з укладанням контракту про проходження державної служби, приймається до проведення конкурсу керівником центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, або керівником митниці у разі делегування йому відповідних повноважень.

Контракт про проходження державної служби укладається з особами у разі необхідності забезпечення організації та виконання завдань, що мають як тимчасовий, так і постійний характер.

Чисельність посад державної служби в митному органі, на які здійснюється призначення з укладанням контракту про проходження державної служби, не обмежується.

Контракт про проходження державної служби укладається на строк до трьох років.

Дія контракту про проходження державної служби за умови належного його виконання державним службовцем може бути продовжена за угодою сторін на той самий або більший строк, але не більше ніж на три роки шляхом підписання сторонами відповідних змін до контракту».

41. У статті 573:

1) частину першу викласти в такій редакції:

«1. Посадовим особам митних органів присвоюються такі спеціальні звання:

1) дійсний державний радник митної служби;

2) державний радник митної служби I рангу;

3) державний радник митної служби II рангу;

4) державний радник митної служби III рангу;

5) радник митної служби I рангу;

6) радник митної служби II рангу;

7) радник митної служби III рангу;

8) інспектор митної служби I рангу;

9) інспектор митної служби II рангу;

10) інспектор митної служби III рангу;

11) інспектор митної служби IV рангу;

12) молодший інспектор митної служби»;

2) у частині третій слова «звання податкової та митної справи» замінити словами «звання митної служби».

42. Частину другу статті 574 викласти в такій редакції:

«2. Для виконання митних формальностей поза робочим часом, установленим для митних органів, а також для виконання невідкладних або непередбачуваних заходів з митного контролю, митного оформлення, боротьби з контрабандою і порушеннями митних правил та інших службових завдань посадові особи митних органів на підставі наказу (розпорядження) керівника митного органу або іншої уповноваженої ним особи зобов'язані з'явитися на службу і працювати понад установлену тривалість робочого дня, а також у вихідні, святкові та неробочі дні, у нічний час.

Залучення до роботи понад установлену тривалість робочого дня, а також у вихідні, святкові та неробочі дні, у нічний час окремих категорій посадових осіб митних органів здійснюється з урахуванням обмежень, встановлених законодавством.

За роботу в зазначені дні (час) посадовим особам митних органів надається грошова компенсація у розмірі та порядку, визначених законодавством, або протягом місяця надаються відповідні дні відпочинку».

43. Статтю 585 викласти в такій редакції:

«Стаття 585. Оплата праці посадових осіб та працівників митних органів

1. Держава забезпечує достатній рівень оплати праці посадових осіб та працівників митних органів з метою створення матеріальних умов для незалежного і сумлінного виконання ними службових обов'язків.

2. Заробітна плата посадової особи та працівника митних органів складається з:

1) посадового окладу;

2) надбавки за вислугу років;

3) надбавки за спеціальне звання посадових осіб митних органів;

4) виплати за додаткове навантаження у зв'язку з виконанням обов'язків тимчасово відсутньої посадової особи або працівника у розмірі 50 відсотків посадового окладу тимчасово відсутньої посадової особи або працівника;

5) надбавки за виконання особливо важливої роботи;

6) надбавки за персональну кваліфікацію;

7) надбавки за виконання особистих ключових показників ефективності;

8) командної премії;

9) премії за значні особисті досягнення.

3. Схеми посадових окладів посадових осіб митних органів визначаються Кабінетом Міністрів України та не включаються до загальної схеми посадових окладів державних службовців. Порядок встановлення, припинення, зменшення чи скасування надбавок та встановлення премій, зазначених у пунктах 2, 3, 5—9 частини другої цієї статті, визначається Кабінетом Міністрів України.

Для інших категорій працівників митних органів умови оплати праці визначаються чинним законодавством, що встановлює умови оплати праці для відповідних категорій працівників.

4. Розмір посадових окладів посадових осіб та працівників спеціалізованого підрозділу митних органів, які безпосередньо здійснюють розроблення програмного забезпечення для митних органів, встановлюється Кабінетом Міністрів України за окремою схемою посадових окладів.

Надбавки до посадового окладу, премії, доплати та інші виплати встановлюються посадовим особам та працівникам цього підрозділу відповідно до частин другої і третьої цієї статті».

44. У частинах шостій і сьомій статті 31, частинах другій, шостій і восьмій статті 33¹, частині третій статті 196, частині другій статті 197, пунктах 7¹, 7², 7³ розділу XXI «Прикінцеві та перехідні положення» слова «податкову та» виключити.

45. У тексті Кодексу слова «орган доходів і зборів» у всіх відмінках та числах замінити словами «митний орган» у відповідному відмінку та числі.

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Установити, що спеціальні звання митної служби, встановлені Митним кодексом України, присвоюються посадовим особам митних органів, яким раніше було присвоєно спеціальні звання податкової та митної служби, за таким співвідношенням незалежно від займаних посад:

Спеціальні звання органів доходів і зборів	Спеціальні звання митних органів
дійсний державний радник податкової та митної справи	дійсний державний радник митної служби;
державний радник податкової та митної справи I рангу	державний радник митної служби I рангу;
державний радник податкової та митної справи II рангу	державний радник митної служби II рангу;
державний радник податкової та митної справи III рангу	державний радник митної служби III рангу;
радник податкової та митної справи I рангу	радник митної служби I рангу;
радник податкової та митної справи II рангу	радник митної служби II рангу;
радник податкової та митної справи III рангу	радник митної служби III рангу;
інспектор податкової та митної справи I рангу	інспектор митної служби I рангу;
інспектор податкової та митної справи II рангу	інспектор митної служби II рангу;
інспектор податкової та митної справи III рангу	інспектор митної служби III рангу;
інспектор податкової та митної справи IV рангу	інспектор митної служби IV рангу;
молодший інспектор податкової та митної справи	молодший інспектор митної служби.

Період роботи (служби) зазначених осіб (у тому числі тих, яким присвоювалися спеціальні та/або персональні звання) у митних органах та органах доходів і зборів зараховується до стажу державної служби та стажу роботи на посадах, віднесених до категорії посад державних службовців, що дає право на призначення пенсії відповідно до Закону України «Про державну службу» незалежно від місця роботи на час досягнення віку, передбаченого зазначеним Законом.

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375):

а) у статтях 41, 43¹, 232 слова «службові особи органів доходів і зборів, яким присвоєно спеціальні звання» у всіх відмінках замінити словами «службові особи податкових та митних органів, яким присвоєно спеціальні звання» у відповідному відмінку;

б) у частині другій статті 259 слова «органів доходів і зборів» замінити словами «податкових органів»;

2) у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

а) у статтях 163³, 166³, 188³, 234³ слова «орган доходів і зборів» у всіх відмінках та числах замінити словами «податковий орган» у відповідному відмінку та числі;

б) у статті 264 слово «митниці» у всіх відмінках та числах замінити словами «митний орган» у відповідному відмінку та числі;

ДОКУМЕНТИ

3) у пункті «Г» частини другої статті 91 Кодексу торговельного мореплавства України (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., №№ 47—52, ст. 349) слова «органів доходів і зборів» замінити словами «митних органів»;

4) у пункті «Б» частини сьомої статті 137 Земельного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3—4, ст. 27) слова «орган доходів і зборів» замінити словами «податковий орган»;

5) у Господарському кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18—22, ст. 144):

а) у статтях 90, 128, 210, 386 слова «органи доходів і зборів» у всіх відмінках замінити словами «податкові органи» у відповідному відмінку;

б) у частині другій статті 250 слова «органи доходів і зборів» замінити словами «податкові та митні органи»;

6) у частині сьомій, десятій і одинадцятій статті 111 і частині другій статті 1198 Цивільного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40—44, ст. 356) слова «орган доходів і зборів» у всіх відмінках та числах замінити словами «податковий орган» у відповідному відмінку та числі;

7) у Повітряному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 48—49, ст. 536):

а) у статтях 1, 4, 29 слова «органи доходів і зборів» у всіх відмінках замінити словами «митні органи» у відповідному відмінку;

б) у частині четвертій статті 70:

у першому реченні слова «органів доходів і зборів» замінити словами «митних органів»;

у другому реченні слова «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику та» замінити словами «центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, та»;

8) абзац сьомий пункту 1 частини п'ятої статті 216 Кримінального процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9—13, ст. 88) викласти в такій редакції:

«особою вищого начальницького складу державної кримінально-виконавчої служби, органів та підрозділів цивільного захисту, вищого складу Національної поліції, посадовою особою митної служби, якій присвоєно спеціальне звання державного радника митної служби ІІІ рангу і вище, посадовою особою органів державної податкової служби, якій присвоєно спеціальне звання державного радника податкової служби ІІІ рангу і вище»;

9) у Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

а) частину третю статті 29 після слів «юридичної особи» доповнити словами «а також відокремленого підрозділу органу державної влади без статусу юридичної особи»;

б) у частині третій статті 144 слова «органи доходів і зборів» замінити словами «митні органи»;

10) у Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

а) частину сьому статті 28 після слів «або представництва юридичної особи» доповнити словами «а також відокремленого підрозділу органу державної влади без статусу юридичної особи»;

б) у частині третій статті 157 слова «органи доходів і зборів» замінити словами «митні органи»;

11) у Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

а) у пункті 7 частини першої статті 4 слова «державної влади, орган» замінити словами «державної влади (у тому числі без статусу юридичної особи), орган»;

б) у статті 283:

у назві слова «органів доходів і зборів» замінити словами «податкових та митних органів»;

у частині першій:

в абзаці першому слова «органів доходів і зборів» замінити словами «податкових та митних органів»;

у пункті 6 слова «орган доходів і зборів» замінити словами «податковий орган»;

в абзаці другому частини сьомої слова «органу доходів і зборів» замінити словами «податкового органу, митного органу»;

12) в абзаці третьому статті 14³ Закону України «Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 21, ст. 652; 2006 р., № 2—3, ст. 35; 2014 р., № 6—7, ст. 80, № 20—21, ст. 712; 2018 р., № 6—7, ст. 43) слова «органів доходів і зборів» замінити словами «податкових органів»;

13) у Законі України «Про зовнішньоекономічну діяльність» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 29, ст. 377 із наступними змінами):

а) у статтях 9, 17, 23 слова «органи доходів і зборів» замінити словами «митні органи»;

б) у статті 16:

у частині двадцять дев'ятой слова «здійснюється органами доходів і зборів» замінити словами «здійснюється митними органами»;

у частині сорок четвертій слова «стягуються органами доходів і зборів» замінити словами «стягуються податковими органами»;

в) у статті 22:

перше речення частини шостої виключити;

частину десяту виключити;

14) у статті 10 Закону України «Про державний кордон України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 2, ст. 5; 2003 р., № 27, ст. 209; 2014 р., № 20—21, ст. 712) слова «органи доходів і зборів» замінити словами «митні органи»;

15) у статті 17 та пункті 1 частини другої статті 25 Закону України «Про Службу безпеки України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 27, ст. 382; 2001 р., № 9, ст. 38; 2003 р., № 45, ст. 357; 2014 р., № 20—21, ст. 712) слова «органи доходів і зборів» у всіх відмінках замінити словами «митні органи» у відповідному відмінку;

16) у частині другій статті 15 Закону України «Про заставу» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 47, ст. 642; 2004 р., № 11, ст. 140; 2014 р., № 20—21, ст. 712) слова «органів доходів і зборів» замінити словами «податкових органів»;

17) у частинах дев'ятій і тринадцятій статті 8, частині п'ятій статті 24, частині п'ятій статті 44 Закону України «Про нотаріат» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 39, ст. 383; 2013 р., № 33, ст. 436; 2014 р., № 20—21, ст. 712; 2016 р., № 30, ст. 542; 2019 р., № 47, ст. 311) слова «органи доходів і зборів» у всіх відмінках замінити словами «податкові органи» у відповідному відмінку;

18) частину першу статті 3 Закону України «Про державну таємницю» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 49, ст. 428) після слів «інші державні органи» доповнити словами «в тому числі територіальні органи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, та центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, утворені як відокремлені підрозділи центрального органу виконавчої влади без статусу юридичної особи»;

19) у Законі України «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 12, ст. 81 із наступними змінами):

а) у статті 12¹ слова «орган доходів і зборів» у всіх відмінках і числах замінити словами «податковий орган» у відповідному відмінку і числі;

б) у частині восьмій статті 59 слова «Органи доходів і зборів» замінити словами «Митні органи»;

20) у Законі України «Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та зловживанню ними» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 10, ст. 62 із наступними змінами):

а) у частині першій статті 3 слова «центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» замінити словами «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику»;

б) у частині третій статті 4 слова «центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» замінити словами «центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику»;

в) у частині першій статті 7 слова «органи доходів і зборів» замінити словами «митні органи»;

21) у частині п'ятій статті 4 Закону України «Про пестициди і агрохімікати» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 14, ст. 91; 2018 р., № 41, ст. 320) слова «Органи доходів і зборів» замінити словами «Митні органи»;

22) в абзаці сьомому частини першої статті 4 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 15, ст. 99; 2011 р., № 29, ст. 272, № 44, ст. 458; 2014 р., № 20—21, ст. 712) слова «органів доходів і зборів» замінити словами «митних органів»;

23) в абзаці третьому частини першої та частині п'ятій статті 35 Закону України «Про оплату праці» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 17, ст. 121 із наступними змінами) слова «органи доходів і зборів» та «Органи доходів і зборів» замінити відповідно словами «податкові органи» та «Податкові органи»;

24) у Законі України «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів та пального» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 46, ст. 345 із наступними змінами):

а) у статті 1:

слова «орган доходів і зборів» у всіх відмінках і числах замінити словами «податковий орган» у відповідному відмінку і числі, слова «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику» та «центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» у всіх відмінках і числах замінити словами «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику і митну політику»;

підпис абзацу шістдесят четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Податкові органи — центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіальні органи».

У зв'язку з цим абзац шістдесят п'ятий вважати абзацом шістдесят шостим;

б) у статті 2 слова «орган доходів і зборів» у всіх відмінках і числах замінити словами «податковий орган» у відповідному відмінку і числі, а слова «забезпечує фор-

мування державної фінансової політики» — словами «забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику»;

в) у статті 2¹:

у частині другій слова «центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» замінити словами «центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику»;

в абзацах другому та третьому частини третьої слова «орган доходів і зборів» замінити словами «податковий орган»;

у частині шостій слова «центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» замінити словами «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику»;

у частині дев'ятій слова «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» замінити словами «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику»;

у другому реченні частини десятої слова «Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» замінити словами «Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику»;

у частині дванадцятій слова «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» замінити словами «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику»;

г) у статті 3 слова «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику» в усіх відмінках замінити словами «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику» у відповідному відмінку;

г) у статті 7¹ слова «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику» в усіх відмінках замінити словами «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику» у відповідному відмінку;

д) у частині сьомій статті 14 слова «органу доходів і зборів» замінити словами «податкового органу»;

е) у статті 15 слова «орган доходів і зборів» та «орган державної фінансової служби» в усіх відмінках і числах замінити словами «податковий орган» у відповідному відмінку і числі, а слова «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику» в усіх відмінках замінити словами «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику»;

25) у Законі України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 51, ст. 292 із наступними змінами) слова «Міністерством фінансів України», «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику», «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики» замінити словами «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику»;

26) у підпункті 2 пункту «б» частини першої статті 35 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170; 2014 р., № 20—21, ст. 712) слова «органів доходів і зборів» замінити словами «митних органів»;

27) у частині двадцятій статті 28¹ Закону України «Про видавничу справу» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 32, ст. 206; 2017 р., № 4, ст. 41; 2018 р., № 41, ст. 320) слова «органом доходів і зборів» замінити словами «митним органом»;

28) у частині другій статті 14 Основ законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 23, ст. 121; 2014 р., № 20—21, ст. 712) слова «органи доходів і зборів» замінити словами «податкові органи»;

29) у Концепції Національної програми інформатизації, схваленій Законом України «Про Концепцію Національної програми інформатизації» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 27—28, ст. 182 із наступними змінами):

а) у розділі ІІІ слова «органів доходів і зборів» замінити словами «податкових та митних органів»;

б) у розділі VI:

слова «органів доходів і зборів» замінити словами «податкових органів»;

слова «центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» замінити словами «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику»;

30) у частині п'ятій статті 34¹ Закону України «Про відходи» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 36—37, ст. 242; 2010 р., № 10, ст. 107; 2018 р., № 41, ст. 320) слова «Органи доходів і зборів» замінити словами «Митні органи»;

31) у Законі України «Про регулювання товаробігових (бартерних) операцій у галузі зовнішньоекономічної діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 5—6, ст. 44; 2014 р., № 20—21, ст. 712):

а) у частині четвертій статті 2:

в абзаці другому слова «органу доходів і зборів» замінити словами «митного органу»;

в абзаці третьому слова «органу доходів і зборів» замінити словами «податкового органу»;

б) у статті 3:

у частині четвертій:

в абзаці першому слова «орган доходів і зборів — митницю» замінити словами «митні органи», а слова «державну податкову інспекцію» — словами «податкові органи»;

в абзаці другому слово «Митниця» замінити словами «Митні органи», а слова «органи доходів і зборів» замінити словами «податкові органи»;

в абзаці третьому слова «Державні податкові інспекції» замінити словами «Податкові органи»;

у частині п'ятій слова «Органи доходів і зборів» замінити словами «Податкові органи»;

32) у Законі України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 9—10, ст. 65 із наступними змінами):

а) у статтях 3, 4, 6, 14, 24, 26, абзаці другому пункту 2 частини четвертої статті 27, статтях 28 та 37 слова «забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» замінити словами «реалізує державну митну політику»;

б) в абзаці першому пункту 2 частини четвертої статті 27 слова «податкову і митну» замінити словом «фінансову»;

в) у тексті Закону слова «орган доходів і зборів» в усіх відмінках і числах замінити словами «митний орган» у відповідному відмінку і числі;

33) у Законі України «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 11, ст. 78 із наступними змінами):

а) у статтях 3, 4, 5, 9, частині шостій статті 11, статті 14, частинах п'ятій, одинадцятій та дванадцятій статті 16, статтях 19 та 22 слова «забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» замінити словами «реалізує державну митну політику»;

б) у частині третій статті 11 та частині другій статті 16 слова «податкову і митну» замінити словом «фінансову»;

в) у тексті Закону слова «орган доходів і зборів» в усіх відмінках і числах замінити словами «митний орган» у відповідному відмінку і числі;

34) у Законі України «Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 12—13, ст. 80 із наступними змінами):

а) у статтях 3, 4, 5, 17, 25, абзаці другому пункту 2 частини третьої статті 26, статтях 27 та 37 слова «забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» замінити словами «реалізує державну митну політику»;

б) в абзаці першому пункту 2 частини третьої статті 26 слова «податкову і митну» замінити словом «фінансову»;

в) у тексті Закону слова «орган доходів і зборів» в усіх відмінках і числах замінити словами «митний орган» у відповідному відмінку і числі;

35) у Законі України «Про рослинний світ» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22—23, ст. 198 із наступними змінами):

а) у частині третій статті 32 слова «Органи доходів і зборів» замінити словами «Митні органи»;

б) у частині другій статті 35 слова «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» замінити словами «центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику»;

36) в абзаці другому частини сьомої статті 17 Закону України «Про архітектурну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 31, ст. 246 із наступними змінами) слова «орган доходів і зборів» замінити словами «податковий орган»;

37) у Законі України «Про вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 48, ст. 405 із наступними змінами):

а) у частині другій статті 8 слова «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» замінити словами «центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику»;

б) у частині четвертій статті 13 слова «Органи доходів і зборів» замінити словами «Митні органи»;

в) у статтях 21, 27 слова «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики» замінити словами «центральним

органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику»;

г) у частині першій статті 22 та частині першій статті 28 слова «органами доходів і зборів» замінити словами «митними органами»;

38) у статті 6 Закону України «Про транзит вантажів» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 51, ст. 446 із наступними змінами) слова «органи доходів і зборів» в усіх відмінках замінити словами «митні органи» у відповідному відмінку;

39) у Законі України «Про гуманітарну допомогу» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 51, ст. 451 із наступними змінами):

а) у статтях 4, 5 та 12 слова «органи доходів і зборів» в усіх відмінках замінити словами «митні органи, податкові органи» у відповідному відмінку;

б) у статтях 6, 8 та 9 слова «орган доходів і зборів» в усіх відмінках і числах замінити словами «митний орган» у відповідному відмінку і числі;

в) у статтях 8 та 11 слова «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики» замінити словами «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику»;

г) у статті 11 слова «органи доходів і зборів» замінити словами «податкові органи», а слова «Органами доходів і зборів» — словами «Митними органами»;

40) у частині четвертій статті 19 Закону України «Про державні нагороди України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 21, ст. 162; 2014 р., № 20—21, ст. 712) слова «органами доходів і зборів» замінити словами «митними органами»;

41) в абзаці другому частини першої статті 20 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 22, ст. 171 із наступними змінами) слова «органами доходів і зборів» замінити словами «податковими органами»;

42) у частині п'ятій статті 4 Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 35, ст. 290; 2014 р., № 6—7, ст. 80, № 20—21, ст. 712) слова «органів доходів і зборів» замінити словами «податкових органів»;

43) у частині п'ятнадцятій статті 62 Закону України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5—6, ст. 30; 2014 р., № 50—51, ст. 2053) слова «органами доходів і зборів» замінити словами «податковими органами»;

44) у статті 45 Закону України «Про захист економічної конкуренції» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 12, ст. 64; 2014 р., № 20—21, ст. 712; 2016 р., № 4, ст. 44) слова «органи доходів і зборів та інші правоохоронні органи» замінити словами «інші правоохоронні органи, митні органи»;

45) у пункті 6 частини третьої статті 6 Закону України «Про політичні партії в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 23, ст. 118; 2005 р., № 34, ст. 437; 2014 р., № 20—21, ст. 712) слова «органів доходів і зборів» замінити словами «митних та податкових органів»;

46) у Законі України «Про обіг векселів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 24, ст. 128 із наступними змінами):

а) в абзаці третьому частини п'ятої статті 5 слова «органом доходів і зборів» замінити словами «податковим органом»;

б) у частині другій статті 13¹ слова «органів доходів і зборів» замінити словами «податкових органів»;

47) в абзаці третьому пункту 14.19 статті 14 Закону України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 29, ст. 137; 2013 р., № 37, ст. 48; 2014 р., № 20—21, ст. 712) слова «центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» замінити словами «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику»;

48) у Законі України «Про єдиний збір, який справляється у пунктах пропуску (пунктах контролю) через державний кордон України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 50, ст. 260; 2014 р., № 20—21, ст. 712; 2018 р., № 41, ст. 320):

а) в абзаці четвертому частини п'ятої статті 2 слова «органами доходів і зборів» замінити словами «митними органами»;

б) у статті 4:

у частині першій слова «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» замінити словами «центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику»;

у частині другій слова «центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» замінити словами «митними органами»;

49) у статті 4¹ Закону України «Про нафту і газ» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 50, ст. 262; 2014 р., № 2—3, ст. 41, № 20—21, ст. 712):

у частині другій слова «центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» замінити словами «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику»;

у частині п'ятій слова «органами доходів і зборів» замінити словами «податковими органами»;

50) у статті 26 Закону України «Про поштові зв'язок» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 6, ст. 39; 2014 р., № 20—21, ст. 712) слова «органи доходів і зборів» в усіх відмінках замінити словами «митні органи» у відповідному відмінку;

51) у частині четвертій статті 40 Закону України «Про страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 7, ст. 50; 2011 р., № 23, ст. 160; 2014 р., № 20—21, ст. 712) слова «органи доходів і зборів» замінити словами «податкові та митні органи»;

52) у частині другій статті 17 Закону України «Про Національний архівний фонд та архівні установи» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 11, ст. 81; 2014 р., № 4, ст. 61, № 20—21, ст. 712) слова «органів доходів і зборів» замінити словами «податкових органів»;

53) у частині третій статті 53 Закону України «Про тваринний світ» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 14, ст. 97; 2018 р., № 41, ст. 320) слова «Органи доходів і зборів» замінити словами «Митні органи»;

54) в абзаці третьому частини п'ятої статті 21 Закону України «Про кредитні спілки» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 15, ст. 101; 2014 р., № 20—21, ст. 712; 2016 р., № 4, ст. 44) слова «органам доходів і зборів» замінити словами «податковим органом»;

55) в абзаці третьому частини першої статті 6 Закону України «Про особливості державного регулювання діяльності суб'єктів господарювання, пов'язаної з виробництвом, експортом, імпортом дисків для лазерних систем зчитування» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 17, ст. 121; 2005 р., № 33, ст. 432; 2014 р., № 20—21, ст. 712; 2015 р., № 23, ст. 158) слова «центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» замінити словами «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику»;

56) у Законі України «Про Товариство Червоного Хреста України» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 5, ст. 47; 2013 р., № 2, ст. 4; 2014 р., № 20—21, ст. 712):

а) у статті 18 слова «органів доходів і зборів» замінити словами «митних органів»;

б) у статті 24 слова «органах доходів і зборів» замінити словами «податкових органах»;

57) у статті 21 Закону України «Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 23, ст. 148) слова «Органи доходів і зборів» та «орган доходів і зборів» в усіх відмінках і числах замінити словами «Митні органи» та «митний орган» у відповідному відмінку та числі;

58) у Законі України «Про Державну прикордонну службу України» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 27, ст. 208 із наступними змінами):

а) у пункті 9 частини першої статті 20 слова «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» замінити словами «центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику»;

б) у тексті Закону слова «органи доходів і зборів» в усіх відмінках замінити словами «митні органи» у відповідному відмінку;

59) у Законі України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49—51, ст. 376 із наступними змінами):

а) абзац третій частини п'ятої статті 21 викласти в такій редакції:

«Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, фонди загальнообов'язкового державного соціального страхування надають Пенсійному фонду інформацію для ведення персоналізованого обліку в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, та Пенсійним фондом за погодженням з фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування»;

б) у тексті Закону слова «орган доходів і зборів» в усіх відмінках і числах замінити словами «податковий орган» у відповідному відмінку і числі;

60) в абзацах першому та третьому частини першої та частині третій статті 22 Закону України «Про поховання та похоронну справу» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 7, ст. 47; 2014 р., № 20—21, ст. 712) слова «орган доходів і зборів» в усіх відмінках замінити словами «митний орган» у відповідному відмінку;

61) у частині третій статті 24 і абзаці п'ятому частини другої статті 25 Закону України «Про оренду землі» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 10, ст. 102; 2005 р., №№ 17—19, ст. 267; 2014 р., № 20—21, ст. 712) слова «орган доходів і зборів» в усіх відмінках замінити словами «податковий орган» у відповідному відмінку;

62) у частині другій статті 38 та пункті 9 частини першої статті 39 Закону України «Про телекомунікації» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 12, ст. 155 із наступними змінами) слова «центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» замінити словами «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику»;

63) у частині першій статті 15 Закону України «Про захист суспільної моралі» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 14, ст. 192; 2015 р., № 16, ст. 106, № 52, ст. 482) слова «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, державну політику у сфері державної митної справи, державну політи-

ДОКУМЕНТИ

«У разі якщо платник єдиного внеску протягом десяти календарних днів з дня отримання вимоги не сплатив зазначені у вимозі суми недоїмки та штрафів разом з нарахованою пенєю, не узгодив вимогу з податковим органом шляхом оскарження в адміністративному або в судовому порядку або не сплатив узгоджену суму недоїмки протягом десяти календарних днів з дня отримання узгодженої вимоги, податковий орган надсилає в порядку, встановленому законом, до підрозділу державної виконавчої служби узгоджену вимогу про сплату недоїмки в електронній формі (до початку функціонування Єдиного державного реєстру виконавчих документів)»;

в абзаці одинадцятому слова «орган доходів і зборів» замінити словами «податковий орган»;

у частині п'ятій слова «органу доходів і зборів» замінити словами «податково-го органу»;

у частині одинадцятій:

в абзаці першому слова «Орган доходів і зборів» замінити словами «Податко-вий орган»;

у пункті 1 слова «Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців» замінити словами «Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань»»;

у пункті 3 слова «територіальним органом доходів і зборів» замінити словами «податковим органом»;

у пункті 7 слова «органом доходів і зборів» замінити словами «податковим ор-ганом»;

у частині дванадцятій:

в абзаці першому слова «Органи доходів і зборів» замінити словами «Податко-ві органи»;

у пункті 1 слова «органів доходів і зборів» замінити словами «податкових ор-ганів»;

в абзаці другому частини тринадцятої слова «органу доходів і зборів» замінити словами «податкового органу»;

у частині чотирнадцятій:

в абзаці першому слова «органу доходів і зборів» замінити словами «податково-го органу», а слова «центральною органом виконавчої влади, що забезпечує форму-вання та реалізує державну податкову і митну політику» — словами «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінан-сову політику»;

в абзаці другому слова «на рахунки органів доходів і зборів» замінити словами «на рахунки податкових органів», слова «органу доходів і зборів вищого рівня» — словами «податкового органу вищого рівня», а слова «територіального органу дохо-дів і зборів» — словами «податкового органу»;

в абзаці третьому слова «органу доходів і зборів» замінити словами «податково-го органу», а слова «органом доходів і зборів вищого рівня та/або центральним ор-ганом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» — словами «податковим органом вищого рівня»;

в абзаці четвертому слова «органу доходів і зборів» замінити словами «податко-вого органу»;

в абзацах першому і другому частини п'ятнадцятої слова «орган доходів і збо-рів» в усіх відмінках замінити словами «податковий орган» у відповідному відмінку;

т) у частині третій статті 26:

в абзаці першому слова «Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» замінити словами «Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, державну політику з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове держ-авне соціальне страхування»;

абзац другий викласти в такій редакції:

«Суми коштів, безпідставно стягнені податковими органами з юридичних і фізич-них осіб, підлягають поверненню з рахунків податкового органу в триденний строк з дня прийняття рішення податковими органами або судом про безпідставність їх стяг-нення з одночасною сплатою нарахованої на ці суми пені, що визначається вихода-чи з розрахунку 120 відсотків річних облікової ставки Національного банку України»;

у) у розділі VIII «Прикінцеві та перехідні положення»:

у пункті 9²:

в абзаці другому слова «до органу доходів і зборів» замінити словами «до подат-кового органу»;

в абзаці восьмому слова «до органів доходів і зборів» замінити словами «до под-аткових органів»;

пункт 9¹ виключити;

в абзаці третьому пункту 9¹ слова «що реалізує державну податкову і митну по-літику» замінити словами «що забезпечує формування та реалізує державну фінан-сову політику»;

84) у тексті Закону України «Про державний ринковий нагляд і контроль нехарчо-вої продукції» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 21, ст. 144 із наступни-ми змінами) слова «орган доходів і зборів» в усіх відмінках і числах замінити слова-ми «митний орган» у відповідному відмінку і числі;

85) у частині п'ятій статті 13 Закону України «Про загальну безпечність нехар-чової продукції» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 22, ст. 145; 2014 р., № 4, ст. 61; № 20—21, ст. 712) слова «органів доходів і зборів» замінити словами «митних органів»;

86) у Законі України «Про центральні органи виконавчої влади» (Відомості Верхо-вної Ради України, 2011 р., № 38, ст. 385 із наступними змінами):

а) в абзацах другому і третьому частини першої статті 4, абзацах першому і друго-му частини четвертої статті 13, абзацах першому і другому частини четвертої статті 21 слова «Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб — підприєм-ців» замінити словами «Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань»;

б) у статті 21:

частину першу після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Територіальні органи центрального органу виконавчої влади, що реалізує дер-жавну митну політику, та центрального органу виконавчої влади, що реалізує дер-жавну податкову політику, можуть утворюватися у порядку, визначеному статтею 21¹ цього Закону».

У зв'язку з цим абзац п'ятий вважати абзацом шостим;

абзац другий частини третьої доповнити словами «якщо інше не передбачено цим Законом»;

частину четверту доповнити абзацом третім такого змісту:

«Вимоги цієї частини не поширюються на територіальні органи центрального ор-гану виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, та центрального ор-гану виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, у разі їх утворення у порядку, визначеному статтею 21¹ цього Закону»;

абзац другий частини п'ятої виключити;

в) доповнити статтею 21¹ такого змісту:

«Стаття 21¹. Територіальні органи центрального органу виконавчої влади, що ре-алізує державну митну політику, та центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику

1. Територіальні органи центрального органу виконавчої влади, що реалізує дер-жавну митну політику, та центрального органу виконавчої влади, що реалізує дер-жавну податкову політику, можуть утворюватися в межах граничної чисельності дер-жавних службовців та працівників відповідного центрального органу виконавчої вла-ди і коштів, передбачених на утримання центрального органу виконавчої влади, лік-відовуватися, реорганізовуватися керівником відповідного центрального органу ви-конавчої влади як відокремлені підрозділи центрального органу виконавчої влади за погодженням з міністром, який спрямовує та координує діяльність такого централь-ного органу виконавчої влади.

2. Територіальні органи центрального органу виконавчої влади, що реалізує дер-жавну митну політику, та центрального органу виконавчої влади, що реалізує дер-жавну податкову політику, визначені частиною першою цієї статті, утворюються без статусу юридичної особи та є органами державної влади, можуть мати окремий ба-ланс, рахунки в органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, печатку та бланк зі своїм найменуванням та із зображенням Державного Гер-ба України.

3. Положення про територіальний орган як відокремлений підрозділ центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, положення про тери-торіальний орган як відокремлений підрозділ центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, затверджуються керівником відповідного центрального органу виконавчої влади за погодженням з міністром, який спрямовує та координує діяльність такого центрального органу виконавчої влади.

4. Керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, керівник центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну по-даткову політику, може делегувати керівнику територіального органу як відокремле-ного підрозділу такого центрального органу виконавчої влади окремі повноваження відповідно до положення про такий територіальний орган.

5. Територіальні органи як відокремлені підрозділи центрального органу виконав-чої влади, що реалізує державну митну політику, територіальні органи як відокремле-ні підрозділи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податко-ву політику, створюються і припиняються в порядку, визначеному законодавством»;

87) у частині четвертій статті 35¹ Закону України «Про рибне господарство, про-мислове рибальство та охорону водних біоресурсів» (Відомості Верховної Ради Укра-їни, 2012 р., № 17, ст. 155; 2018 р., № 41, ст. 320) слова «Органи доходів і зборів» за-мінити словами «Митні органи»;

88) в абзаці шостому частини першої статті 13 Закону України «Про правовий ста-тус іноземців та осіб без громадянства» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 19—20, ст. 179; 2014 р., № 20—21, ст. 712) слова «органів доходів і зборів» за-мінити словом «митних»;

89) у частині третій статті 23 Закону України «Про громадські об'єднання» (Відо-мості Верховної Ради України, 2013 р., № 1, ст. 1; 2014 р., № 20—21, ст. 712) слова «органам доходів і зборів» замінити словами «податкових органах»;

90) у Законі України «Про морські порти України» (Відомості Верховної Ради Укра-їни, 2013 р., № 7, ст. 65 із наступними змінами):

а) у частині другій статті 11 слова «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» замінити словами «центральною органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику»;

б) у тексті Закону слова «орган доходів і зборів» в усіх відмінках і числах замінити словами «митний орган» у відповідному відмінку і числі;

91) в абзаці сімнадцятому частини другої статті 9 Закону України «Про особли-вості приватизації вугледобувних підприємств» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 8, ст. 66; 2014 р., № 20—21, ст. 712) слова «органу доходів і зборів» за-мінити словами «податкового органу»;

92) у статті 8 Закону України «Про виконання програм Глобального фонду для бо-ротьби із СНІДом, туберкульозом та малярією в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 19—20, ст. 187; 2014 р., № 20—21, ст. 712) слова «органи дохо-дів і зборів» в усіх відмінках замінити словами «митні органи» у відповідному відмін-ку, а слова «центрального орган виконавчої влади, що забезпечує формування та ре-алізує державну податкову і митну політику» — словами «центрального орган вико-навчої влади, що реалізує державну митну політику»;

93) у тексті Закону України «Про індустриальні парки» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 22, ст. 212 із наступними змінами) слова «центральный орган ви-конавчої влади, що реалізує державну податкову політику та політику у сфері дер-жавної митної справи» замінити словами «центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, центральный орган виконавчої влади, що ре-алізує державну митну політику»;

94) у пункті 18 частини другої статті 22 Закону України «Про зайнятість населен-ня» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 24, ст. 243; 2014 р., № 20—21, ст. 712; із змінами, внесеними Законом України від 5 грудня 2019 року № 341-IX) сло-ва «центральный органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» замінити словами «центральный органом ви-конавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політи-ку», а слова «центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику» — словами «центрального органу ви-конавчої влади, що реалізує державну податкову політику»;

95) в абзаці другому частини другої статті 14 Закону України «Про державні ло-терії в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 31, ст. 369; 2014 р., № 20—21, ст. 712; 2015 р., № 52, ст. 482) слова «органів доходів і зборів» замінити словами «податкових органів»;

96) у пункті 8 частини другої статті 4 і пункті 8 частини першої статті 6 Закону України «Про аграрні розписки» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 50, ст. 695; 2014 р., № 20—21, ст. 712; 2017 р., № 18, ст. 222) слова «органи доходів і збо-рів» замінити словами «податкові органи»;

97) у частині шостій і в абзаці сьомому частини восьмої статті 6 Закону Укра-їни «Про утилізацію транспортних засобів» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 20-21, ст. 719 із наступними змінами) слова «органи доходів і зборів» за-мінити словами «митні органи»;

98) у статті 12 розділу II «Перехідні положення» Закону України «Про створення вільної економічної зони «Крим» та про особливості здійснення економічної діяль-ності на тимчасово окупованій території України» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 43, ст. 2030 із наступними змінами):

а) у підпункті 1 пункту 12.4 слова «органів доходів і зборів» замінити словами «митних органів»;

б) у підпункті 1 пункту 12.9:

в абзаці сьомому слова «органами доходів і зборів» замінити словами «митни-ми органами»;

в абзаці восьмому слова «органами доходів і зборів» замінити словами «подат-ковими органами»;

99) у підпункті «е» пункту 1 частини першої статті 3 Закону України «Про запобіг-ання корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056 із наступ-ними змінами) слова «центрального органу виконавчої влади, що забезпечує фор-мування та реалізацію державної податкової політики та державної політики у сфері державної митної справи» замінити словами «центрального органу виконавчої вла-ди, що реалізує державну податкову політику, і центрального органу виконавчої вла-ди, що реалізує державну митну політику»;

100) у пункті 2 частини першої статті 10 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 11, ст. 75) слова «органів доходів і зборів» замінити словами «податкових органів»;

101) у пункті 4 частини першої статті 8 та абзаці другому частини першої статті 10 Закону України «Про Рахункову палату» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 36, ст. 360) слова «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику» замінити словами «центрального органу виконавчої вла-ди, що реалізує державну податкову політику, центрального органу виконавчої вла-ди, що реалізує державну митну політику»;

102) у Законі України «Про Національну поліцію» (Відомості Верховної Ради Укра-їни, 2015 р., № 40—41, ст. 379; 2018 р., № 48, ст. 380):

а) у частині п'ятій статті 25 слова «органи доходів і зборів» замінити словами «митні органи»;

б) у пункті 1 частини другої статті 35 слова «органами доходів і зборів» замінити словами «митними органами»;

103) в абзаці п'ятому частини першої статті 7 та абзаці п'ятому частини п'ятої стат-ті 9 Закону України «Про електронну комерцію» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 45, ст. 410) слова «орган державної податкової служби» замінити слова-ми «податковий орган»;

104) в абзаці першому частини другої статті 15 Закону України «Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 2) слова «органами державної фіскальної служби» замінити словами «централь-ним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, централь-ним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику»;

105) у Законі України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 2, ст. 17 із наступними змінами):

а) у пункті 1 частини першої статті 1 слова «державної фіскальної служби» за-мінити словами «податкових органах»;

б) у статті 13:

в абзацах другому та шостому частини другої слова «центрального органу вико-навчої влади, що реалізує єдину державну податкову політику та державну політику з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страху-вання» замінити словами «центрального органу виконавчої влади, що реалізує дер-жавну податкову політику»;

у частині третій слова «державної фіскальної служби» замінити словами «подат-кових органами»;

у частині четвертій слова «державної фіскальної служби» замінити словами «по-даткових органах, органах»;

у частині шостій:

в абзаці першому слова «Центральний орган виконавчої влади, що реалізує дер-жавну податкову політику та державну політику з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» замінити словами «Цен-тральный орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику»;

слова «орган державної фіскальної служби» в усіх відмінках і числах замінити словами «податковий орган» у відповідному відмінку і числі;

в) у пункті 2 частини першої статті 18 слова «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової і митної політики» заміні-ти словами «центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику»;

106) у Законі України «Про державну службу» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43 із наступними змінами):

а) статтю 3 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Особливості проходження державної служби в центральному органі ви-конавчої влади, що реалізує державну митну політику, та в центральному органі ви-конавчої влади, що реалізує державну податкову політику, їх територіальних органах визначаються Митним кодексом України та Податковим кодексом України»;

б) статтю 50 доповнити частиною сьомою такого змісту:

«7. Складові заробітної плати та особливості оплати праці державних службов-ців центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, та центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, їх територіальних органів визначаються Митним кодексом України та Податковим ко-дексом України»;

в) у статті 87:

частину третю доповнити новим абзацом першим такого змісту:

«3. Суб'єкт призначення або керівник державної служби попереджає державно-го службовця про наступне звільнення на підставі пунктів 1 та 1¹ частини першої цієї

статті у письмовій формі не пізніше ніж за 30 календарних днів. Суб'єкт призначення або керівник державної служби може пропонувати державному службовцю будь-яку вакантну посаду державної служби у тому самому державному органі (за наявності). При цьому не застосовуються положення законодавства про працю щодо обов'язку суб'єкта призначення отримання згоди виборного органу первинної профспілкової організації (профспілкового представника) на звільнення».

У зв'язку з цим абзаци перший — третій вважати відповідно абзацами другим — четвертим;

у частині четвертій слова і цифру «на підставі пункту 1» замінити словами і циф-рами «на підставі пунктів 1 та 1¹», а слова «середньої місячної заробітної плати» — словами «двох середньомісячних заробітних плат»;

частину п'яту доповнити абзацом другим такого змісту:

«У такому випадку оформлення і видача трудової книжки, а також розрахунок при звільненні проводяться протягом семи днів з дня звільнення»;

г) у частині одинадцятій статті 91 слова «правоохоронних органах» замінити сло-вами «правоохоронних, митних та податкових органах»;

107) у статтях 6, 52, 54 Закону України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542) слова «органи доходів і зборів» в усіх відмінках замінити словами «податкові органи» у відповідному відмінку;

108) у пункті 1 частини тринадцятої статті 12 Закону України «Про доступ до об'єктів будівництва, транспорту, електроенергетики з метою розвитку телекомуні-каційних мереж» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 11, ст. 101) слова «орган доходів і зборів» замінити словами «податковий орган»;

109) у Державній програмі авіаційної безпеки цивільної авіації, затвердженій За-коном України «Про Державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації» (Відо-мості Верховної Ради України, 2017 р., № 16, ст. 199):

а) у пункті 15 слова «Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у податковій і митній сферах» замінити словами «Центральний орган вико-навчої влади, що реалізує державну митну політику»;

б) у пункті 28 слова «доходів і зборів» замінити словами «митних органів»;

в) в абзаці шостому пункту 33 слова «органу доходів і зборів» замінити словами «митного органу»;

г) у пунктах 54, 58, 86, 100, 104, 117, 155 слова «орган доходів і зборів» в усіх від-мінках і числах замінити словами «митний орган» у відповідному відмінку і числі;

110) у підпункті «г» пункту 11 частини четвертої статті 1 Закону України «Про спрощення процедур реорганізації та капіталізації банків» (Відомості Верховної Ра-ди України, 2017 р., № 21, ст. 241) слово «фіскальними» замінити словом «подат-ковими»;

111) у частинах третій і четвертій статті 42, частині першій статті 47, частині шост-ій статті 48, частині восьмій статті 54, частинах п'ятій і шостій статті 57 та у пунк-ті 3 розділу Х «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про державний контроль за дотриманням законодавства про харчові продукти, корми, побічні про-дукти тваринного походження, здоров'я та благополуччя тварин» (Відомості Верхо-вної Ради України, 2017 р., № 31, ст. 343; 2018 р., № 41, ст. 320) слова «орган дохо-дів і зборів» в усіх відмінках і числах замінити словами «митний орган» у відпові-дному відмінку і числі;

112) у частині другій статті 23 Закону України «Про електронні довірчі послуги» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 45, ст. 400) слова «орган доходів і збо-рів» замінити словами «податковий орган»;

113) в абзаці другому частини другої та абзаці першому частини третьої статті 4 Закону України «Про приватизацію державного і комунального майна» (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 12, ст. 68; 2019 р., № 46, ст. 302) слова «органів доходів і зборів» замінити словами «податкових органів, митних органів»;

114) у Законі України «Про валюту і валютні операції» (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 30, ст. 239):

а) у частині першій статті 8 слова «центральному органу виконавчої влади, що ре-алізує державну податкову і митну політику» замінити словами «митним органом»;

б) у статті 11:

у частині четвертій слова «і митну» виключити;

у частині шостій:

в абзаці першому слова «і митну» виключити;

абзац другий виключити;

в) в абзаці третьому частини четвертої і в частині восьмій статті 13 слова «і мит-ну» виключити;

г) у частині четвертій статті 14 слова «та митну» виключити;

г) в абзаці третьому частини першої статті 15 слова «центральною органом вико-навчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику» замінити словами «Кабінетом Міністрів України»;

115) у частині п'ятій статті 8 Закону України «Про забезпечення прозорості у ви-добувних галузях» (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 44, ст. 354) слова «центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну по-літику» замінити словами «центральный орган виконавчої влади, що реалізує дер-жавну податкову політику»;

116) у Законі України «Про режим спільного транзиту та запровадження на-ціональної електронної транзитної системи» (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 41, ст. 232):

а) у частинах першій і третій статті 3, пункті 2 частини шостої статті 32, абзаці тре-тьою частини четвертої статті 35 слова «органів доходів і зборів» замінити слова-ми «митних органів»;

б) у пункті 2 частини першої статті 37 слово «третім» замінити словом «четвер-тим»;

117) у Декреті Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 7-93 «Про державне мито» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 113; 2012 р., № 14, ст. 87; 2014 р., № 20—21, ст. 712):

а) у пункті 15 частини першої статті 4 слова «державні податкові інспекції» замі-нити словами «податкові органи»;

б) у статті 5 слова «що забезпечує формування та реалізацію державної бюджет-ної політики» замінити словами «що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику»;

в) у частині четвертій статті 7 слова «що забезпечує формування та реалізує дер-жавну податкову і митну політику» замінити словами «що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику»;

г) у статті 10 слова «Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує форму-вання та реалізує державну податкову і митну політику та державні податкові інспек-ції» замінити словами «Податкові органи».

Президент України В. ЗЕПЕНСЬКИЙ

м. Київ
14 січня 2020 року
№ 440-IX

ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ОГОЛОШЕННЯ

Приватний виконавець виконавчого округу міста Києва Барладін Петро Олександрович повідомляє про відкриті виконавчі провадження, у зв'язку з чим, відповідно до ст. 18 Закону України «Про виконавче провадження» до офісу приватного виконавця за адресою: м. Київ, вул. Смо-ленська, 31/33, літ. «Б», 8 поверх **(+380 67 904 92 93 e-mail: pv.barladin@gmail.com)** викликаються:

Боржник за ВП № 60133659 Корж Роман Віталійович;
Боржник за ВП № 61245301 Корж Юрій Віталійович;
Боржник за ЗВП № 59533439 Єременко Андрій Євгенович;
Боржник за ВП № 62417563 Стеценко Рустам Вікторович;
Боржник за ВП № 56792997 Назаров Володимир Миколайович;
Боржник за ВП № 60998438 керівник Товариство з обмеженою відпо-відальністю «Алеф — Груп»;
Боржник за ВП № 58508629 керівник Кредитна спілка «КС Володар».

Вказані особи (уповноважені особи) зобов'язані з'явитися до виконав-ця **09.09.2020 о 12:30**. При собі необхідно мати документи, що посвідчу-ють особу. Наслідки неявки встановлені ст. 188-13 КУпАП. У разі наяв-ності поважних причин, що унеможливляють явку за викликом — нада-ти відповідні пояснення та документальне підтвердження.

Розшукуються спадкоємці Поплавського Павла Валентиновича, 9 червня 1961 року народження, померлого 16 лютого 2020 року. Звертатися до приватного нотаріуса Зубарева І. Ю. за адресою: місто Харків, майдан Конституції, 12.

ДОКУМЕНТИ

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про внесення змін до деяких законодавчих
актів України у зв'язку з прийняттям Закону
України «Про внесення змін до деяких
законодавчих актів України щодо спрощення
досудового розслідування окремих категорій
кримінальних правопорушень»

Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
1. Внести зміни до таких законодавчих актів України:
1. У пункті 3 частини третьої статті 320 Господарського процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436) слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».
2. У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25—26, ст. 131):
1) у частині третій статті 96⁴ та абзаці першому частини шостої статті 153 слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;
2) у назві та тексті статті 198 слова «злочинним шляхом» замінити словами «кримінально-протиправним шляхом»;
3) у пункті 2 примітки до статті 368 слова «прокурори і слідчі» замінити словами «прокурори, слідчі і дізнавачі»;
4) в абзаці першому частини першої статті 373 слова «слідчого або» замінити словами «слідчого, дізнавача або»;
5) в абзаці першому частини першої статті 374 слова «вчинене слідчим» замінити словами «вчинене слідчим, дізнавачем»;
6) абзац перший частини першої статті 383 викласти в такій редакції:
«1. Завідомо неправдиве повідомлення суду, прокурору, слідчому, дізнавачу або органу досудового розслідування про вчинення кримінального правопорушення»;
7) абзац перший частини першої статті 384, назву та абзац перший статті 386 після слова «експерта» доповнити словом «спеціаліста»;
8) в абзаці першому частини другої статті 387 слова «слідчим, працівником» замінити словами «слідчим, дізнавачем, працівником».
3. У Сімейному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 21—22, ст. 135):
1) у частині п'ятій статті 75 та пункті 2 частини першої статті 83 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;
2) у пункті 10 частини першої статті 212 слова «злочини», «злочинів» замінити відповідно словами «кримінальні правопорушення», «кримінальних правопорушень».
4. У Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40—44, ст. 356):
1) у частині п'ятій статті 306 слово «злочинів» замінити словами «кримінально-протиправною»;
2) в абзаці першому частини першої статті 727 слово «злочин» замінити словами «кримінальне правопорушення»;
3) у пункті 2 частини першої статті 991, частині п'ятій статті 1176, частині другій статті 1191, частині четвертій статті 1193 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;
4) у назві, частинах першій, другій статті 1206 та назві, частині першій статті 1207 слово «злочини» в усіх відмінках замінити словами «кримінальне правопорушення» у відповідному відмінку.
5. У Кримінально-виконавчому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 3—4, ст. 21):
1) у статті 6¹:
у частині четвертій слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;
у частині п'ятій слово «злочин» замінити словами «кримінальне правопорушення»;
2) у статті 14 та частині другої статті 15 слова «злочини невеликої тяжкості» замінити словами «кримінальні проступки»;
3) у статті 16 слова «злочини невеликої та середньої тяжкості» замінити словами «кримінальні проступки та нетяжкі злочини»;
4) у частині другій статті 18:
в абзаці другому слова «злочини, вчинені з необережності, злочини невеликої та середньої тяжкості» замінити словами «злочини, вчинені з необережності, та нетяжкі злочини»;
в абзаці третьому слова «злочини невеликої та середньої тяжкості; жінки, засуджені за злочини невеликої та середньої тяжкості» замінити словами «нетяжкі злочини; жінки, засуджені за нетяжкі»;
в абзаці четвертому слова «злочину середньої тяжкості» замінити словами «нетяжкого злочину»;
5) у частині третій статті 43 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;
6) абзац четвертий частини третьої статті 59 після слів «за викликом слідчого» доповнити словом «дізнавача»;
7) у частині першій статті 89 слова «злочини невеликої або середньої тяжкості» замінити словом «нетяжкі»;
8) у частині першій статті 99 слова «злочини невеликої та середньої тяжкості» замінити словами «нетяжкі злочини»;
9) в абзаці п'ятому частини першої статті 101 слова «злочин середньої тяжкості» замінити словами «нетяжкий злочин»;
10) у частині першій статті 103 та абзацах третьому та п'ятому частини першої статті 104 слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;
11) у частині другій статті 136 слово «злочини» замінити словами «кримінальним правопорушенням»;
12) у частині сьомій статті 154 слова «що до засуджених за інші злочини» замінити словами «що до засуджених за інші кримінальні правопорушення»;
13) у частині другій статті 165 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».
6. У частині першій статті 92 Лісового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 21, ст. 170) слова «злочинних посягань» замінити словами «кримінально-протиправних посягань».
7. У частині третій статті 17 Повітряного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 48—49, ст. 536) слова «злочинних посягань» замінити словами «кримінально-протиправних посягань».
8. У Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9—13, ст. 88):
1) у частині першій статті 3:
пункт 8 викласти в такій редакції:
«8) керівник органу досудового розслідування — начальник Головного слідчого управління, слідчого управління, відділу, відділення органу Національної поліції, органу безпеки, органу, що здійснює контроль за додержанням податкового законодавства, перший заступник або заступник Директора Державного бюро розслідувань, керівник (начальник) Головного слідчого управління, слідчого управління, відділу органу Державного бюро розслідувань, Головного підрозділу детективів, підрозділу детективів, відділу детективів, підрозділу внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України та його заступники, які діють у межах своїх повноважень»;
у пункті 22 слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;
2) у пункті 2 частини другої статті 27 слово «злочин» замінити словами «кримінальне правопорушення»;
3) в абзаці другому частини першої та частині третій статті 32, у статті 33¹ слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;
4) у частині першій статті 62 слово «злочинними» замінити словами «кримінально-протиправними»;
5) у статті 71:
частину першу викласти в такій редакції:
«1. Спеціалістом у кримінальному провадженні є особа, яка володіє спеціальними знаннями та навичками і може надавати консультації та висновки під час досудового розслідування і судового розгляду з питань, що потребують відповідних спеціальних знань і навичок»;
частину четверту доповнити пунктом 3¹ такого змісту:
«3¹) викладати у висновку відомості, що мають значення для кримінального провадження і щодо яких йому не були поставлені запитання»;
6) статтю 72 доповнити частиною другою такого змісту:
«2. За завідомо неправдивий висновок спеціаліст несе відповідальність, встановлену законом»;
7) у першому реченні частини сьомої статті 100 слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;
8) частину третю, п'яту — сьому статті 110 після слова «слідчий» в усіх відмінках доповнити словом «дізнавач» у відповідному відмінку;
9) другу речення частини другої статті 122 викласти в такій редакції: «Залучення стороною обвинувачення спеціалістів, експертів спеціалізованих державних установ, проведення експертизи (обстежень і досліджень) за дорученням слідчого судді або суду здійснюються за рахунок коштів, що за цільовим призначенням виділяються таким установам із Державного бюджету України»;
10) у пункті 2 частини другої статті 132 слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;

11) в абзаці першому частини першої статті 170 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;
12) в абзаці першому частини першої статті 184, частині другій статті 199, частині першій статті 201 слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;
13) частину дев'яту статті 214 після слова «Слідчий» доповнити словом «дізнавач»;
14) частину першу статті 220 після слів «або її представника слідчий» доповнити словом «дізнавач»;
15) частину першу статті 221 після слова «Слідчий» доповнити словом «дізнавач»;
16) частину третю статті 233 викласти в такій редакції:
«3. Слідчий, дізнавач, прокурор має право до постановлення ухвали слідчого судді увійти до житла чи іншого володіння особи лише у невідкладних випадках, пов'язаних із врятуванням життя людей та майна чи з безпосереднім переслідуванням осіб, які підозрюються у вчиненні кримінального правопорушення. У такому разі прокурор, слідчий, дізнавач за погодженням із прокурором зобов'язаний невідкладно після здійснення таких дій звернутися до слідчого судді із клопотанням про проведення обшуку. Слідчий суддя розглядає таке клопотання згідно з вимогами статті 234 цього Кодексу, перевіряючи, крім іншого, чи дійсно були наявні підстави для проникнення до житла чи іншого володіння особи без ухвали слідчого судді. Якщо прокурор відмовиться погодити клопотання слідчого, дізнавача про обшук або слідчий суддя відмовить у задоволенні клопотання про обшук, встановлені внаслідок такого обшуку докази є недопустимими, а отримана інформація підлягає знищенню в порядку, передбаченому статтею 255 цього Кодексу»;
17) у першому реченні частини третьої статті 244 слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;
18) у статті 246:
у частині другій слово «злочин» замінити словами «кримінальне правопорушення»;
у частині шостій слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;
19) у частині першій та абзаці першому частини другої статті 247 слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;
20) у статтях 248 та 251 слово «злочини» в усіх відмінках замінити словами «кримінальних правопорушення» у відповідному відмінку;
21) у статті 280:
частину другу після слова «слідчий» доповнити словом «дізнавач»;
частину четверту після слова «слідчого» доповнити словом «дізнавача»;
22) у статті 284:
у частині першій:
у пункті 7 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;
у пункті 9¹:
абзац перший після слова «слідчого» доповнити словом «дізнавача»;
абзац другий після слова «слідчому» доповнити словом «дізнавачу»;
абзац шістнадцятий після слова «Слідчий» доповнити словом «дізнавач»;
абзаці перший та другий частини четвертої після слова «Слідчий» доповнити словом «дізнавач»;
абзац перший частини шостої після слова «слідчого» доповнити словом «дізнавача»;
23) у третьому реченні частини десятої статті 290 слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;
24) частини першу та третю статті 291 після слова «слідчим» доповнити словом «дізнавачем»;
25) частину другу статті 302 після слова «слідчий» доповнити словом «дізнавач»;
26) назву та текст статті 303 після слова «слідчий» в усіх відмінках доповнити словом «дізнавач» у відповідному відмінку;
27) назву, частини першу та четверту статті 304 після слова «слідчого» доповнити словом «дізнавача»;
28) назву та текст статті 305 після слова «слідчий» в усіх відмінках доповнити словом «дізнавач» у відповідному відмінку;
29) у статті 306:
назву після слова «слідчого» доповнити словом «дізнавача»;
у частині першій після слова «слідчого» доповнити словом «дізнавача», а слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;
частину третю після слова «слідчого» доповнити словом «дізнавача»;
30) у назві та тексті статті 307 слова «слідчого чи прокурора» замінити словами «слідчого, дізнавача чи прокурора»;
31) частину першу статті 308 після слова «слідчим» доповнити словом «дізнавачем»;
32) назву параграфу 3 глави 26 після слова «слідчим» доповнити словом «дізнавачем»;
33) у статті 311:
назву доповнити словами «або дізнавачем»;
частину першу після слова «слідчий» доповнити словом «дізнавач»;
34) статтю 312 після слова «слідчий» в усіх відмінках доповнити словом «дізнавач» у відповідному відмінку;
35) частину першу статті 313 після слова «слідчому» доповнити словом «дізнавачу»;
36) в абзаці шістнадцятому пункту 2 частини четвертої статті 374 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;
37) у пункті 3 частини третьої статті 459 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;
38) в абзаці другому частини першої статті 469 слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;
39) абзац перший частини першої статті 477 після слова «слідчим» доповнити словом «дізнавачем»;
40) статтю 478 після слова «слідчого» доповнити словом «дізнавача»;
41) у частині другій статті 484:
у першому реченні слова «слідчим, який спеціально уповноважений» замінити словами «слідчим, дізнавачем, які спеціально уповноважені»;
у другому реченні слова «слідчий, прокурор» замінити словами «слідчий, дізнавач, прокурор»;
42) у статті 489 слова «слідчим, прокурором» замінити словами «слідчим, дізнавачем, прокурором»;
43) у статті 491 слова «слідчий, прокурор» в усіх відмінках замінити словами «слідчий, дізнавач, прокурор» у відповідному відмінку;
44) у частині другій статті 493 слова «слідчого, прокурора» замінити словами «слідчого, дізнавача, прокурора»;
45) у статті 499:
у частині першій слова «слідчим, який спеціально уповноважений» замінити словами «слідчим, дізнавачем, які спеціально уповноважені»;
частину п'яту після слова «слідчим» доповнити словом «дізнавачем»;
46) частину другу статті 503 після слова «слідчий» доповнити словом «дізнавач»;
47) частини першу та другу статті 504 після слова «слідчим» доповнити словом «дізнавачем»;
48) абзац перший частини першої статті 509 після слова «Слідчий» доповнити словом «дізнавач»;
49) частину третю статті 511 після слова «слідчим» доповнити словом «дізнавачем»;
50) пункт 2 частини першої статті 536 після слів «якщо особу засуджено за» доповнити словами «кримінальний проступок або».
9. У пункті 2 частини п'ятої статті 361 Кодексу адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436) слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».
10. У Кодексі цивільного захисту України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 34—35, ст. 458):
1) пункт 8 частини першої статті 67 виключити;
2) у частині четвертій статті 102 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».
11. У Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):
1) у частині третій статті 28 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;
2) у другому реченні частини четвертої статті 150 слово «злочини» замінити словами «кримінальним правопорушенням»;
3) у частині другій статті 177 та пункті 3 частини третьої статті 423 слово «злочини» замінити словами «кримінального правопорушення».
12. У Виборчому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., №№ 7—9, ст. 48):
1) у частині третій статті 34, пункті 7 частини третьої статті 58, абзаці другому частини четвертої статті 60, пункті 9 частини другої статті 84, пункті 9 частини шостої статті 85, пункті 9 частини третьої статті 89, пункті 5 частини другої та частині третій статті 110, абзаці першому частини другої статті 112, пункті 9 частини п'ятої статті 140, пункті 11 частини третьої статті 146, пункті 5 частини другої, частинах третьій та шостій статті 165, абзаці першому частини другої статті 167, частині другій статті 193, пункті 9 частини одинадцятої статті 203, пункті 10 частини четвертої статті 208, пункті 5 частини другої статті 230, пункті 6 частини другої, абзаці другому частини третьої та абзаці другому частини шостої статті 236, абзаці першому частини третьої статті 239 слова «злочину проти виборчих прав громадян чи корупційного злочину» замінити словами «кримінального правопорушення проти виборчих прав громадян чи корупційного кримінального правопорушення»;
2) у пункті 6 частини першої статті 231 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».
13. У частині другій статті 9 Основ законодавства України про охорону здоров'я (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 4, ст. 19; 2017 р., № 51—52, ст. 447) слово «злочини» замінити словами «кримінальних правопорушення».

14. У частині третій статті 23 Закону України «Про господарські товариства» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 49, ст. 682 із наступними змінами) слово «злочини» замінити словами «кримінальні правопорушення».
15. У Законі України «Про державний кордон України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 2, ст. 5; 1996 р., № 37, ст. 167; 2003 р., № 27, ст. 209; 2013 р., № 21, ст. 208):
1) у пункті 5 статті 28 слово «злочин» замінити словами «кримінальне правопорушення»;
2) у частині другій статті 33 слово «злочинних» замінити словами «кримінально-протиправних».
16. У Законі України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190; 2006 р., № 51, ст. 519; 2013 р., № 25, ст. 246; 2018 р., № 43, ст. 344):
1) у пункті 2 статті 3 слово «злочину» замінити словом «кримінального»;
2) у підпункті «а» пункту 1 статті 16⁴ слово «злочину» замінити словом «кримінального».
17. У Законі України «Про оперативно-розшукову діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 22, ст. 303 із наступними змінами):
1) у пункті 1 частини першої статті 6 слово «злочини» в усіх відмінках і числах замінити словами «кримінальне правопорушення» у відповідному відмінку і числі;
2) у статті 7:
у частині четвертій слова «слідчого, прокурора» замінити словами «слідчого, дізнавача, прокурора», а слова «слідчим, прокурором» — словами «слідчим, дізнавачем, прокурором»;
у тексті слова «злочин» в усіх відмінках і числах замінити словами «кримінальне правопорушення» у відповідному відмінку і числі;
3) у частині першій статті 8:
у пункті 4 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;
у пункті 5 слова «злочинців, припинення злочинів» замінити словами «осіб, які вчинили кримінальне правопорушення, припинення кримінальних правопорушень»;
у пункті 15 слово «злочини» замінити словами «кримінальні правопорушення»;
4) у частині сьомій статті 9 слово «злочинних» замінити словами «кримінально-протиправних»;
5) у пунктах 1 та 4 частини першої статті 9¹ слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;
6) у частині першій статті 9²:
у пункті 5 слово «злочинну» замінити словами «кримінально-протиправну»;
у пункті 7 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;
7) у пункті 3 частини першої статті 10 слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень», а слова «злочинців» — словами «осіб, які вчинили кримінальне правопорушення»;
8) у частині четвертій статті 12, пункті 4 частини третьої статті 14 слово «злочин» в усіх відмінках і числах замінити словами «кримінального правопорушення» у відповідному відмінку і числі.
18. У Законі України «Про Службу безпеки України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 27, ст. 382; 2013 р., № 14, ст. 89, № 21, ст. 208; із змінами, внесеними Законом України від 4 березня 2020 року № 524-IX):
1) у частині другій статті 2 слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;
2) у частині шостій статті 19 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;
3) у пунктах 6 і 7 частини першої статті 25 слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень».
19. У Законі України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399 із наступними змінами):
1) у статті 5¹ слова «умисний злочин, вчинений» замінити словами «умисне кримінальне правопорушення, вчинене»;
2) у першому реченні частини десятої статті 43 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;
3) у пункті «д» частини першої статті 50 слова «умисний злочин» замінити словами «умисне кримінальне правопорушення».
20. У частині першій статті 61¹ Закону України «Про природно-заповідний фонд України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 34, ст. 502; 2010 р., № 11, ст. 112) слова «злочинних посягань» замінити словом «кримінальних».
21. У частині першій статті 2 Закону України «Про друковані засоби масової інформації (преси) в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 1, ст. 1; 2014 р., № 22, ст. 816) слово «злочинам» замінити словами «кримінальним правопорушенням».
22. У статті 16 Закону України «Про основні засади здійснення державного фінансового контролю в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 110; 2014 р., № 4, ст. 61):
у частині другій слова «злочинних посягань» замінити словом «кримінальних»;
у частині третій слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».
23. У Законі України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 35, ст. 358 із наступними змінами):
1) у статті 1 слово «злочини» в усіх відмінках замінити словами «кримінальні правопорушення» у відповідному відмінку;
2) у статті 12:
у підпункті «б» пункту 4 слово «злочинної» замінити словами «кримінально-протиправної»;
у пункті 6 слово «злочини» замінити словами «кримінальних правопорушення»;
3) у пункті 2 статті 14, абзаці першому пункту 3 статті 22, пункті 2 статті 26 слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень».
24. У статті 8 Закону України «Про попереднє ув'язнення» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 35, ст. 360 із наступними змінами):
у частині першій слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;
в абзаці тринадцятому частини другої слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень».
25. У пункті 8 статті 30 Закону України «Про нотаріат» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 39, ст. 383; 2009 р., № 13, ст. 161) слова «навмисний злочин» замінити словами «умисне кримінальне правопорушення».
26. В абзаці п'ятому пункту 4 частини другої статті 7 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 425; 2017 р., № 47, ст. 419) слова «злочини проти громадської безпеки» замінити словами «кримінальних правопорушення проти громадської безпеки».
27. У Законі України «Про Антимонопольний комітет України» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 50, ст. 472; 2000 р., № 41, ст. 343; 2004 р., № 13, ст. 181; 2012 р., № 31, ст. 391):
1) у частині четвертій статті 9 слова «у разі вчинення ним злочину» замінити словами «у зв'язку з набранням законної сили обвинувальним вироком суду стосовно такої особи за вчинення кримінального правопорушення»;
2) в абзаці четвертому частини другої статті 18 слова «вчинення ним злочину» замінити словами «набрання законної сили обвинувальним вироком суду стосовно такої особи за вчинення кримінального правопорушення».
28. У Законі України «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 11, ст. 51 із наступними змінами):
1) в абзаці першому частини другої статті 3 після слова «слідчим» доповнити словом «дізнавачем», а слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;
2) пункт «в» частини першої статті 5, пункт «в» частини другої статті 6, пункт «а» частини першої статті 15 після слова «слідчого» доповнити словом «дізнавача»;
3) частину другу, абзац другий частини третьої, абзац перший частини п'ятої статті 22 після слова «слідчий» в усіх відмінках доповнити словом «дізнавач» у відповідному відмінку.
29. У Законі України «Про судову експертизу» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 28, ст. 232 із наступними змінами):
1) текст статті 5 після слова «експертиз» доповнити словами «(обстежень і досліджень)»;
2) частину першу статті 7 після слів «спеціалізовані установи» доповнити словами «іх територіальні філії, експертні установи комунальної форми власності»;
3) у статті 7¹:
назву доповнити словами «(обстеження і дослідження)»;
доповнити частиною другою такого змісту:
«Підставою для отримання висновку спеціаліста при з'ясуванні обставин вчинення кримінального проступку є запит службової особи підрозділу дізнання органу Національної поліції, органу безпеки, органу, що здійснює контроль за додержанням податкового законодавства, органу Державного бюро розслідувань, Національного антикорупційного бюро України, уповноваженої особи іншого підрозділу зазначених органів, які уповноважені здійснювати досудове розслідування кримінальних проступків»;
4) частину третю статті 10 після слова «експертиз» доповнити словами «(обстежень і досліджень)»;
5) частину другу статті 15 після слова «слідчого» доповнити словом «дізнавача».
30. У частині восьмій статті 14 Закону України «Про транспорт» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 51, ст. 446; 2016 р., № 4, ст. 44) слова «злочинів» і «злочинних» замінити відповідно словами «кримінальних правопорушень» і «кримінально-протиправних».

ДОКУМЕНТИ

31. У тексті статті 2 Закону України «Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 52, ст. 455) слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень».

32. Статтю 11 Закону України «Про порядок відшкодування шкоди, завданої громадянину незаконними діями органів, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, органів досудового розслідування, прокуратури і суду» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 1, ст. 1 із наступними змінами) після слова «слідчий» в усіх відмінках доповнити словом «дізнавач» у відповідному відмінку.

33. У Законі України «Про заходи протидії незаконному обігу наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів та зловживанню ними» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 10, ст. 62; 2013 р., № 21, ст. 208):

1) у частині першій статті 5 слово «злочинної» замінити словами «кримінально-протиправної»;

2) у статті 11 слова «один із злочинів, пов'язаних» замінити словами «вчинення кримінального правопорушення, пов'язаного».

34. В абзаці шостому частини першої статті 66 Закону України «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 12, ст. 81) слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

35. У Законі України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 51, ст. 292; 2012 р., № 7, ст. 53):

1) у частині вісімнадцятій статті 6 слова «скоєнні злочину» замінити словами «вчиненні кримінального правопорушення»;

2) у частині другій статті 10 слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень».

36. У Законі України «Про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 50, ст. 302; 2014 р., № 12, ст. 178):

1) у частині п'ятій статті 15 слова «злочинних груп» замінити словами «кримінально-протиправних груп»;

2) у частині першій статті 17 слова «скоєння злочину» замінити словами «вчинення кримінального правопорушення».

37. У четвертому реченні абзацу другого статті 3 розділу VI Концепції Національної програми інформатизації, схваленої Законом України «Про Концепцію Національної програми інформатизації» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 27—28, ст. 182) слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень».

38. У Законі України «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 35, ст. 236; 2013 р., № 14, ст. 89; із змінами, внесеними Законом України від 4 березня 2020 року № 524-IX):

1) у частині третій статті 16 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

2) у пункті 4 статті 18 слова «злочинам» і «злочину» замінити відповідно словами «кримінальних правопорушенням» і «кримінального правопорушення»;

3) у частині четвертій статті 20 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

39. У частині четвертій статті 12 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20-21, ст. 190) слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

40. У Статуті внутрішньої служби Збройних Сил України, затвердженому Законом України «Про Статут внутрішньої служби Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22—23, ст. 194; 2015 р., № 13, ст. 92; 2020 р., № 3, ст. 24):

1) у статті 22:

у частині першій слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

у частині другій слово «злочин» замінити словами «кримінальне правопорушення»;

2) у статті 27 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

3) в абзаці сімнадцятому статті 69 слова «злочинів, правопорушень та» замінити словами «кримінальних та інших правопорушень, а також»;

4) в абзаці двадцятій другого статті 73, абзаці двадцятій третьому статті 108, абзаці двадцятій першому статті 116 слова «злочинів, правопорушень» замінити словами «кримінальних та інших правопорушень».

41. У Статуті гарнізонної та вартової служб Збройних Сил України, затвердженому Законом України «Про Статут гарнізонної та вартової служб Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22—23, ст. 196 із наступними змінами):

1) у частині п'ятій статті 9:

в абзаці дванадцятому слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;

в абзаці двадцятому слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

в абзаці двадцятій першому слово «злочинів» замінити словом «кримінальних»;

2) у частині другій статті 23:

в абзаці четвертому слово «злочини» замінити словом «кримінальні»;

в абзацах п'ятому і шостому слово «злочинів» замінити словом «кримінальних»;

в абзаці шістнадцятому слова «швидкого і повного розкриття злочинів та виявлення правопорушень» замінити словами «швидкого і повного виявлення та розкриття кримінальних та виявлення інших правопорушень»;

в абзаці двадцятій першому слово «злочинів» замінити словом «кримінальних».

42. У частині четвертій статті 6 та першому реченні статті 91¹ Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, затвердженого Законом України «Про Дисциплінарний статут Збройних Сил України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 22—23, ст. 197 із наступними змінами) слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

43. В абзаці сьомому частини сьомої статті 8 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 40, ст. 365 із наступними змінами) слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

44. У частині другій статті 12 та частині четвертій статті 22 Закону України «Про порядок допуску та умови перебування підрозділів збройних сил інших держав на території України» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 17, ст. 122) слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

45. У частині третій статті 10 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 22, ст. 171; 2016 р., № 4, ст. 43) слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

46. В абзаці першому частини четвертої статті 11 Закону України «Про природно-монополь» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 30, ст. 238; 2011 р., № 10, ст. 63; 2012 р., № 7, ст. 53) слова «вироком суду у скоєнні злочину» замінити словами «вироком суду стосовно такої особи за вчинення кримінального правопорушення».

47. У частині першій статті 11 Закону України «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 35, ст. 289; 2017 р., № 40—41, ст. 383) слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

48. У Законі України «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 40, ст. 338 із наступними змінами):

1) у пункті 1 статті 9:

в абзаці другому слова «проступкам і злочинам» замінити словами «і кримінальних правопорушенням»;

в абзаці третьому слово «злочини» замінити словами «кримінальні правопорушення»;

в абзаці четвертому слова «злочинів» і «злочинних» замінити відповідно словами «кримінальних правопорушень» і «кримінально протиправних»;

2) в абзаці третьому пункту 4 статті 10 слова «із злочинами» замінити словами «з кримінальними правопорушеннями»;

3) у частині третій статті 12 слово «злочини» замінити словами «кримінальні правопорушення»;

4) у пункті 5 частини третьої статті 13 слова «правопорушень чи злочинів» замінити словами «чи кримінальних правопорушень»;

5) у пункті 4 частини сьомої статті 14 слова «правопорушення чи злочини» замінити словами «чи кримінальні правопорушення»;

6) у статті 17:

у частині першій слова «злочинних посягань та інших протиправних дій» замінити словами «кримінально протиправних діянь та кримінально протиправних посягань»;

у частині п'ятій слова «злочинного діяння» замінити словами «кримінально протиправного діяння»;

7) у тексті Закону слова «правопорушення і злочини» в усіх відмінках замінити словами «і кримінальні правопорушення» у відповідному відмінку.

49. У пункті 2 частини тридцять сьомої статті 7 Закону України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5—6, ст. 30; 2018 р., № 46, ст. 369) слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

50. У пункті 39.3 статті 39 Закону України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 29, ст. 137) слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

51. У Законі України «Про охорону дитинства» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 30, ст. 142):

1) у частині четвертій статті 9 слово «злочинам» замінити словами «кримінальним правопорушенням»;

2) у частині п'ятій статті 33 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

52. У частині третій статті 6³ Закону України «Про акредитацію органів з оцінки відповідності» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 32, ст. 170; 2012 р., № 36, ст. 420) слово «злочини» замінити словами «кримінального правопорушення, якщо ця судимість не погашена і не знята в установленому законом порядку».

53. У пункті 2 частини першої статті 12 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 33, ст. 175) слово «злочини» замінити словами «кримінального правопорушення».

54. У Законі України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 47, ст. 251; 2013 р., № 14, ст. 89; із змінами, внесеними Законом України від 4 березня 2020 року № 524-IX):

1) у частині другій статті 6 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

2) у частині другій статті 16 слово «злочини» замінити словами «кримінальні правопорушення».

55. У Законі України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 1, ст. 1; 2011 р., № 52, ст. 591; 2012 р., № 7, ст. 53; 2013 р., № 21, ст. 208):

1) у пункті 26 частини першої статті 1 слово «злочини» замінити словами «кримінальні правопорушення»;

2) в абзаці першому частини шостої статті 23 слова «набрання законної сили обвинувальним вироком суду у скоєнні злочину» замінити словами «набрання законної сили обвинувальним вироком суду стосовно таких осіб за вчинення ними кримінального правопорушення»;

3) у пункті 2 частини десятої статті 47 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

56. У пункті 2 частини першої статті 26 Закону України «Про страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 7, ст. 50) слово «злочини» замінити словами «кримінального правопорушення».

57. У частині другій статті 10 Закону України «Про кредитні спілки» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 15, ст. 101) слова «непогашену судимість за корисливими злочинами» замінити словами «судимість за вчинення кримінальних правопорушень з корисливих мотивів, якщо ця судимість не погашена і не знята в установленому законом порядку».

58. У Законі України «Про Військову службу правопорядку у Збройних Силах України» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 32, ст. 225; 2013 р., № 14, ст. 89, № 21, ст. 208, № 37, ст. 490; 2014 р., № 12, ст. 178, № 38, ст. 937):

1) у статті 1 слово «злочинам» замінити словами «кримінальним та»;

2) у частині першій статті 3:

в абзацах другому і третьому слово «злочинів» замінити словом «кримінальних»;

в абзаці сьомому слово «злочинних» замінити словами «кримінально протиправних»;

3) у статті 7:

у пункті 2 слово «злочинів» замінити словом «кримінальних»;

в абзаці другому пункту 4 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

у пункті 14 слова «злочинів» і «злочину» замінити відповідно словами «кримінальних правопорушень» і «кримінального правопорушення»;

у пункті 15 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

у пункті 16 слова «справах про злочини» замінити словами «кримінальних провадженнях»;

4) у пунктах 1, 5 та 19 статті 8 слово «злочини» в усіх відмінках замінити словом «кримінальними» у відповідному відмінку;

5) у частині другій статті 10 слова «злочину» замінити словом «кримінального».

59. У Законі України «Про контролёрзвудувальну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 12, ст. 89):

1) в абзаці четвертому пункту 1 частини першої статті 6 слово «злочини» замінити словами «кримінальних правопорушення»;

2) в абзаці другому пункту 7 частини другої статті 7 слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;

3) у частині другій статті 10 слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень».

60. У Законі України «Про боротьбу з тероризмом» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 25, ст. 180; 2006 р., № 14, ст. 116; 2009 р., № 36—37, ст. 511; 2011 р., № 43, ст. 449; 2014 р., № 5, ст. 62, № 29, ст. 946; 2016 р., № 4, ст. 44, № 10, ст. 104):

1) в абзаці п'ятому частини першої статті 1 слова «злочини» замінити словами «кримінальних правопорушення»;

2) у частинах першій, другій, шостій та дев'ятій статті 5, частині першій статті 6, абзаці другому частини першої статті 7 слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;

3) у пункті 1 частини першої статті 8 слова «злочинної» і «злочинів» замінити відповідно словами «кримінально протиправної» і «кримінальних правопорушень»;

4) у пункті 7 частини першої статті 15 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

5) у пункті 2, в абзаці другому пункту 3 та пунктах 7 і 8 частини першої статті 25 слова «злочини» в усіх відмінках замінити словами «кримінальні правопорушення» у відповідному відмінку;

6) у частині другій статті 26 слово «злочини» замінити словами «кримінальні правопорушення».

61. В абзаці четвертому частини другої статті 68 Закону України «Про землеустрій» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 36, ст. 282) слово «злочини» замінити словами «кримінальних правопорушення».

62. У частині першій статті 13 Закону України «Про державний контроль за використанням та охороною земель» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 39, ст. 350) слова «злочинних посягань» замінити словом «кримінальних».

63. У Законі України «Про недержавне пенсійне забезпечення» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 47—48, ст. 372; 2012 р., № 12—13, ст. 82, № 37, ст. 443):

1) у пункті 3 частини другої статті 13, пункті 4 частини другої статті 24, пункті 4 частини третьої статті 35 слово «злочини» замінити словами «кримінальні правопорушення»;

2) у статті 54:

в абзаці другому частини третьої слово «злочини» замінити словами «кримінальні правопорушення»;

у пункті 4 частини четвертої слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

64. У Законі України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 49—51, ст. 376; 2012 р., № 12—13, ст. 82):

1) у частині сьомій статті 69 слово «злочини» замінити словами «кримінальні правопорушення»;

2) у частині третій статті 70 слова «умисний злочин» замінити словами «умисне кримінальне правопорушення»;

3) в абзаці другому частини третьої статті 81 слово «злочини» замінити словами «кримінальних правопорушення».

65. У частині першій статті 24 Закону України «Про поховання та похоронну справу» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 7, ст. 47) слова «відсутності складу злочину» замінити словами «встановлення відсутності складу кримінального правопорушення».

66. В абзаці першому частини четвертої статті 20 Закону України «Про телекомунікації» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 12, ст. 155; 2012 р., № 7, ст. 53) слова «скоєнні злочину» замінити словами «вчиненні кримінального правопорушення».

67. У частині другій статті 7 та частині першій статті 9 Закону України «Про оцінку земель» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 15, ст. 229) слово «злочини» замінити словами «кримінальні правопорушення».

68. У частині п'ятнадцятій статті 5 Закону України «Про Державну спеціальну службу транспорту» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 19, ст. 269; 2018 р., № 6—7, ст. 39) слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

69. У Законі України «Про Центральну виборчу комісію» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 36, ст. 448; 2013 р., № 14, ст. 89):

1) у частині другій статті 7 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

2) у частині четвертій статті 13 слово «злочину» замінити словом «кримінального».

70. У підпункті 37.1.2 пункту 37.1 статті 37 Закону України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 1, ст. 1; 2011 р., № 39, ст. 386) слова «злочину, що призвів» замінити словами «кримінального правопорушення, що призвело».

71. В абзаці другому частини першої статті 7 Закону України «Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 16, ст. 265) слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

72. В абзаці другому частини першої статті 32 Закону України «Про захист прав споживачів» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 7, ст. 84; 2014 р., № 4, ст. 61) слова «злочинних посягань» замінити словом «кримінальних».

73. У частині п'ятій статті 17 Дисциплінарного статуту органів внутрішніх справ України, затвердженого Законом України «Про Дисциплінарний статут органів внутрішніх справ України» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 29, ст. 245; 2013 р., № 14, ст. 89; 2014 р., № 12, ст. 178) слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

74. У Законі України «Про ціни папери та фондовий ринок» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 31, ст. 268; 2013 р., № 26, ст. 264):

1) у частині другій статті 27 слово «злочини» замінити словами «кримінальні правопорушення»;

2) в абзаці четвертому частини третьої статті 48 слова «чи посадові злочини» замінити словами «кримінальних правопорушення проти власності чи у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг».

75. У Законі України «Про військовий обов'язок і військову службу» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 38, ст. 324; 2015 р., № 13, ст. 85):

1) в абзаці одинадцятому частини дев'ятої та абзаці сьомому частини десятої статті 14 слова «злочину невеликої або середньої тяжкості» замінити словами «кримінального проступку, нетяжкого злочину»;

2) в абзаці сьомому частини першої статті 18 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

76. У Законі України «Про наркотичні засоби, психотропні речовини і прекурсори» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 10, ст. 89; 2013 р., № 2, ст. 9; 2019 р., № 47, ст. 310):

1) в абзаці четвертому частини четвертої статті 8 слова «середньої тяжкості» і «або злочинів» замінити відповідно словами «нетяжких» і «або кримінальних правопорушень»;

2) в абзаці п'ятому частини другої статті 9 слова «злочинів середньої тяжкості» замінити словом «нетяжких», слово «злочинів» — словами «кримінальних правопорушень», а слово «злочини» — словами «кримінальних правопорушення».

77. В абзаці другому частини першої статті 62 Закону України «Про акціонерні товариства» (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., № 50—51, ст. 384) слова «непогашену судимість за злочини проти власності, службові чи господарські злочини» замінити словами «судимість за вчинення кримінальних правопорушень проти власності, у сфері господарської діяльності, у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг, якщо ця судимість не погашена і не знята в установленому законом порядку».

78. У частині другій статті 85¹ Дисциплінарного статуту служби цивільного захисту, затвердженого Законом України «Про дисциплінарний статут служби цивільного захисту» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 29, ст. 398; 2013 р., № 14, ст. 89; 2014 р., № 12, ст. 178) слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

79. У першому реченні абзацу першого частини шостої статті 51 Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 14—17, ст. 133) слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

80. В абзаці третьому частини другої статті 21¹ та абзаці третьому частини восьмої статті 21-3 Закону України «Про культуру» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 24, ст. 168; 2016 р., № 10, ст. 103; із змінами, внесеними Законом України від 4 березня 2020 року № 524-IX) слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

81. У частині другій статті 6 Закону України «Про інформацію» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 32, ст. 313) слово «злочинам» замінити словами «кримінальним правопорушенням».

82. У статті 6 Закону України «Про доступ до публічної інформації» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 32, ст. 314):

у пункті 1 частини другої слово «злочинам» замінити словами «кримінальним правопорушенням»;

у другому реченні частини п'ятої слово «злочину» замінити словами «кримінальному правопорушенням».

83. В абзаці четвертому частини третьої статті 1 Закону України «Про волонтерську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 42, ст. 435; 2015 р., № 22, ст. 146; 2018 р., № 39, ст. 285) слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень».

84. У Законі України «Про застосування амністії в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 51, ст. 580; 2014 р., № 14, ст. 257):

1) у частині першій статті 1 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

2) у пункті «е» частини першої статті 4 слова «умисний злочин» замінити словами «умисне кримінальне правопорушення»;

3) у частині першій статті 5 слово «злочини» замінити словами «кримінальні правопорушення»;

4) у частині першій статті 8 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

85. У частині третій статті 26, пункті 11 частини п'ятої статті 27, пунктах 11 і 12 частини третьої статті 37 Закону України «Про вибори народних депутатів України» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 10—11, ст. 73) слова «злочину проти» замінити словами «кримінального правопорушення проти».

86. У частині восьмій статті 10 Закону України «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 17, ст. 155) слова «злочинних посягань» замінити словами «кримінально протиправних».

87. У Законі України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 19—20, ст. 179):

1) у частині першій статті 23 слово «злочин» замінити словом «кримінальні»;

2) у частинах першій і другій статті 27 слова «злочин» замінити словами «кримінальне правопорушення»;

3) у частині першій статті 28 слово «злочини» замінити словами «кримінальні правопорушення».

88. У Законі України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 50, ст. 564; 2014 р., № 12, ст. 178; 2015 р., № 43, ст. 386):

1) у частині третій статті 8, частині третій статті 11, частині другій статті 13 слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;

2) у пункті 2 частини другої статті 35 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

89. У Законі України «Про охоронну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 2, ст. 8):

1) у пункті 2 частини першої статті 11 слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;

2) у частині сьомій статті 16 слово «злочинність» замінити словами «кримінально протиправність».

90. У пункті 8 частини другої статті 42¹⁰ Закону України «Про зайнятість населення» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 24, ст. 243; 2017 р., № 30, ст. 323) слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

91. У Законі України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 27, ст. 282):

1) у частині другій статті 6:

у пункті 1 слова «злочину середньої тяжкості» замінити словами «нетяжкого злочину»;

пункт 4 після слова «слідчого» доповнити словом «дізнавача»;

2) у пункті 2 частини першої статті 31 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

3) у пункті 6 частини першої статті 32 слова «злочину середньої тяжкості» замінити словами «нетяжкого злочину».

92. У частині четвертій статті 5 Закону України «Про інститути спільного інвестування» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 29, ст. 337) слово «злочини» замінити словами «кримінальні правопорушення».

93. У Законі України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 51, ст. 716; 2016 р., № 34, ст. 593):

1) в абзаці другому частини шостої статті 7 слова «скоєнні злочину» замінити словами «вчиненні кримінального правопорушення»;

2) у частині третій статті 16 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

94. У Законі України «Про Національну гвардію України» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 17, ст. 594; 2016 р., № 3, ст. 35; із змінами, внесеними Законом України від 4 березня 2020 року № 524-IX):

1) у частині першій статті 1 слова «від злочинних» замінити словами «від кримінальних»;

2) у частині восьмій статті 9 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

3) у пункті 1 частини першої статті 12 слово «злочинних» замінити словом «кримінальних»;

4) у пункті 10 частини першої статті 13 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

5) у частині першій статті 16 слово «злочинів» замінити словом «кримінальних».

95. У пункті 39 частини першої статті 14 Закону України «Про Державну службу спеціального зв'язку та захисту інформації України» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 25, ст. 890; 2017 р., № 45, ст. 403) слова «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень».

96. У частині другій статті 12 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 26, ст. 892; 2019 р., № 42, ст. 238) слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень», а слово «слідства» — словом «розслідування».

97. У частині третій статті 12 Закону України «Про стандартизацію» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 31, ст. 1058) слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

98. У пункті 2 частини третьої статті 19 та пункті 2 частини другої статті 42 Закону України «Про вищу освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 37—38, ст. 2004; 2017 р., № 38—39, ст. 380) слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

99. У пункті 2 частини першої статті 13 та частині четвертій статті 21 Закону України «Про Національне антикорупційне бюро України» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 47, ст. 2051; із змінами, внесеними Законом України від 4 березня 2020 року № 524-IX) слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

100. У Законі України «Про запобігання корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056 із наступними змінами):

ДОКУМЕНТИ

1) у пунктах 2 і 3 частини третьої статті 5 та абзці другому частини п'ятої статті 9 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

2) у примітці до статті 50 слова «прокурори і слідчі» замінити словами «прокуро-ри, слідчі і дізнавачі»;

3) у примітці до статті 56 слова «прокурорів і слідчих» замінити словами «прокуро-рів, слідчих і дізнавачів»;

4) в абзці другому частини першої та абзці першому частини п'ятої статті 65 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

101. У Законі України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 1, ст. 1):

1) у пункті 4 частини першої статті 11 слова «злочинів» і «злочинах» замінити від-повідно словами «кримінальних правопорушень» і «кримінальних правопорушеннях»;

2) у пункті 2 частини першої статті 12 слово «злочин» замінити словами «криміналь-не правопорушення», а слова «здійснення геноциду, злочину проти людності або вій-ськового злочину» — словами «вчинення кримінального правопорушення проти ми-ру, безпеки людства та міжнародного правопорядку або військового кримінального правопорушення».

102. У частині сьомій статті 8¹ Закону України «Про прокуратуру» (Відомості Верхо-вної Ради України, 2015 р., № 2—3, ст. 12 із наступними змінами) слово «злочинів» за-мінити словами «кримінальних правопорушень».

103. У пункті 1 частини першої статті 23 та пункті 3 частини першої статті 45 Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (Відомості Вер-ховної Ради України, 2015 р., № 11, ст. 75) слово «злочину» замінити словами «кримі-нального правопорушення».

104. У частині першій статті 25 Закону України «Про Рахункову палату» (Відомос-ті Верховної Ради України, 2015 р., № 36, ст. 360) слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

105. У Законі України «Про Національну поліцію» (Відомості Верховної Ради Украї-ни, 2015 р., № 40—41, ст. 379):

1) в абзці третьому частини четвертої статті 7 слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;

2) у пунктах 2 і 3 частини першої статті 38, підпункті «г» пункту 9 частини третьої статті 45, пункті 3 частини другої статті 61 слово «злочину» замінити словами «кримі-нального правопорушення».

106. У Законі України «Про Національне агентство України з питань виявлення, роз-шуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів» (Відо-мості Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 2, № 11, ст. 129):

1) у пунктах 2 і 3 частини третьої статті 3 слово «злочину» замінити словами «кри-мінального правопорушення»;

2) у пункті 7 частини першої статті 9, пунктах 3 і 4 частини першої статті 10, абзацах восьмому і дев'ятому пункту 2 частини п'ятої статті 12 слово «злочинів» замінити сло-вами «кримінальних правопорушень».

107. У пункті 2 частини третьої статті 9, пункті 2 частини шостої статті 21 та пункті 2 частини третьої статті 22 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 3, ст. 25) слово «злочину» замінити сло-вами «кримінального правопорушення».

108. У Законі України «Про державну службу» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43):

1) у пункті 4 частини шостої статті 14, пункті 3 частини другої статті 19 та частині чет-вертій статті 63 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

2) у пунктах 7 і 14 частини другої статті 65, частині четвертій статті 77 слово «злочин-ну» замінити словом «кримінального»;

3) у пункті 4 частини першої статті 84 слово «злочину» замінити словами «кримі-нального правопорушення».

109. У Законі України «Про Державне бюро розслідувань» (Відомості Верховної Ра-ди України, 2016 р., № 6, ст. 55 із наступними змінами):

1) у статті 1 слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;

2) у пунктах 3—8 і 9 частини першої статті 6 слово «злочини» в усіх відмінках замі-нити словами «кримінальні правопорушення» у відповідному відмінку;

3) у пунктах 1, 2, 4—6 і 10 частини першої статті 7 слово «злочин» в усіх відмін-ках і числах замінити словами «кримінальне правопорушення» у відповідному відмін-ку і числі;

4) у статті 8:

у назві слово «злочини» замінити словами «кримінальні правопорушення»;

в абзацах першому і другому частини першої слова «злочини» і «злочину» замі-нити відповідно словами «кримінальні правопорушення» і «кримінального правопо-рушення»;

у частині другій слово «злочини» замінити словами «кримінальні правопорушен-ня»;

у частині третій слово «злочин» замінити словами «кримінальне правопорушення»;

5) в абзці десятою частини третьої статті 11 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

6) у пункті 5 частини четвертої статті 13 та абзці другому частини сьомої статті 14 слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;

7) у пункті 2 частини першої статті 15 та частині четвертій статті 18 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення»;

8) пункт 6 частини четвертої статті 20 після слова «слідчий» доповнити словом «ді-знавач»;

9) у частинах шостій і сьомій статті 22, пункті 1 частини третьої статті 23 слово «зло-чини» в усіх відмінках замінити словами «кримінальне правопорушення» у відповід-ному відмінку;

10) у частині четвертій статті 24 слово «злочину» замінити словами «кримінально-го правопорушення»;

11) у пункті 3 частини четвертої статті 25 слово «злочину» замінити словом «кри-мінального».

110. У пункті 2 частини першої статті 44 Закону України «Про органи та осіб, які здій-снюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» (Відомості Вер-ховної Ради України, 2016 р., № 29, ст. 535) слова «умисний злочин» замінити словами «умисне кримінальне правопорушення».

111. У пункті 6 частини другої статті 7, пункті 2 частини першої статті 10, частині де-сятій статті 19 Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регу-лювання у сферах енергетики та комунальних послуг» (Відомості Верховної Ради Укра-їни, 2016 р., № 51, ст. 833) слово «злочину» замінити словами «кримінального право-порушення».

112. У пункті 2 частини другої статті 6 Закону України «Про антидопінговий контро-ль у спорті» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 11, ст. 102) слово «злочин-ну» замінити словами «кримінального правопорушення».

113. В абзці третьому частини третьої статті 6 та в абзці третьому частини дру-гої статті 11 Закону України «Про Український культурний фонд» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 19, ст. 238; із змінами, внесеними Законом України від 4 березня 2020 року № 524-ІХ) слово «злочину» замінити словами «кримінального право-порушення».

114. У Законі України «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України» (Ві-домості Верховної Ради України, 2017 р., № 45, ст. 403):

1) у статті 8:

у частині другій:

у пункті 2 слово «злочинних» замінити словами «кримінально протиправних»;

у пункті 3 слово «злочинів» замінити словами «кримінальних правопорушень»;

у пункті 21 частини третьої слово «злочинів» замінити словами «кримінальних пра-вопорушень»;

2) у статті 12 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

115. У пункті 3 частини третьої статті 7 Закону України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 5, ст. 31; із змінами, внесеними Законом України від 4 березня 2020 року № 524-ІХ) слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

116. У Дисциплінарному статуті Національної поліції України (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 29, ст. 233):

1) у пункті 11 частини шостої статті 1 слово «злочинів» замінити словами «кримі-нальних правопорушень»;

2) у частині шостій статті 17 слово «злочину» замінити словами «кримінального правопорушення».

117. У розділі І Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень» (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 17, ст. 71):

1) у пункті 1:

підпункти 2—4, 7 виключити;

підпункт 8 викласти в такій редакції:

«8) у статті 255:

в абзці «центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію дер-жавної політики у сфері безпеки на морському та річковому транспорті (стаття 136)» пункту 1 частини першої слово та цифри «(стаття 136)» замінити словами та цифрами «(частини п'ята та шоста статті 130, стаття 136)»;

у пункті 3 частини другої слова «інспектор з безпеки на морському та річковому транспорті» замінити словами «посадові особи центрального органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері безпеки на морському та річко-вому транспорті», а слова та цифри «частини третя і четверта статті 130» замінити сло-вами та цифрами «частини п'ята і шоста статті 130»;

підпункти 9 і 10 виключити;

2) у пункті 2:

абзац четвертий підпункту 44 викласти в такій редакції:

«Примітка. Корупційними кримінальними правопорушеннями відповідно до цьо-го Кодексу вважаються кримінальні правопорушення, передбачені статтями 191, 262, 308, 312, 313, 320, 357, 410, у випадку їх вчинення шляхом зловживання службовим

становищем, а також кримінальні правопорушення, передбачені статтями 210, 354, 364, 364¹, 365², 366¹, 368, 368¹—369, 369¹, 369² цього Кодексу»;

абзац одинадцятій підпункту 48 викласти в такій редакції:

«третє речення доповнити словами «а з часу вчинення кримінального проступку — п'ять років»;

підпункти 127, 128, 131, 149, 171, 207 виключити;

підпункт 170 викласти в такій редакції:

«170) в абзці другому частини першої статті 286 слова «від двохсот до п'ятисот» замінити словами «від трьох тисяч до п'яти тисяч», а слова «або без такого» виклю-чити»;

3) у пункті 3:

абзац третій підпункту 1 викласти в такій редакції:

«4) дізнавач — службова особа підрозділу дізнання органу Національної поліції, органу безпеки, органу, що здійснює контроль за додержанням податкового законо-давства, органу Національного антикорупційного бюро України, органу Державного бюро розслідувань, у випадках, установлених цим Кодексом, уповноважена особа ін-шого підрозділу зазначених органів, які уповноважені в межах компетенції, передба-ченої цим Кодексом, здійснювати досудове розслідування кримінальних проступків»;

підпункт 2 викласти в такій редакції:

«2) статтю 38 викласти в такій редакції:

«Стаття 38. Орган досудового розслідування

1. Органами досудового розслідування є органи, що здійснюють досудове слідство і дізнання.

2. Досудове слідство здійснюють:

1) слідчі підрозділи:

а) органів Національної поліції;

б) органів безпеки;

в) органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства;

г) органів Державного бюро розслідувань;

2) підрозділи детективів, підрозділ внутрішнього контролю Національного антико-рупційного бюро України.

3. Дізнання здійснюють підрозділи дізнання або уповноважені особи інших підроз-ділів:

а) органів Національної поліції;

б) органів безпеки;

в) органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства;

г) органів Державного бюро розслідувань;

г) Національного антикорупційного бюро України.

4. Досудове розслідування здійснюють слідчі, дізнавачі одноособово або слідчою групою, групою дізнавачів.

5. Орган досудового розслідування зобов'язаний застосовувати всі передбачені за-коном заходи для забезпечення ефективності досудового розслідування»;

у підпункті 3:

абзаци п'ятий — дев'ятий викласти в такій редакції:

«1) визначати дізнавача, який здійснюватиме дізнання, а у випадках здійснення ді-знання групою дізнавачів — визначати старшого цієї групи, який керуватиме діями ін-ших дізнавачів;

2) відстроновувати дізнавача від проведення дізнання за ініціативою прокурора або з власної ініціативи та призначати іншого дізнавача за наявності підстав, передбачених цим Кодексом, для його відводу (самовідводу) або неефективного дізнання;

3) ознайомлюватися з матеріалами дізнання, давати дізнавачу письмові вказівки, що не суперечать рішенням та вказівкам прокурора;

4) вживати заходів для усунення порушень вимог законодавства у разі їх допущен-ня дізнавачем;

5) здійснювати досудове розслідування кримінальних проступків, користуючись при цьому повноваженнями дізнавача»;

доповнити абзацом десятим такого змісту:

«6) здійснювати інші повноваження, передбачені цим Кодексом»;

абзац дев'ятий підпункту 17 після слів «отримано висновок спеціаліста і» доповни-ти словами «за згодою»;

абзац дванадцятий підпункту 21 викласти в такій редакції:

«1) двох місяців з дня повідомлення особи про підозру у вчиненні кримінального проступку у виняткових випадках, передбачених пунктами 1 і 2 частини третьої цієї статті»;

підпункт 22 виключити;

підпункт 27 викласти в такій редакції:

«27) доповнити статтями 298¹—298⁵ такого змісту:

«Стаття 298¹. Процесуальні джерела доказів у кримінальних провадженнях про кри-мінальні проступки

1. Процесуальними джерелами доказів у кримінальному провадженні про кримі-нальні проступки, крім визначених статтею 84 цього Кодексу, також є пояснення осіб, результати медичного освідчування, висновок спеціаліста, а також отримані за згодою показання технічних приладів і технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйом-ки, відеозапису, чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису.

Такі процесуальні джерела доказів не можуть бути використані у кримінальному провадженні щодо злочину, окрім як на підставі ухвали слідчого судді, що постановля-ється за клопотанням прокурора.

Стаття 298². Затримання уповноваженою службовою особою особи, яка вчинила кримінальний проступок

1. Уповноважена службова особа має право без ухвали слідчого судді, суду затри-мати особу, підозрювану у вчиненні кримінального проступку, у випадках, передбаче-них пунктами 1 і 2 частини першої статті 208 цього Кодексу, та лише за умови, що ця особа:

1) відмовляється виконувати законну вимогу уповноваженої службової особи щодо припинення кримінального проступку або чинить опір;

2) намагається залишити місце вчинення кримінального проступку;

3) під час безпосереднього переслідування після вчинення кримінального проступ-ку не виконує законних вимог уповноваженої службової особи;

4) перебуває у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння та може завда-ти шкоди собі або оточуючим.

Уповноважена службова особа має право без ухвали слідчого судді, суду затрима-ти особу, підозрювану у вчиненні кримінального проступку, також за умови, якщо вона ухилилась від органів досудового розслідування чи суду.

2. Затримання особи, яка вчинила кримінальний проступок, здійснюється не більш як на три години з моменту фактичного затримання.

3. Уповноважена службова особа, яка здійснила затримання, та дізнавач повинні негайно повідомити особи зрозумілою для неї мовою підстави затримання та у вчинен-ні якого кримінального правопорушення вона підозрюється, а також роз'яснити її пра-во мати захисника, отримувати медичну допомогу, давати пояснення, показання або не говорити нічого з приводу підозри проти неї, негайно повідомити інших осіб про своє затримання і місце перебування відповідно до положень статті 213 цього Кодексу, ви-магати перевірку обґрунтованості затримання та інші процесуальні права, передбаче-ні цим Кодексом.

4. Особу може бути затримано:

1) до сімдесяти двох годин — за умов, передбачених пунктами 1—3 частини першої цієї статті, та з дотриманням вимог статті 211 цього Кодексу;

2) до двадцяти чотирьох годин — за умови, передбаченої пунктом 4 частини пер-шої цієї статті;

3) до сімдесяти двох годин — за умови, передбаченої абзацом шостим частини пер-шої цієї статті, та з дотриманням вимог статті 211 цього Кодексу.

Копія протоколу затримання особи невідкладно надіслается прокурору.

5. Затриманому надається можливість повідомити інших осіб про затримання і міс-це перебування відповідно до положень статті 213 цього Кодексу.

6. Уповноважена службова особа, яка здійснила затримання, здійснює особистий обшук затриманої особи з дотриманням правил, передбачених частиною сьомою стат-ті 223 цього Кодексу.

7. Службова особа, відповідальна за перебування затриманих за вчинення кримі-нального проступку, зобов'язана вчинити дії, передбачені частиною третьою статті 212 цього Кодексу, з урахуванням особливостей, визначених цією статтею.

Стаття 298³. Вилучення речей і документів

1. Речі і документи, що є знаряддям та/або засобом вчинення кримінального про-ступку чи безпосереднім предметом посягання, виявлені під час затримання, особис-того обшуку затриманої особи або огляду речей, вилучаються уповноваженою службо-вою особою Національної поліції, органу безпеки, органу, що здійснює контроль за до-держанням податкового законодавства, органу Державного бюро розслідувань.

Вилучені речі і документи зберігаються органом, що їх вилучив, до розгляду про-вадження про кримінальний проступок по суті в суді у порядку, визначеному Кабіне-том Міністрів України.

У виняткових випадках вилучені речі і документи можуть бути повернуті володільце-ві до розгляду провадження про кримінальний проступок по суті в суді. Залежно від ре-зультатів розгляду вилучені речі та документи у встановленому порядку конфіскують або повертають володільцеві, або знищують.

Про вилучення речей і документів складається протокол або робиться відповідний запис у протоколі про затримання.

2. Вилучені під час обшуку затриманої особи речі і документи, зазначені у частині першій цієї статті, визнаються речовими доказами, про що дізнавачем вноситься від-повідна постанова, та приєднуються до матеріалів дізнання.

Стаття 298⁴. Особливості повідомлення про підозру

1. Письмове повідомлення про підозру у вчиненні кримінального проступку скла-дається дізнавачем за погодженням із прокурором у випадках та порядку, передбаче-них цим Кодексом.

2. Одночасно із врученням повідомлення про підозру особа інформується про ре-зультати медичного освідчування та висновку спеціаліста за їх наявності. У разі незго-

ди з результатами медичного освідчування або висновком спеціаліста особа протягом сорока восьми годин має право звернутися до дізнавача або прокурора з клопотан-ням про проведення експертизи. У такому разі дізнавач або прокурор має право зверн-нутися до експерта для проведення експертизи із дотриманням правил, передбачених цим Кодексом.

У разі якщо протягом встановленого строку особа не звернеться з клопотанням про проведення експертизи, відповідне клопотання може бути заявлено лише під час су-дового розгляду.

Стаття 298⁵. Порядок продовження, зупинення строків дізнання

1. У разі необхідності проведення додаткових слідчих і розшукових дій строк дізна-ння може бути продовжений прокурором до двох місяців. Про продовження строку ді-знання прокурор вносить постанову.

2. У разі неможливості закінчити дізнання у строк, визначений статтею 219 цього Кодексу, дізнавач або прокурор звільняє затриману особу не пізніше сімдесяти двох годин з моменту затримання.

3. Перебіг строку дізнання зупиняється у випадку, передбаченому статтею 280 цьо-го Кодексу.

4. Строк із дня винесення постанови про зупинення кримінального провадження до дня її скасування слідчим суддею або винесення постанови про відновлення криміналь-ного провадження не включається до строків, передбачених цією статтею»;

підпункт 28 виключити;

абзаци другий і третій підпункту 29 викласти в такій редакції:

«Стаття 300. Слідчі (розшукові) дії, негласні слідчі (розшукові) дії та інші дії під час досудового розслідування кримінальних проступків

1. Для досудового розслідування кримінальних проступків дозволяється виконува-ти всі слідчі (розшукові) дії, передбачені цим Кодексом, та негласні слідчі (розшукові) дії, передбачені частиною другою статті 264 та статтею 268 цього Кодексу, а також від-бирати пояснення для з'ясування обставин вчинення кримінального проступку, прово-дити медичне освідчування, отримувати висновок спеціаліста, що має відповідати ви-могам до висновку експерта, знімати за згодою показання технічних приладів і техніч-них засобів у провадженні щодо вчинення кримінальних проступків, що мають функ-ції фото- і кінозйомки, відеозапису, чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису, вилуча-ти знаряддя і засоби вчинення кримінального проступку, речі і документи, що є безпо-середнім предметом кримінального проступку або виявлені під час затримання особи, особистого огляду або огляду речей, до внесення відомостей про кримінальний про-ступок до Єдиного реєстру досудових розслідувань»;

абзац шостий підпункту 33 викласти в такій редакції:

«2. Суд розглядає обвинувальний акт щодо вчинення кримінального проступку без проведення судового розгляду в судовому засіданні за відсутності учасників судового провадження, якщо обвинувачений не оспорує встановлені під час дізнання обставини і згоден з розглядом обвинувального акта за його відсутності».

118. У підпунктах «б» і «в» пункту 1 частини першої статті 33 Закону України «Про режим спільного транзиту та запровадження національної електронної транзитної систе-ми» (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 41, ст. 232) слово «злочинів» за-мінити словами «кримінальних правопорушень».

II. Цей Закон набирає чинності з дня набрання чинності Законом України «Про вве-сення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслі-дування окремих категорій кримінальних правопорушень» від 22 листопада 2018 ро-ку № 2617-VIII.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
17 червня 2020 року
№ 720-ІХ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 12 серпня 2020 р. № 988-р
Київ

**Про звільнення Драганчука Ю. О.
з посади заступника Міністра
фінансів України**
Звільнити Драганчука Юрія Олеговича з посади заступника Міністра фінансів України у зв'язку з переходом на іншу роботу.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 12 серпня 2020 р. № 990-р
Київ

**Про призначення Кави О. С.
заступником Міністра фінансів України**
Призначити Каву Олександра Степановича заступником Міністра фінансів Укра-їни.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 26 серпня 2020 р. № 1046-р
Київ

**Про призначення Михайлова О. С.
заступником Голови Національного
агентства України з питань державної
служби з питань цифрового розвитку,
цифрових трансформацій і цифровізації**
Призначити Михайлова Олексія Сергійовича заступником Голови Національного агентства України з питань державної служби з питань цифрового розвитку, цифро-вих трансформацій і цифровізації з дати початку фактичного виконання ним поса-дових обов'язків на зазначеній посаді строком на п'ять років з оплатою праці відпо-відно до законодавства.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 31 серпня 2020 р. № 1062-р
Київ

**Про визнання таким, що втратило чинність,
розпорядження Кабінету Міністрів України
від 4 грудня 2019 р. № 1209**
Визнати таким, що втратило чинність, розпорядження Кабінету Міністрів України від 4 грудня 2019 р. № 1209 «Про тимчасове покладення виконання обов'язків Голо-ви Національної служби здоров'я України на Мовчан О. С.».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 31 серпня 2020 р. № 1063-р
Київ

**Про тимчасове покладення виконання
обов'язків Голови Національної служби
здоров'я України на Віленського А. Б.**
Покласти тимчасово, до призначення в установленому порядку Голови Націо-нальної служби здоров'я України, виконання обов'язків Голови Національної служ-би здоров'я України на директора департаменту договірної роботи зазначеної Служ-би Віленського Андрія Борисовича.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ОГОЛОШЕННЯ

У провадженні Вищого антикорупційного суду перебуває обвинувальний акт із матеріалами судового провадження у кримінальному провадженні за № 5201700000000008 від 04 січня 2017 року за обвинуваченням Цибульського Юрія Олександровича у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч.3 ст.27, ч.3 ст.15, ч.5 ст.191, ч.3 ст.27, ч.3 ст.28, ч.1 ст.366 КК України.

Ухвалою Вищого антикорупційного суду від 05.05.2020 року постановлено здійснювати спеціальне судове провадження у кримінальному провадженні за обвинуваченням Цибульського Юрія Олександровича у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 27, ч.3 ст. 15, ч.5 ст. 191, ч.3 ст. 27, ч.3 ст. 28, ч.1 ст. 366 КК України.

У зв'язку з чим викликається Цибульський Юрій Олександрович, 29 березня 1962 року народження, громадянин України, який народився у м. Миколаєві, зареєстрований за адресою: Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, вул. Електрозаводська, 16, кв. 1, фактично проживає за адресою: Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, вул. Єсеніна, 20, який обвинувачується у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч.3 ст.27, ч.3 ст.15, ч.5 ст.191, ч.3 ст.27, ч.3 ст.28, ч.1 ст.366 КК України, у судові засідання, які відбудуться 24 вересня 2020 року о 14:00 год., 5 жовтня 2020 року о 09:00 год., 13 листопада 2020 року о 14:00 год., 11 грудня 2020 року о 14:00 год. у приміщенні Вищого антикорупційного суду (місто Київ, проспект Перемоги, 41), **головуючий суддя: Шкодін Я.В., судді: Дубас В.М., Федорак Л.М.**

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження обвинувачений вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ОПРИЛЮДНЕННЯ

Заяви про проведення громадських слухань та визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки — «Розділу охорона навколишнього природного середовища» до детального плану території земельних ділянок, орієнтовною площею 1.7718 га для розміщення складських приміщень з цехом по виробництву штучної ковбасної оболонки та приміщенням типографії за межами населеного пункту в адмінімежах Калинівської селищної ради Броварського району Київської області, розробляється відповідно розпорядження Броварської РДА від 03.03.2020 року №86.

Замовник детального плану території — Броварська РДА.

Для ознайомлення звертатись в робочі дні з 9.00 до 17.00 протягом одного місяця з моменту виходу публікації в газеті за адресою: м. Бровари, бульвар Незалежності, 39 (Приміщення відділу містобудування та архітектури Броварської РДА).

Посадова особа, відповідальна за організацію розгляду пропозицій громадськості, — Начальник відділу містобудування, архітектури житлово-комунального господарства та інфраструктури Броварської РДА Харитонюк Т.М.

Строк подання зауважень та пропозицій один місяць з дня публікації оголошення в засобах масової інформації. Громадські слухання відбудуться 28.09.2020 р. об 11:00 в приміщенні відділу містобудування та архітектури Броварської РДА.

Розробник детального плану території ТОВ «ГЕОФЕКТОРІ»

Обвинувачений Кочкін Микола Борисович, 30.06.1960 року народження, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ст.110 ч.2 КК України, відповідно до вимог ст. 297-5, 323 КПК України викликається в судові засідання в порядку спеціального судового провадження, яке відбудеться 10 вересня 2020 року о 16 годині 00 хвилин в приміщенні Біловодського районного суду Луганської області за адресою: вул. Луганська, 30, смт Біловодськ, Луганської області, для участі в судовому засіданні як обвинувачений.

Поважні причини неприбуття особи на виклик до суду передбачені ст. 138 КПК України.

Наслідки неприбуття обвинуваченого передбачені ст.ст. 139,323 КПК України.

Суддя Булгакова Г.В.

Повістка про виклик

У провадженні Слов'янського міськрайонного суду Донецької області (84100, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, буд. 2) знаходиться кримінальне провадження № 22018060000000011 (номер справи 1-кп/243/782/2020) за обвинуваченням Кульназарова Миколи Беріковича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ст. 258 ч.1, ст. 260 ч.2 КК України.

Суддя Слов'янського міськрайонного суду Донецької області Фалін І.Ю. викликає обвинуваченого Кульназарова Миколу Беріковича, який зареєстрований за адресою: Житомирська область, м. Коростишів, пров.Дачний,13, у судові засідання, які відбудуться 11 вересня 2020 року о 13-15 год., 30 вересня 2020 року о 13-00 год., у залі судового засідання № 5.

Якщо обвинувачений, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, не прибув за викликом у судові засідання, суд відкладає судовий розгляд, призначає дату нового засідання і вживає заходів до забезпечення його прибуття до суду. Суд також має право постановити ухвалу про привід обвинуваченого та/або ухвалу про накладення на нього грошового стягнення в порядку, передбаченому главами 11 та 12 КПК України та здійснити спеціальне судове провадження.

Кременський районний суд Луганської області, що розташований за адресою: Луганська область, м. Кременна, вул. Тітова, 5, викликає Чуба Сергія Михайловича як обвинуваченого в судові засідання в кримінальному провадженні справа № 420/953/17, провадження №1-кп/414/12/2020 стосовно Чуба Сергія Михайловича, обвинуваченого за ст.258-3 КК України, яке відбудеться 14 вересня 2020 року о 09 годині 30 хвилин. Згідно з ухвалою від 04.08.2017 року здійснюється спеціальне судове провадження в справі.

Суддя Акулов Є.М.

До уваги:

Приватного акціонерного товариства «ЗОРЯ» (с. Зарубинці, Збаразький р-н, Тернопільська обл., 47343, ідентифікаційний код юридичної особи 14056139), товариства з обмеженою відповідальністю «НАУКОВО-ВИРОБНИЧЕ ПІДПРИЄМСТВО «ГЕТЬМАН» (вул. Волинська, 10А, м. Львів, Львівська обл., 79024, ідентифікаційний код юридичної особи 31804036), державного підприємства «УГЕРСЬКИЙ СПИРТОВИЙ ЗАВОД» (вул. І.Франка, 2, село Угерсько, Стрийський р-н, Львівська обл., 82424, ідентифікаційний код юридичної особи 00374733).

У зв'язку з ненаданням інформації Антимонопольному комітету України на вимогу державного уповноваженого Антимонопольного комітету України від 29.01.2020 № 126-29/02-1469 приватним акціонерним товариством «ЗОРЯ» (с. Зарубинці, Збаразький р-н, Тернопільська обл., 47343, ідентифікаційний код юридичної особи 14056139), на вимогу від 06.03.2020 № 126-29/02-3349 товариством з обмеженою відповідальністю «НАУКОВО-ВИРОБНИЧЕ ПІДПРИЄМСТВО «ГЕТЬМАН» (вул. Волинська, 10А, м. Львів, Львівська обл., 79024, ідентифікаційний код юридичної особи 31804036), на вимогу від 06.03.2020 № 126-29/02-3339 державним підприємством «УГЕРСЬКИЙ СПИРТОВИЙ ЗАВОД» (вул. І.Франка, 2, село Угерсько, Стрийський р-н, Львівська обл., 82424, ідентифікаційний код юридичної особи 00374733), на підставі пункту 23 Правил розгляду заяв і справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, затверджених розпорядженням Антимонопольного комітету України від 19 квітня 1994 року № 5, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 6 травня 1994 року за № 90/299 (у редакції розпорядження Антимонопольного комітету України від 29 червня 1998 року № 169-р) (із змінами) вищезазначені вимоги про надання інформації розміщені на офіційному веб-сайті Антимонопольного комітету України (<http://www.amcu.gov.ua>) в розділі «Розгляд справ».

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ОПРИЛЮДНЕННЯ

Заяви про проведення громадських слухань та визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки — «Розділу охорона навколишнього природного середовища» до детального плану території земельних ділянок загальною площею 0.3042 га, кадастрові номери 3221286801:01:071:0037 та 3221286801:01:071:0042 для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд підприємств переробної, машинобудівної та іншої промисловості (складу харчової суміші рослинного походження) в с. Пухівка, урочище «Оглухів» Броварського району Київської області.

Детальний план території розроблено згідно рішення № 1642-XLVII-VII від 16 липня 2020 р.

Строк громадського обговорення заяви – 15 днів з дати даної публікації.

Пропозиції та зауваження надаються у письмовій формі за адресою: с. Пухівка, вул. Центральна, 118а, Пухівська сільська рада та на електронну пошту pukhivka@ukr.net.

Детальна інформація на сайті pukhivka-rada.gov.ua

Розробник детального плану території ТОВ «ГЕОФЕКТОРІ»

Оголошення

про проведення конкурсу з придбання житла для військовослужбовців Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України у місті Ізмаїл Одеської області

1. Замовник:

- 1.1. Найменування: Південне регіональне управління Державної прикордонної служби України (військова частина 1469)
- 1.2. Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ: 14321802
- 1.3. Місцезнаходження: Україна, 65014, м. Одеса, вул. Жуковського, 1.
- 1.4. Посадові особи замовника, уповноважені здійснювати зв'язок з Учасниками:

Секретар комісії — Рахманова Олія Вікторівна, тел. (048) 779-53-97, ел. адреса: vk_b_pdr@ukr.net.

1.5. Головний розпорядник коштів: Міністерство внутрішніх справ України.

2. Джерело фінансування конкурсу:

кошти державного бюджету України.

3. Адреса веб-сайту, на якому замовником розміщується інформація про закупівлю:

www.mvs.gov.ua.

4. Інформація про предмет конкурсу:

- 4.1. Найменування предмета закупівлі:
1 (одна) чотирикімнатна квартира у м. Ізмаїл Одеської області.
- 4.2. Термін передачі квартири: до 07 листопада 2020 року.
5. Строк дії конкурсних пропозицій: 30 календарних днів.
6. Подання конкурсних пропозицій:
6.1. Місце: поштою: Україна, 65014, м. Одеса, вул. Жуковського, 1. нарочним: Україна, 65014, м. Одеса, вул. Жуковського, 1 (сектор контролю та документального забезпечення).
- 6.2. Строк: до 22 вересня 2020 року.
- 6.3. Час: до 10:00 год.
7. Розкриття конкурсних пропозицій:
7.1. Місце: Україна, 65014, м. Одеса, вул. Жуковського, 1, зала нарад Південного регіонального управління Державної прикордонної служби України (військова частина 1469).
- 7.2. Дата: 22 вересня 2020 року.
- 7.3. Час: о 10:30 год.
8. Додаткова інформація: інформація про проведення конкурсу та його результати опубліковується на веб-сайтах www.mvs.gov.ua, www.dpsu.gov.ua та газеті «Урядовий Кур'єр».

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ОБВИНУВАЧЕНОГО

Шевченківський районний суд м. Чернівці викликає Фанду Яну Олегівну, 23.03.1985 року народження, зареєстровану в с. Спартак, Донецька обл., Ясінуватський р-н, обвинувачену в кримінальному провадженні № 22020260000000051 від 06.08.2020 року за ст. 258-3 ч.1 КК України.

Судове засідання відбудеться 09 вересня 2020 року об 11:00 годині за адресою: 58001, м. Чернівці, вулиця Кафедральна, 4, кабінет № 11. З моменту опублікування повістки про виклик обвинуваченої Фанди Яни Олегівни у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження остання вважається належним чином ознайомленою з її змістом.

Суддя Слободян Г.М.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 4 ВЕРЕСНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+12 +17	+19 +24	Черкаська	+14 +19	+19 +24
Житомирська	+10 +15	+19 +24	Кіровоградська	+15 +20	+22 +27
Чернігівська	+12 +17	+19 +24	Полтавська	+15 +20	+23 +28
Сумська	+13 +18	+22 +27	Дніпропетровська	+15 +20	+25 +30
Закарпатська	+8 +13	+20 +25	Одеська	+16 +21	+21 +26
Рівненська	+8 +13	+19 +24	Миколаївська	+15 +20	+25 +30
Львівська	+8 +13	+19 +24	Херсонська	+15 +20	+26 +31
Івано-Франківська	+8 +13	+19 +24	Запорізька	+15 +20	+25 +30
Волинська	+8 +13	+19 +24	Харківська	+15 +20	+25 +30
Хмельницька	+9 +14	+19 +24	Донецька	+15 +20	+26 +31
Чернівецька	+9 +14	+19 +24	Луганська	+15 +20	+25 +30
Тернопільська	+8 +13	+19 +24	Крим	+17 +22	+26 +31
Вінницька	+12 +17	+19 +24	Київ	+15 +17	+21 +23

Укргідрометцентр

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОГО

при здійсненні спеціального досудового розслідування

На підставі ст. ст. 133, 135, 297-5 КПК України, необхідно з'явитися 09 вересня 2020 року об 11:00 годині до слідчого відділу ГУ СБУ в Автономній Республіці Крим (з дислокацією в м. Херсон), до слідчого Потапського О.А. (м. Херсон, вул. Перекопська, 5), або прокурора відділу прокуратури Автономної Республіки Крим Яриш С.Ю., (м. Херсон, вул. Кременчуцька, 69, 3-й поверх) для ознайомлення із матеріалами кримінального провадження, вручення повідомлень про підозру, обвинувального акта та реєстру матеріалів у порядку ст. 290 КПК України, а також для участі в проведенні слідчих та процесуальних дій при здійсненні спеціального досудового розслідування: — Кіяшко Роман Володимирович, 28.01.1969 року народження, громадянин України, який зареєстрований за адресою: Україна, м. Севастополь, вул. Дмитра Ульянова, 4, кв. 20, у кримінальному провадженні № 22020011000000008 від 03.02.2020 за ч. 1 ст. 111 КК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК ПІДОЗРЮВАНОГО

Підозрюваному Лебедєву Максиму Володимировичу, 28.06.1980 р.н., який зареєстрований та проживає за адресою: Донецька область, м. Горлівка, вул. 40 років України, буд. 19, кв. 30, на підставі ст.ст. 133, 135, 136, 138, 139 КПК України, Вам необхідно з'явитися 08.09.2020 в період часу з 09:00 до 15:00 до каб. № 309 слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) Головного управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях до старшого слідчого в ОВС Фесенка Станіслава Сергійовича, за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Архітектора Нільсена, буд. 33, для ознайомлення з матеріалами кримінального провадження, а також вручення обвинувального акта та реєстру матеріалів досудового розслідування по кримінальному провадженню № 22016000000000023, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань 09.02.2016, за ч. 1 ст. 258-3, ч. 2 ст. 258-5 КК України як підозрюваному.

Білокуракинський районний суд Луганської області викликає в підготовче судове засідання як обвинувачену Степіну Олену Сергіївну, 06.12.1978 року народження, зареєстровану та проживаючу за адресою: вул. 2-га Кожевна, буд.93, м. Луганськ по кримінальній справі №433/10/19 за обвинуваченням за ч.5 ст.27, ч.1 ст.109, ч.5 ст.27, ч.2 ст.110 КК України.

Підготовче судове засідання відбудеться 15.09.2020 року о 10 годині 00 хвилин у залі Білокуракинського районного суду Луганської області, місцезнаходження зареєстроване за адресою: 92200, Луганська область, Білокуракинський район, смт Білокуракине, пл. Шевченка, 2.

У разі неявки суд розглядатиме справу без участі, на підставі ст.297-1 КПК України.

Суддя Третяк О.Г.

«ТДВ «СК «Ю.Ес. Ай.» повідомляє про втрату бланка

суворої звітності поліса ОСЦПВ в кількості одна шт.: А02851729.

Вважати його недійсним.